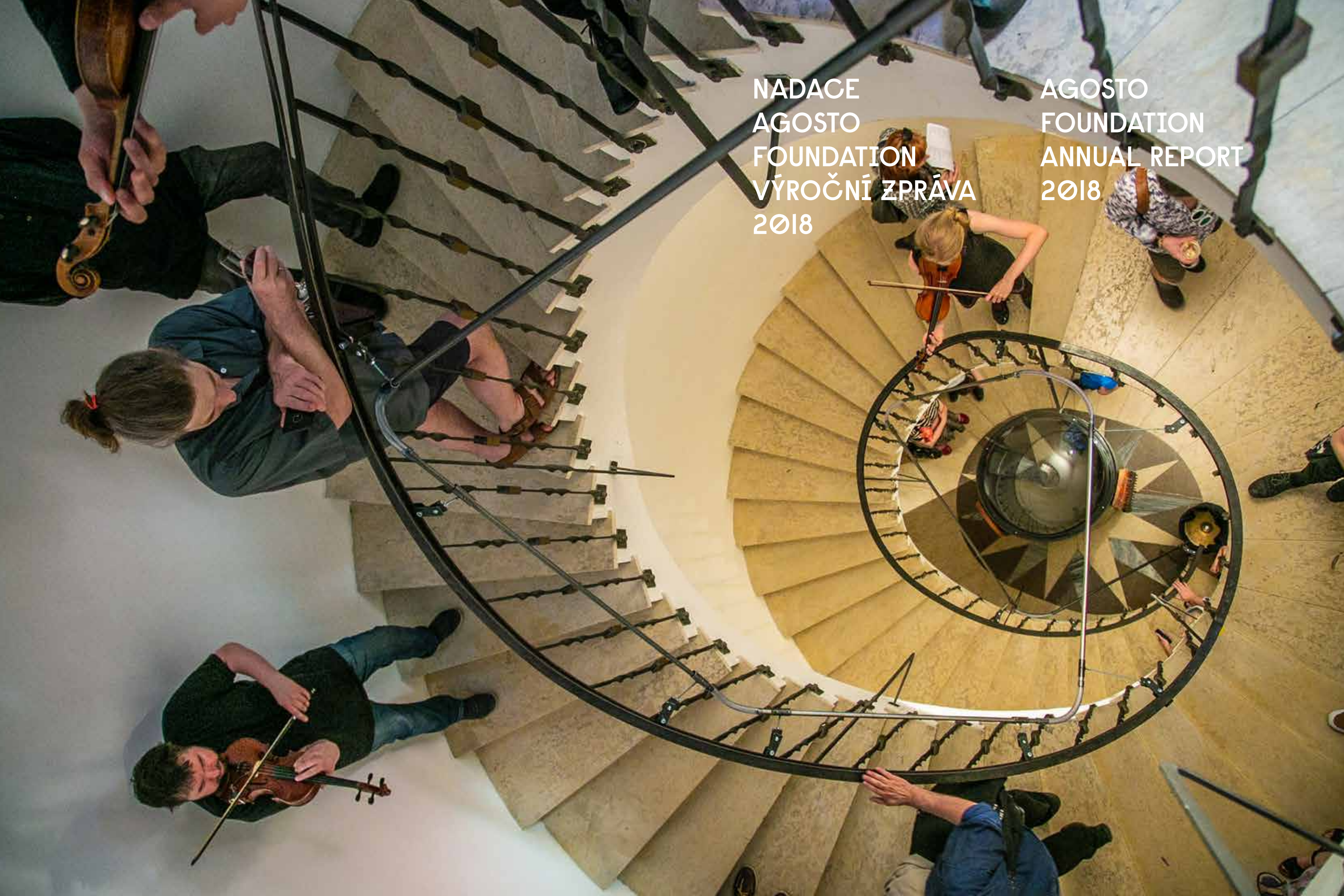

NADACE
AGOSTO
FOUNDATION
VÝROČNÍ ZPRÁVA
2018

AGOSTO
FOUNDATION
ANNUAL REPORT
2018

NADACE
AGOSTO FOUNDATION
VÝROČNÍ ZPRÁVA
2018

AGOSTO
FOUNDATION
ANNUAL REPORT
2018

TÝM

Kurátor rezidenčního programu
Michal Kindernay

Vedoucí grantového programu Perpedes
Jan Rous

Podpora a dokumentace grantového programu Perpedes
Jan Bartoš

Kurátoři semináře „Architektura a smysly“ a speciálních projektů
Miloš Vojtěchovský, Vít Bohal, Lloyd Dunn, Michal Kindernay

Kurátor Mediatéky, web design, překlady, IT a technická podpora projektů
Lloyd Dunn

Kurátoři projektu „De-archivace archivů Nadace Hermit a Centra pro Metamédia Plasy 1992–99“
Radoslava Schmelzová, Miloš Vojtěchovský

Editor, PR, překlady
Vít Bohal

Dokumentace
Michal Kindernay, Dominik Žížka, Jan Bartoš

Překlady, produkce, kurátoři speciálních projektů, dokumentace
celý tým

Výkonná ředitelka nadace Agosto Foundation v roce 2018
Dana Recmanová

TEAM

Residency Program Curator
Michal Kindernay

Perpedes Grant Program Head
Jan Rous

Perpedes Grant Program support and documentation
Jan Bartoš

Special Projects Curators (“Architecture and the Senses” and others)
Miloš Vojtěchovský, Vít Bohal, Lloyd Dunn, Michal Kindernay

Mediateka Curator, web implementation, translations, IT and project technical support
Lloyd Dunn

Curators of the media archive of the Center for Metamedia Plasy
Radoslava Schmelzová, Miloš Vojtěchovský

Editor, PR, translations
Vít Bohal

Documentation
Michal Kindernay, Dominik Žížka, Jan Bartoš

Translations, production, special projects, documentation
entire team

Agosto Foundation Executive Director for 2018
Dana Recmanová

OBSAH

Úvod
07

Grantový program Perpedes
10

Rezidenční program
26

Architektura a smysly – prostor a akustika
v proměnách doby
46

Mediatéka
54

Filmové projekce a diskuze
66

Účetní závěrka
78

Základní údaje
85

TABLE OF CONTENTS

Introduction
07

Perpedes Grant Program
10

Residency Program
26

Architecture and the Senses –
Space and Acoustics in Time
46

Mediateka
54

Film Screenings and Discussions
66

Financial Statements
78

Basic Information
85

ÚVOD

Posláním nadace Agosto Foundation je podporovat zejména efektivní a zodpovědný rozvoj různorodých uměleckých forem, médií a jiných tvůrčích aktivit. Zvláštní důraz v nadační podpoře a aktivitách klademe na „způsoby improvizace,“ které v umění aplikují experimentální a mezioborové postupy a čerpají ze znalostí různých škol a tradic.

Náš hlavní grantový nadační program Perpedes, zahájený v roce 2017, svým nastavením reflektuje stávající strukturální podmínky v české kultuře. Směřuje k posilování především menších kreativních a mezioborových individuálních tvůrců a občanských iniciativ, jež přispívají k vytváření aktivní tvůrčí platformy současného uměleckého výzkumu, vývoje, objevování a vzdělávání v komunitním prostředí napříč společenskými vrstvami a regiony. Grantovými příspěvky jsme v roce 2018 podpořili 10 vybraných iniciativ společensko-kulturního rozvoje, které usilují o hmatatelné, kolektivní a lokální výsledky v různých regionech. Online Perpedian mapa, kterou jsme rozpracovali, slouží k upozornění na zajímavé počiny a iniciativy, které rozvíjejí aktivity na pomezí vědy, umění, ekologie, komunitního života a vzdělávání.

Programem tvůrčích pobytů pro zahraniční umělce podporujeme projekty a profesionální rozvoj individuálních umělců, výzkumníků a teoretiků v oblasti umění. Tato podpora je realizována prostřednictvím tvůrčích grantů a poskytnutím produkčního a kurátorského zázemí pro prezentaci v Čechách. Věříme, že tak obohacujeme i českou uměleckou platformu možností vzájemné provázanosti s mezinárodním uměleckým kontextem.

S tvůrčím a produkčním kolektivem a partnery jsme v roce 2018 pokračovali v pravidelné sérii projekcí a diskusí v Kině Ponrepo NFA. Tyto projekce mají za cíl zpřístupnit veřejnosti aktuální filmovou tvorbu, vztahující se zejména k důsledkům lidského počínání v době antropocénu, často v souvislostech umělecké tvorby jednotlivce či tvůrčí skupiny.

Mezi každoroční větší události patřilo v roce 2018 mezinárodní setkání Architektura a smysly – se semináři, dílnami, diskusemi a performancemi. Na setkání jsme přivítali odborníky z humanitních i přírodních věd a zvukové umělce, kteří se věnovali problematice pojetí a vnímání prostoru v historických i současných souvislostech architektury, umění a krajiny, se zvláštním zřetelem na zvuk. Setkání se odehrálo v Centru stavitelského dědictví v Plasech v severozápadních Čechách a souviselo s dalším projektem, kterému

INTRODUCTION

The mission of the Agosto Foundation is specifically framed so as to support the effective and responsible development of diverse forms of art, media, and other creative activities. The Foundation's grant support and activities place special emphasis on "methods of improvisation" that apply experimental and interdisciplinary practices and draw upon knowledge from various schools and traditions.

Our main grant program, called Perpedes, was inaugurated in 2017, and reflects the existing structural conditions predominant in Czech culture. This program aims to strengthen, above all, the small-scale and interdisciplinary individual creators and civic initiatives that contribute to creating an active creative platform for contemporary artistic research, development, discovery and education in community environments that transcend social classes and regions. In 2018, our grants supported 10 selected socio-cultural development initiatives that strive for tangible, collective and local outcomes in different regions. The online Perpedian map that we have developed is used to highlight interesting activities and initiatives which develop through the cross-fertilizations between science, ecology, community life, and education.

Through a program of creative residencies for artists from abroad, the Foundation also supports specific projects, as well as the professional development of individual artists, researchers and art theorists. This support takes the form of funding, as well as providing a production and curatorial foundation for presenting such artists and projects in the Czech Republic. In so doing, we believe that we enrich the artistic context of the Czech Republic by creating opportunities for interconnectedness on an international scale.

In 2018, together with the Foundation's creative and production team and partners, we continued our regular series of screenings and discussions at the NFA Cinema Ponrepo. These screenings present current film productions, especially those related to the consequences of human activity during the anthropocene, to the general public, often in the context of the artistic creation of an individual or group.

On a larger scale, we have staged such international events as the "Architecture and the Senses" symposium in 2018, which included seminars, workshops, discussions and performances. We welcomed experts from the humanities and the natural sciences, and brought them together with sound artists who deal

se nadace dlouhodobě věnuje, a to se zpracovává-
ním archivu Nadace Hermit a Centra pro Metamedia
Plasy. Projekt dokumentuje konference, symposia
a veřejné akce konané v bývalém cisterciáckém
klášteře v Plasech mezi lety 1991 až 1999. Tato část
nadační online Mediatéky představuje dnes na in-
ternetu jedinou komplexní sbírku materiálu týkajícího
se uměleckých sympózií v Plasech, které jsou klíčové
pro pochopení českého současného umění během
přechodu od socialismu do současnosti.

Rozsah činnosti nadace se stále rozšiřuje a máme
radost, že nás oslovují další partneři ke spolupráci.
O všech událostech a záměrech informujeme v na-
šem česko – anglickém online měsíčníku a na webo-
vých stránkách nadace, a to nejen o naší činnosti,
ale také o výjimečných počinech, které zaujaly naši
pozornost.

Za celý nadační tým děkuji všem, kteří s námi spolu-
pracují a podporují nás.

Dana Recmanová
výkonná ředitelka

with the issues of conceptualization and perception
of space in historical and contemporary contexts
in the context of architecture, art and the landscape,
and with special attention to sound. The symposium
took place at the Center for Architectural Heritage
Plasy, in northwestern Bohemia, which incidentally
was connected to another project that the Foundation
has been working on for a long time: the preparation
of the online archives of the Hermit Foundation and
the Center for Metamedia Plasy. This project docu-
ments the conferences, symposia and public events
that were held in the former Cistercian monastery
in Plasy from 1991–1999. This part of the online
Mediateka currently represents the only comprehen-
sive collection of material on the Plasy symposia,
which are crucial to understanding Czech contem-
porary art during the transition from socialism to the
present.

The Foundation's range of activities is constantly
expanding and we are pleased to have been con-
tacted by other partners for cooperation. In our
Czech-English monthly email newsletter, and on the
Foundation website, we give information not only
about our own activities, but also about any remarka-
ble achievements that have attracted our attention.

In conclusion, and on behalf of the entire Agosto
Foundation team, I would like to thank all those who
have collaborated with us and offered their support.

Dana Recmanová
Executive Director

Festival Vítá žije 2016, Živá vila, z.s., Prachovice / Festival The Villa Lives 2016,
Living Villa Society, Prachovice

GRANTOVÝ PROGRAM PERPEDES

Nadační program Perpedes přispívá k užšímu propojení uměleckých a kulturních aktivit s životem různých sociálních vrstev a komunit v místním a regionálním měřítku. Zaměřuje se na posílení menších individuálních nebo občanských iniciativ vstupujících do mezioborové spolupráce v rámci současného umění a reflektujících společenské či environmentální souvislosti. Součástí programu Perpedes je online mapa *Perpedian*, která obsahuje původní profily, pohledy a reportáže o menších kulturních iniciativách v regionech.

Na základě veřejné výzvy pro podání nominací k podpoře v programu Perpedes (uzávěrka 15. 8. 2018), obdržela nadace celkem 76 nominací. Výběrové řízení bylo dvoukolové. Správní rada schválila k podpoře 10 nominovaných subjektů na základě doporučení výběrové komise. Vybrané spolky, iniciativy či jednotlivce podpořila nadace celkovou částkou 700.000 Kč, jednotlivě po 70.000 Kč.

Hlavním kritériem výběru byla mezioborová umělecká spolupráce s výrazným vzdělávacím potenciálem a orientací na environmentální problematiku.

Pro podporu byly vybrány následující subjekty:

PERPEDES GRANT PROGRAM

The Perpedes grant program aims to foster a closer connection between artistic and cultural activities, and the daily lives of various social classes and communities, on both local and regional scales. The program focuses on strengthening smaller individual and civic initiatives which intersect or take the form of interdisciplinary collaborations, addressing the themes present in social and environmental networks working within the context of the contemporary arts. Part of the Perpedes program is the online Perpedian map, featuring our own profiles, overviews, and articles about some of the smaller cultural initiatives in the various regions of the country.

Based on the recommendations of the selection committee, the Board of Directors of the foundation has approved 10 projects, from a total of 76 nominations, which were received by the specified deadline of August 15, 2018. The Foundation financed these select individuals and collectives by a total sum of 700,000 CZK, with each project receiving 70,000 CZK.

The selection process consisted of two rounds. The statutory board of the foundation was especially interested in the interdisciplinary and artistic aspects of the proposals, while emphasizing their educational potential, as well as their focus on environmental issues.

The following projects were selected for the Foundation's support:

8jinak!

8jinak! je úspěšný a progresivní volnočasový, politicky nezávislý spolek, působící od roku 2011 na Praze 8 v oblasti životního prostředí, územního rozvoje a místní alternativní kultury. Ve své činnosti kombinuje veřejnou debatu o urbanismu dolní Libně s hledáním místní kulturní identity. Neotřele rozvíjí odkaz karlínského rodáka, fotografa a experimentálního filmaře Alexandra Hackenschmieda formou přednášek, tematických procházek nebo audiovizuálních performancí. Mezi další projekty spolku patří prohlubování vizuální paměti Prahy 8 prostřednictvím sběru, digitalizace a následného využití analogového filmového materiálu, zachycujícího město.

Krčkovna – Vila Fiala

Jihočeská iniciativa usiluje o záchranu bývalé výletní restaurace v obci Blatná, kterou v roce 1906 postavil architekt Karel Fiala (stavitel Pražského hradu a blatenský rodák). Budova s historickou, památkovou a urbanistickou hodnotou je v majetku města a hrozí jí zánik. Spolek prosazuje pro místní veřejnost velmi atraktivní a k místní tradici citlivé řešení. Chce cenný objekt postupně opravit a vrátit mu jeho původní funkci výletního a odpočinkového místa, které bude doplněno kulturním programem, zaměřeným na prezentaci historie Blatné, architektury 20. století a osobnosti architekta Karla Fialy. Na pozemku okolo domku má vzniknout rozárium, které má připomínat odkaz blatenského růžaře Jana Böhma, který se proslavil po celém světě.

Offcity

Offcity je dlouhodobým projektem (nejen) o umění ve veřejném prostoru. V Pardubickém kraji působí od roku 2008, původně byl projekt zaměřen na popularizaci umění, architektury, urbanismu a veřejné účasti na podobě města a jeho okolí. Nyní spolek Offcity organizuje i tvůrčí pobyty umělců, iniciuje veřejné soutěže na realizace uměleckých děl, připravuje přednášky a vzdělávací programy pro širokou veřejnost. Do svých aktivit se snaží zapojovat

8jinak!

8jinak! (“8Otherwise!”) is a successful and progressive leisure-oriented, and politically non-aligned association which has been operating in Prague’s 8th district since 2011. The group’s focus is on topics such as the environment, city development plans and local alternative culture. 8jinak! combines its activities with public debates about urbanism in the context of lower Libeň, while constantly exploring local cultural identity. The group also offers a fresh perspective on the legacy of a Karlín native, the photographer and experimental film maker Alexander (Hammid) Hackenschmied through lectures, thematic walks and audiovisual performances. One of the projects consists of preserving the visual memory of Prague 8 through the accumulation, digitization and subsequent re-use of analog film material thematically focused on the city.

Krčkovna – Fiala Villa

Krčkovna is a South Bohemian association attempting to save and preserve the former restaurant built in 1906 by Karel Fiala. The locality has much historical value of at least a regional significance, but despite the fact that it is owned by the municipality, finds itself threatened with demolition. The association has offered quite a viable solution, one which is attractive for the local community and sensitive to tradition. Their aim is to gradually repair the previous structure, and restore its original function as a recreational space, which would be supported by a cultural program presenting the history of Blatná, 20th-century architecture, and the works and life of the architect Karel Fiala. A rose garden will bloom on the surrounding property, which will be reminiscent of the rose cultivator Jan Böhm.

Offcity Society

The Offcity project has been on the scene a long time, devoting itself to art in public space, but it also does much more. They have been active in the Pardubice region since 2008, and originally focused on the popularization of art, architecture, urbanism and civic participation in the city and its environs. Nowadays, the society organizes art residencies, initiates competitions in the creation of public art works, and prepares lectures and educational programs for the wider public. They strive for the involvement of the local municipal representatives in an attempt to foster a continuous, open dialog between City Hall and the city’s residents. The association also nurtures the conditions for perceiving art and culture as a natural part of people’s lives.

Offcity

místní zastupitelstvo s cílem vést kontinuální otevřený dialog mezi radnicí a obyvateli. Spolek vytváří podmínky pro vnímání umění a kultury jako přirozené součásti našeho života.

Otevřené muzeum

Pozoruhodná platforma volného sdružení místních občanů staví na celoročních aktivitách, směřujících k oživení a „zpřítomnění genia loci“ malé krkonošské vesnice Horní Maršov. Na tváři obce se významně podepsal nucený poválečný odsun většiny německy mluvících obyvatel tehdejších Sudet. Region tak dlouhodobě trpí častou fluktuací obyvatelstva a s ní spojeným malým zájmem o veřejné věci, údržbu místních památek či kulturní a společenský život. Cílem projektu je především vzbudit a udržovat zájem lidí o místo, kde žijí, a zapojit je do společných aktivit a péče nejen o veřejný prostor. Kolektiv iniciátorů, pocházejících většinou z řad absolventů uměleckých škol, se pokouší osobitými a umělecky kvalitními prostředky docílit společného a programového vytváření nových vztahů a místních specifik.

Open Museum

The Open Museum (Otevřené Muzeum) is a loose association consisting of local inhabitants, initiating year-round activities which aim to rejuvenate and “make present the genius loci” of the small Krkonoše village of Horní Maršov. The region, which had been significantly impacted by the forced post-war relocation of the German-speaking population of the former Sudetenland, has long suffered from population fluctuation, which has resulted in an indifference to shared civic topics, lack of upkeep of the local historical sites, and a lack of cultural and social life. The aim of the project is to foster a closer relationship of the inhabitants to their locale by means of locally-flavored artistic projects, in order to bring the locals together around shared activities and caring for their public space. The group consists mostly of graduates from art schools, some of whom are also natives of the town, who utilize artistic means to foster new social relations and means of support.

Ferenc Futurist Neighborhood Club

The Ferenc Futurist Neighborhood Club was founded in 2011 at the initiative of a group of friends in Černošice who wanted to create a space for viewing art, and for supporting the overlapping spheres between the capital city and the local community. For a long time, its founding members were dissatisfied with the cultural politics of the local municipality, so their yearly program presents select artists and visiting projects, and also builds on educational and communal, neighborly activities. Thanks to the specific multi-national and multi-ethnic composition of this Prague suburb, we find an interesting mix of approaches and diversity in the club’s activities.

Hraničář Society

The Hraničář Society (Spolek Hraničář) is an artistic platform in Ústí nad Labem which connects contemporary art and culture with everyday life. It is composed of a rich and particularly well-rendered program, which the group stages in the building of the former Hraničář Cinema, catering to various social and age groups. The society works with the local municipality, the University of Jan Evangelista Purkyně and other institutions, and currently supports a large segment of the overall artistic activity in the city. The program articulates important current topics from the spheres of art and ecology, sustainable economics, and social issues. Their activities and cultural strategies are positively reflected in the overall communal atmosphere of the city, and the nature of the local public spaces.

Sousedský klub Ferenc Futurista

Klub byl založen v roce 2011 z iniciativy několika přátel, kteří měli chuť v Černošicích vytvořit prostor pro setkávání s uměním, v němž se prolínají témata lokální komunity a hlavního města. Jeho zakládající členové byli dlouhodobě nespokojeni s místní kulturní nabídkou a kulturní politikou zdejší městské samosprávy. Celo-roční program představuje výběrové umělce, hostující projekty a zároveň staví na vzdělávacích a komunitních sousedských aktivitách. Díky specificky mezinárodnímu a multietnickému složení tohoto v podstatě pražského předměstí lze v činnosti klubu sledovat pozoruhodnou směsici přístupů a různorodosti.

Spolek Hraničář

Spolek Hraničář v Ústí nad Labem je uměleckou platformou propojující současné umění a kulturu s každodenním životem. Bohatý a nebyvale kvalitní program, který spolek provozuje v budově bývalého kina Hraničář, je orientován na různé sociální a věkové skupiny. Spolek spolupracuje s místní samosprávou, Univerzitou Jana Evangelisty Purkyně a dalšími institucemi. V současné době na sebe váže podstatnou část ústeckého kulturního dění. Program artikuluje důležitá aktuální témata z oblasti kultury a umění, ale i ekologie, udržitelné ekonomiky či sociální problematiky. Počiny spolku a jeho kulturní strategie se pozitivně odrážejí na celkové společenské atmosféře města a podobě veřejného prostoru.

Spolek Hraničář / Hraničář Society

Stará škola

Občanská iniciativa ve Vraném nad Vltavou vychází z přirozených potřeb místních obyvatel a stojí na principu dobrovolnické činnosti a komunitního plánování. Spolku se podařilo opravit zchátralou školní budovu a úspěšně ji pět let provozovat. Centrem dění je klubová kavárna, kde probíhají pravidelné kulturní pořady se zaměřením na místní či spřízněné výtvarníky, hudebníky a literáty. Programová náplň Staré školy přirozeně propojuje generace. Přednášky Univerzity třetího věku stojí

Old School

The Old School (Stará Škola) initiative at Vrané nad Vltavou comes directly from the natural needs of the local residents, and is built on the principle of volunteer work and community planning. The association has managed to repair the decrepit structure of a local school and successfully operate it for five years. Most of the activities take place at the club café, where a cultural program is regularly offered by local or affiliated artists, musicians and literary figures. The program is cross-generational by nature, and lectures organized by The University of the Third Age are planned alongside art courses for both young and old. The specific and substantial value of the whole project is a vibrant and functioning cooperation on the part of the locals in co-creating the program, as well as participating in the upkeep of the shared communal space, including taking care of the school garden.

Uutěrky

Uutěrky (“At the Dish Towel”) is a small graphic studio focused primarily on smaller projects and authorial illustration, in addition to other, wide-ranging artistic projects. Based on their personal professional activities, Uutěrky focus part their program on workshops, introducing invited guests to the local residents. Last year, the duo of Mjk and Fjk (Martin Krkošek and Pavla Byrtusová) began building the infrastructure for a community and cultural center. They successfully contacted the municipality representatives, who decided to support the project by renting out the municipally-owned former sawmill for a modest sum. The broad meadow around the sawmill will gradually be transformed into a community park, which will facilitate the organization of planned, open-air events. The final form of the park will be decided based on discussions among the Návsí residents themselves.

Vašulka Kitchen Brno

The Vašulka Kitchen Center for New Media is a well-conceived and expertly formulated concept that builds on the legacy of two pioneers of video art and electronic media – Brno native Woody Vašulka and his wife Steina. This new archival and experimental center will house, preserve and present the Vašulka video library and digital archive, and will also serve as an open space for supporting discussions on contemporary new media art. The aim of this collective is to foster a free and creative communication platform for the exchange of information and experience at an international level.

Living Villa Society

Since 2015, the Living Villa Society (Živá vila – Prachatice) has been consistently working towards

vedle výtvarných kurzů a kroužků pro děti a dospělé. Podstatnou a výjimečnou hodnotou celého projektu je živé a funkční zapojování širokého okruhu místních obyvatel do programu, správy a péče o společný komunitní prostor včetně kultivace školní zahrady.

Uutěrky

Malé grafické studio v Návsí u Jablunkova se primárně zabývá nízkonákladovými publikacemi, autorskou ilustrací, ale také volnými uměleckými projekty. Na základě vlastních profesních aktivit staví Uutěrky část programové koncepce dílen na setkávání pozvaných hostů s místními obyvateli. V minulém roce začalo autorské duo Mjk a Fjk (Martin Krkošek a Pavla Byrtusová) v Návsí budovat zázemí pro komunitní a kulturní centrum. Úspěšně navázali kontakt s obecním zastupitelstvem, které se rozhodlo jejich záměr podpořit pronájmem obecní budovy bývalé pily za symbolickou cenu. Rozlehlá louka kolem pily se má postupně proměnit na tzv. Komunitní park, který poslouží jako zázemí pro plánované venkovní události. Podoba parku vzejde ze společných diskusí obyvatel Návsí.

Vašulka Kitchen Brno

Propracovaný a odborně pojatý záměr Centra umění nových médií v Brně rozvíjí odkaz díla průkopníků videoartu a experimentátorů s elektronickými médii – brněnského rodáka Woodyho Vašulky a jeho ženy Steiny. Nové archivní a experimentální centrum bude nejen uchovávat a prezentovat videotéku a digitální archiv obou tvůrců, ale má rovněž sloužit jako otevřený prostor podporující diskuzi o současné podobě umění nových médií. Cílem organizačního kolektivu je vytvoření svobodné a tvůrčí komunikační platformy pro výměnu informací a zkušeností na mezinárodní úrovni.

Živá vila

Spolek Živá vila se od roku 2015 vytrvale zasazuje o kulturní oživení a smysluplné využívání unikátních prostor tzv. Kralovy vily v Prachaticích. Tato „perla funkcionalistické architektury“ jižních Čech je ohrožena demolicí kvůli zastaralému a problematickému plánu stavby silniční přeložky. Organizační tým měl Kralovu vilu v letech 2015–2017 v pronájmu a uspořádal v ní celou řadu kulturních, vzdělávacích a společenských akcí, které měly pozitivní dopad na oživení prachatické komunity a propagaci památkové hodnoty stavby. Po vypovězení nájemní smlouvy městem se členové spolku soustředí na zadání analýzy dopravní situace ve městě, která – jak doufají – vyjde v neprospěch obchvatu.

Poznámka: V roce 2018 byly rovněž vyplaceny granty z pilotního ročníku 2017 ve výši 660.000 Kč.

Woody a Steina Vašulkovi / Woody and Steina Vasulka

the cultural rejuvenation and sensible use of the unique space of the Kralova Villa in Prachaticice. This “pearl of functionalist architecture” in Southern Bohemia has been threatened with demolition due to a plan for road relocation. The organizational team rented the Kralova villa from 2015 to 2017, and organized numerous cultural, educational and social events there, which had the positive effect of rejuvenating the community of Prachaticice, and educating the community about the building’s architectural and historical value. After the lease was terminated, the association members have focused on commissioning an analysis of the city’s traffic situation which will, they hope, result in the cancellation of a planned roundabout for the site.

Note: Grants from the previous round of 2017 in the amount of 660.000 CZK were also paid out during the course of 2018.

DĚNÍ KOLEM ŠKOLY

Ve Vraném nad Vltavou, v malebném sousedství kostela, hřbitova a fary, nad řekou, nad papírnou, na konci točité ulice V Zídkách, najdete budovu staré základní školy. Před rozpadem ji zachránili místní nadšenci, později spolek Stará škola. Díky němu je dnes ve třídách opět živo, komunitní aktivity úspěšně propojují tři skupiny obyvatel: starousedlíky, bývalé zaměstnance papíren a tzv. náplavu z města. O tom, jak se to dělá, mluvíme v nedělní podvečer na schodech vedle bývalé třídy s Annou Lupienskou.

WHAT GOES ON AT THE OLD SCHOOL

In the town of Vrané nad Vltavou, near a picturesque church, cemetery and parish, just above the river and its paper mill, at the very end of the winding road named V Zítkách, stands a former elementary school. It was saved from decrepitude by a group of local volunteers who later formed the Stará škola (Old School) association. Thanks to them, the classrooms are once again filled with people, and the community activities aspire to join together three local demographics: the local populace, the former employees of the paper mill, and the so-called “city slickers” who come from outside. One Sunday evening, while seated on the staircase next to one of the former classrooms, we talked with Anna Lupiinská about how they do things at the Old School.

Jakou roli hraje samotná budova základní školy v celém příběhu?

Škola je stará 200 let a dlouho to byla jediná základka v městečku. Asi před 10 lety přestala sloužit svému účelu. Většina místních do ní chodila nebo vodila své děti a cítí k ní silné pouto.

Aktivitu spolku skutečně odstartoval záměr obce školní budovu prodat?

Po uzavření školy se obec snažila nejdříve nabídnout budovu pro podnikatelský záměr, který by sloužil občanům, např. dům s pečovatelskou službou, žádný vhodný projekt se ale nenašel. Další variantou bylo budovu prodat, tím se ale zbavit podstatné části vranské historie. Mezitím budova chátrala, a tak se skupina místních nadšenců rozhodla, že se pokusí udržet v ní život. Největší zásluhu na rozjezdu má náš současný předseda Pavel Filip, který se do toho pustil s heslem „aspoň jsem to zkusil“ a byl hlavním motorem. Před šesti roky se nenašlo moc lidí, kteří by věřili, že se mu to podaří. Úplně na začátku oslovil místní spolky, které si některé třídy pronajaly na klubovny – skauti, Military Games a zájem projevila i dětská skupina U Rybek. Společně pak udělali nezbytné úpravy, ale i tak byly počátky dost punkové a závislé jen na práci a darech nemnoha nadšenců a sympatizantů.

Jak růst pokračoval dál?

Kavárna vznikla jako zázemí a prostor pro setkávání, první benefice nesla název Židle pro starou školu a jen z této sbírky se kavárna vybavila porůznu darovaným nábytkem a nádobím. Pak vznikla myšlenka udělat z klubovny malou galerii a pořádat vernisáže a další kulturní program. Současně se jeden místní sponzor zajímal o prostor pro cvičení baletu a vybavil jednu třídu zrcadly, madly a proměnil ji v malou tělocvičnu. Systémem sněhové koule se nabalovali na naši činnost další lidé, kteří přicházeli s nápady na další aktivity, které přitáhly další lidi a takto vlastně rosteme dodnes. Hned v počátcích se u nás usídlila Univerzita třetího věku a přibývaly další přednáškové cykly a besedy. Taneční sál (jak naší malé tělocvičny od začátku říkáme) začaly využívat menší skupiny, pro které je místní Sokolovna zbytečně velká a neosobní a dnes v něm pravidelně probíhá jóga, orientální tanec, cvičení s miminky, fitbalet, sportovní gymnastika a další. V následující fázi jsme se rozhodli postupně zkultivovat bývalou školní zahradu, která je v krásném, klidném a bezpečném místě a vyhovuje hlavně rodičům s dětmi. Té v současnosti věnujeme nejvíc energie a zájem lidí o tento projekt je nečekaný, takže jsou ochotni věnovat svůj čas a síly dobrovolnickým brigádám a pořádání zahradních slavností.

What role does the building of the school itself play in this whole project?

The school is about 200 years old, and for a long time it was the only elementary school in the town. About ten years ago, it stopped serving this function. Most of the locals used to attend, or used to walk their children there, so they have a strong connection to it.

Did the association's activities really commence with the municipality's announcement that they wanted to sell the school building?

After the school's closure, the municipality first tried to offer it up for entrepreneurial projects which would serve Vrané's inhabitants, for example, a caretaking house, but they found no project which would fit. Another possibility was to sell it, and thus get rid of a large part of Vrané's history. Meanwhile, the building was in worse and worse shape, and so a group of local volunteers decided to keep the flame alive. The lion's share of this initiative goes to the current director, Pavel Filip, who came to the project with the motto “at least I tried,” and has remained its driving force. Six years ago, there weren't many people who thought that he would succeed. Initially, he approached some local associations who proceeded to rent out the school classrooms for their meetings – Scouts, Military Games, and the U Rybek children's group were interested. Together they performed the most necessary maintenance, but even so the conditions were pretty bad, and were wholly dependent on the work and the charity of many volunteers and sympathizers.

How did the project continue to grow?

The café was developed in order to function as a meeting space, and the first benefit event was entitled “Chairs for the Old School,” which managed to furnish the café with donated furniture and cutlery. Then someone got the idea to make the club room into a small gallery and have exhibitions there as well as other cultural programs. At that time, there was also a local sponsor who inquired about ballet classes, and furnished one of the classrooms with a wall of mirrors and handle bars, transforming it into a small gym. And it just snowballed from there. More and more people became interested and came up with ideas which in turn drew more people, and we have been growing like this ever since. At the very beginning, we hosted events for the University of the Third Age, and we eventually started having more and more lectures and workshops. The dance hall (which is what we have been calling the little gym since the very beginning) started to be used by smaller groups for whom the local Sokolovna was too large and impersonal, and now we regularly host yoga classes, oriental dance, infant exercise, fit-ballet, gymnastics, and many other

Jaký byl postoj obce k takovému rozjezdu?

Obec z toho nebyla nadšená, protože pořád věřila v možnost využít budovu jinak, ale chyběl jí konkrétní záměr a o koupi naštěstí taky nikdo neprojevil zájem. A tak jsme dostali budovu do výpůjčky bez nájmu, ale s náklady na topení (prastarý kotel na pevné palivo), elektřinu a veškeré další služby.

Jak silné je jádro spolku Stará škola?

Nejužší jádro spolku tvoří 6-10 lidí, kteří se scházejí na pravidelných poradách a řeší tvorbu programu, nové projekty a aktivity, provozní záležitosti, shánění financí, propagaci, komunikaci s partnery (např. s obcí) a celkovou koordinaci. V širším jádru, čítající desítky, jsou pak lidé, kteří jsou ochotni pravidelně vypomáhat s chodem kavárny, pořádáním akcí, účastnit se brigád anebo si vezmou na starost konkrétní dílčí projekt. Důležité je, že nejužší i širší jádro tvoří výhradně dobrovolníci, mzdové náklady nemáme z čeho pokrýt.

Jak byste charakterizovala členy spolku a sympatizanty, jsou si něčím podobní?

Začátek celého projektu stál na nadšení lidí, kteří měli k budově osobní pouto, takže se jednalo hlavně o místní rodáky. Dalším pojítkem byl zájem o menšinové kulturní a vzdělávací akce a určitý sklon k nezávislosti na hlavním proudu. No a taky schopnost přenést se přes mnoho nedokonalostí, které vyvažuje možnost účastnit se činností zevnitř a ovlivnit je. Postupně se k nám začali hlásit naopak lidé, kteří se přistěhovali a hledali možnost zapojit se do života v obci, ale nevyhovovaly jim velké obecní akce. Tito jsou dnes velmi aktivní, což může souviset i s tím, že se z města na vesnici přestěhovali záměrně, aby se vyčlenili z davu a byli součástí menšího celku, ve kterém mohou mít na jeho charakter vliv.

Jaký byl krizový bod ve vývoji Staré školy a jak se jej podařilo překonat?

Spiš jde o krizovou fázi, do které se dostane zřejmě každá neziskovka po prvních letech růstu, postaveného na nadšení. Ten růst začal být až příliš velký

things. In the next phase of development, we decided to gradually cultivate the former school yard which is in a beautiful, calm and safe location and is very fitting for parents with children. We are currently devoting most of our energy to it, and the people's level of interest in this project has really been unexpected. They are willing to devote much of their time and energy to volunteer work and to organizing garden parties.

How did the municipality react to such developments?

The municipality was not thrilled about it because they still believed that they could make use of the building in a different manner, but they lacked a concrete plan, and luckily no one was interested in buying it. And so, we were loaned the former school for no rent, although we still had to deal with the expenses for heating (there is an ancient boiler using solid fuel), electricity and all other utilities by ourselves.

How strong is the core of the Stará Škola group?

The most close-knit group comprises about 6-10 people who regularly meet to discuss the program, the new projects and activities, operational issues, financing, PR, and communication with partners (for example with the municipality), and general coordination. The wider circle comprises dozens of people who are willing to regularly help out with the café's operations, organizing events, taking part in the volunteer work, or handling a certain aspect of a given project. It is important for both the inner and wider circles to be comprised solely of volunteers, as we have no money to pay them.

How would you characterize the association's members and sympathizers – do they all share some common quality?

The initial stages of the project were carried by the zeal of those people who had some personal connection to the building, so it mostly consisted of the long-time natives. Another common feature was a shared interest in independent cultural and educational events, and a certain penchant for autonomy from the mainstream. And also, there is the ability to disregard numerous imperfections which are balanced by the opportunity to take part in the events, and to exercise some influence over them. Gradually, we started getting attention from people who in fact moved into the town only recently, and were looking for an opportunity to take part in local community life, but did not enjoy the grand events organized by the municipality. These people are now very active members, which may have something to do with the fact that they moved out of the city on purpose, in order to move

a naše kapacity už přestávaly stačit, taky přišla únava. Učíme se líp plánovat a nerealizovat vše, co by nás zajímalo. A hlavně se nám samovolně podařil generační transfer. Začalo to zapojením vlastních potomků, kteří přitáhli své vrstevníky, a tím nám hodně odlehčili. Současně přišli s novými věcmi, které jsou zajímavé pro jejich generaci.

Jak se ve spolku rozhodujete o prioritách dalšího vývoje?

Základní priority cítíme všichni v týmu shodně – chceme být místem pro setkávání, ve kterém se každý může realizovat podle svých potřeb – aktivně nebo pasivně. Takže v tomto směru není nutné rozhodovat o prioritách. Další vývoj je limitovaný kapacitou budovy, financí i dobrovolnických lidských zdrojů. Takže rozhodujeme jen o prioritách dílčích, a to na pravidelných měsíčních poradách.

Rejstřík vašich akcí je poměrně široký.

Od vzdělávacích akcí pro seniory až po dětské výtvarné dílny a literární čtení. Podle jakého klíče řešíte dramaturgii Staré školy?

Dramaturgie je postavena na kultuře a vzdělávání, pokud mluvíme o programu v nedělní kavárně. V tomto rámci může každý z týmu přinést nápad na pořad, ať už vlastní nebo inspirovaný někým z širšího okruhu fanoušků. Podmínkou je, že se stane garantem pořadu, tj. zajistí jeho realizaci. Program se dělá na čtvrtletí dopředu a na poradě se vyladí termíny jednotlivých akcí. Pak jsou přednáškové a jiné cykly, které má na starosti konkrétní člen týmu a ten si řeší jejich náplň sám. (Univerzita třetího věku, Trénink paměti, Výtvarné kurzy a ateliéry apod.)

Co konkrétně máte Vy na starosti?

Mám na starosti fundraising, koordinaci nedělního programu a nedělní kavárny po stránce obsluhy a občerstvení. Práci pro Starou školu věnuji zhruba

Anna Lupienská

away from the crowd and become part of a smaller community where they can better help define its character.

While developing the Old School, what was your moment of crisis, and how did you manage to overcome it?

There was a crisis phase which every NGO driven by pure enthusiasm encounters after those few years of initial growth. It started to get out of hand – we were stretching the limits of our capacity, and we started getting burned out. We learned to plan better, and not actually do all the things we might be interested in doing. And we also managed to organically perform a generational transfer: it started with getting our children involved, who in turn brought their peers, and they took a large load off our shoulders. They also came up with new things which are interesting for their generation.

How do you agree on your priorities when moving ahead?

We all share similar basic priorities within the team – we want to be a place for meeting, one where everyone can express themselves as they need, both actively and passively. So in this sense, it is not necessary to decide on priorities. Further development is limited by the building's capacity, the finances and our human resources, meaning volunteers. So we decide on just the minor priorities as part of our regular monthly meetings.

The dramaturgy of your events is quite broad: from educational events for seniors to children's art workshops and literary readings. What is the template for designing the Old School's dramaturgy?

Our dramaturgy is based on culture and education, and is selected for our café's Sunday program. Each person on the team can come up with an idea for an event, whether it is their own or inspired by the broader circle of our fans. The condition is that he or she becomes the program's supervisor and manages its production. The program is agreed upon for each quarter of the year, and we fix the dates during our monthly meetings. Then there are the various lecture cycles, as well as other regular events which are the responsibility of a specific team member who manages their content on his or her own. This includes the University of the Third Age, Memory Training, art courses and studios, etc.

What responsibilities do you personally have?

I take care of fundraising, coordinating the Sunday program and the café's Sunday operations. I devote about one day a week to the Old School, but I do not

jeden den v týdnu, ale neberu to jako práci. Kombinace pragmatického zaměstnání a kultury jako koníčka, kterému se mohu věnovat svobodně a bez tlaku na peníze, je pro mě ideální.

Proč to děláte a co Vám zapojení do vedení Staré školy dává?

Dává mi to pocit bezpečí, že jsem mezi lidmi, se kterými máme v podstatném rozsahu stejné priority, a že se mohu aktivně podílet na projektu, kterému věřím. Vždy jsem pracovala ve finanční a účetní sféře, ale zároveň jsem inklinovala ke kultuře, literatuře a umění. A protože sama nejsem na umění talentovaná, snažím se ho aspoň zprostředkovat jiným a tím i sobě. Druhou motivací je, že už tu žiji skoro třicet let, mám to tu ráda, zajímají mě lidé z Vraného. Být mezi nimi a něco společně zažít je mnohem lepší než sedět doma. Akce, které koordinuji, mě baví a když z toho má radost nebo užitek ještě někdo další, je to skvělý bonus. A to se stává téměř vždy a je jedno, jestli je na akci 5 nebo 50 lidí. To mě nakopne i do věcí, které už tak zábavné nejsou, jako třeba psaní grantů.

Jaké události za poslední rok, dva si nejvíc ceníte? Co se povedlo nejvíc?

Překlopili jsme se do fáze, kdy už nelze hodnotit jednotlivé akce, ale spíš větší projekty, třeba zahrada je velký počin. S ní souvisí i krásné zahradní slavnosti, s harmonikou, opékáním buřtů, válením v trávě, pís-kovištém apod. Tam už je ale i týmová práce a mám velkou radost, že je nás v týmu čím dál víc.

A na co se těšíte letos?

Událostí sezóny je jednoznačně každý rok benefice, letos připadá na 26. května a slavíme na ní současně 200 let budovy. To je naše zahradní super slavnost, které se účastní až 500 lidí. Zorganizovat ji v tak malém týmu je docela fuška, stánky, občerstvení, 3–4 kapely, divadlo pro děti, ale vždy si ji strašně užijeme. Cílem je sice vybrat peníze

consider it to be work. The combination of pragmatic employment and culture, which is more a hobby I can pursue freely and without financial pressure, is the ideal combination for me.

Why do you do it and what do you get in return from your work with the Old School?

It gives me a sense of security, knowing that I am among people with whom we largely share the same priorities, and it also gives me the opportunity to work on a project I believe in. I have always worked in the financial and accounting sphere, but I also always sought out culture, literature and art. And because I am personally not very artistically talented, I try to at least support others who are, and so I get something in return as well. My second motivation is that I have been living here for almost thirty years; I like it here, and I am interested in the people of Vrané. Being among them and experiencing something together is much better than sitting at home. I enjoy the events I coordinate, and if someone else also gets something from it, then so much the better. And that is almost always the case, regardless of whether there are five or fifty people present at any given event. This gives me energy to pursue the things which might not be as rewarding, like writing up grant applications.

What event from the past one or two years are you most proud of? What was your biggest achievement?

We have gotten to the point when it is hard to rank individual events. We have larger projects, such as rejuvenating the garden. We are thus able to have beautiful garden parties with accordion music, a bonfire and grill, sitting on the grass, a sandbox for the children, and so on. But on such a scale, drafting the program becomes a team effort, and I am very happy that there are more and more people joining us.

And what are you looking forward to doing this year?

The main event of the year will certainly be the benefit which will take place on May 26, and which will be connected with celebrating the building's 200th birthday. That will be our garden mega-party, as there will be perhaps 500 people. Organizing it with such a small team is certainly a challenge – you need food stands, catering, 3-4 bands, children's theater – but we always have a blast doing it. The aim is to raise money for renovating the building or garden (we are, for example, choosing a new floor for the café this year). But, first and foremost, we want to offer a pleasant afternoon for all those people who have been supporting us throughout the years.

na úpravy budovy nebo zahrady (letos vybíráme na novou podlahu do kavárny), ale hlavně chceme udělat hezké nedělní odpoledne všem, kdo nám celý rok fandí a podporují nás.

Jaká je struktura financování spolku? Cílíte na granty z veřejných peněz, nebo se spíše orientujete na soukromé dárce, nebo jste nejvíce závislí na dárcích a podporovatelích z vlastních řad?

Nezbytné výdaje na energie pokryjí nájem od ostatních uživatelů budovy – dětská skupina, klubovna, aktivity v tanečním sále, od obce dostáváme dotaci, která pokryje náklady na topení. Kavárna a program si musí vydělat na sebe a na drobné provozní výlohy. Práce je 100% dobrovolnická a do nových projektů se pouštíme, pokud na ně seženeme granty. Vylepšování budovy a zahrady financujeme z darů od našich příznivců – finančních a materiálních. K tomu se nám občas podaří získat nějaký grant, z jednoho jsme opravili toalety a sprchy, z druhého jsme upravili zahradu. Našimi sponzory jsou i umělci, kteří u nás vystupují většinou bez nároku na honorář. Výtvarníci nám zas věnují svá díla, která vydražíme na předvánoční aukci. No a naše práce je samozřejmě bezplatná, všechny peníze jdou kompletně na provoz a nezbytnou údržbu nebo malé investice do budovy.

Nikdo z vás není za práci placený. Kolik se vás o centrum stará a kolik to zabere času?

Žádné peníze si nevyplácíme. Mně osobně péče o Starou školu zabere zhruba den v týdnu. Mám štěstí na práci, kde nemusím být každý den, takže si můžu čas uzpůsobit podle svých potřeb. Jinak by to zvládnout nešlo. Užší tým tvoří pět lidí, nemáme žádnou hierarchii, jen různé kompetence. Já mám na starost kulturní program a provoz kavárny a žádám o granty, kde se dá. Pavel Filip je zodpovědný za provoz, což je v této staré budově opravdu fuška. Je tu totiž stále i původní kotel na uhlí a každou chvíli

What is the association's financing structure? Do you seek grants from public sources, or are you rather focused on private donors, or are you most dependent on the donors and supporters from your own ranks?

The necessary utilities expenses are covered by the rents we receive from the building's users – the children's group, clubs, dance hall events. We receive a subsidy from the municipality which covers our expenses for heating. The café and its program must pay for themselves and for their minor operational expenses. The work is 100% done by volunteers, and we start doing new projects when we manage to acquire grants for them. The improvements of the building and the garden are financed by donations – both financial and material – from our supporters. We furthermore occasionally manage to acquire some grant. We repaired the toilets and showers with the resources received from one, while another one was used for rejuvenating the garden. Artists are sometimes also our sponsors, and they often perform here without any honorarium. Artists sometimes donate their art works, and all the money received goes wholly into the operations, the minor investments into the building, and its necessary maintenance.

Nobody gets paid for their work here. How many people are involved with the center, and how much time does it take up?

We do not pay ourselves at all. Personally, taking care of the Old School takes me about one day a week. I am lucky enough to have a job where I do not have to come in every day, so I can arrange my schedule as I see fit. Otherwise, it would not be manageable. The core team consists of five people, we have no hierarchy, but only various responsibilities. I am responsible for the cultural program and the café, and I apply for grants wherever I can. Pavel Filip is responsible for the building operation which, considering its age, is quite a lot of work. We still have the original coal boiler and we are constantly experiencing some technical mishaps. Majka Filipová organizes the exhibitions and other artistic events, Filip Ditrich is responsible for the formal aspects of our operations and occasionally organizes some exhibitions. And Dáša Andělová is responsible for the events for seniors and children, takes care of accounting and, along with her daughter, bakes delicacies for the café and organizes workshops. Apart from this, everyone helps out wherever necessary.

Is it hard to stay afloat financially?

It is very hard. It occasionally happens that some people from the team pay the bills from their own pockets for a while, at least until the next grant or subsidy comes in. We really do survive only because of our team's loyalty and devotion.

se objeví nějaká technická závada. Majka Filipová organizuje vernisáže a jiné výtvarné aktivity, Filip Ditrich zajišťuje chod po formální stránce a organizuje některé výstavy. A Dáša Andělová má na starosti aktivity pro seniory a děti, k tomu vede účetnictví a společně s dcerou pečou delikatesy do kavárny a pořádají workshopy. A kromě toho každý dělá vše, co je třeba.

Jak těžké je finančně přežít?

Hodně těžké. Nezřídka se stane, že někdo z týmu přechodně platí účty z vlastních peněz, než se sežene grant nebo přijde dotace. Přežíváme opravdu i díky velké loajalitě členů týmu.

Dá se vůbec plánovat v systému finanční nejistoty, když nevíte, jak to bude příští rok?

Základní finanční bilanci samozřejmě musíme mít postavenou a do projektů se většinou pouštíme, až když máme aspoň naději na jejich pokrytí. Občas je to i obráceně, ale to je pak o to větší motivace ty peníze za každou cenu sehnat. Finanční nejistota ale není ta nejhorší, nejvíc nás trápí, že nám obec prodlužuje smlouvu o výpůjčce vždy jen na rok. Takže do konce října nikdy nevíme, jestli budeme v budově i následující rok, nebo dostaneme výpověď. Zřejmě jsme ještě dostatečně neprokázali, že je naše činnost pro občany hodnotná a obec stále přemýšlí o lepším využití.

Podle všeho se ve Vraném podařilo vybudovat okolo Staré školy živou komunitu, proč myslíte, že se to jinde nedaří?

I když je to dnes už spíš o komunitě než o samotné budově, přece jen *genius loci* staré školy vytváří ten základní tmel. Kromě toho se nám asi podařilo šířit naše nadšení a odvést kus práce, což některé lidi pozitivně nakazilo. Taky jsme se od začátku snažili zapojovat do našich aktivit co nejrůznější zájmové a generační skupiny – školku i Univerzitu třetího věku, tanečníky i skauty. No a taky jsme zřejmě vykryli díru, kterou byla absence podobné komunity u nás v obci.

Je vaše zkušenost přenositelná? Nebo jinak, co je klíčové při budování podobných komunit?

Nemá se zapomínat být široce otevřený různým skupinám a nápadům, jinak nevznikne komunita, ale úzce profilovaná skupina. Což taky není špatně a může to dokonce přinášet v té úzké oblasti vysokou kvalitu, ale už to není komunitní projekt. Na druhou stranu ale musíte taky mít nějaké základní mantinely – u nás jsou mimo ně třeba jakékoli komerční akce a sport taky přenecháváme jiným spolkům.

Can one even plan ahead while in such financial insecurity, never being sure what the next year will bring?

We must have the basic financial balance figured out beforehand, and we usually start working on projects only when we are confident that we can finance them. Sometimes it is also the other way around, and that makes for great motivation to get the money, no matter the cost. *[Laughs.]* Financial insecurity is not the worst; the worst thing is that the municipality each time prolongs our lease for only a year at a time. So, every year, at least until late October, we are never sure whether we will be able to use the building next year or whether we will be evicted. It seems so far, we haven't sufficiently proven that our activities have value for the inhabitants, as the municipality is still considering whether there aren't better ways to make use of the building.

It seems that you have managed to build an interesting community in Vrané around the Old School. Why do you think that similar projects elsewhere flounder?

Although nowadays it is mostly about the community rather than about the building itself, the school's *genius loci* was the original ferment on which we built the rest. Apart from that, I think we managed to spread enthusiasm while doing good work, which in turn enthused other people. Since the very beginning, we had also tried to integrate diverse groups into our program – University of the Third Age, dancers, Scouts. And we also seem to have filled a gap, as there was a marked absence of a similar community in our town.

Is it possible to transfer your experience to another milieu? Or, put another way, what is key in building similar communities?

It is very important to remain open to various groups and ideas, otherwise you are not building a community, but rather a highly profiled group. That doesn't have to be a problem in and of itself, and it can even bring a high level of quality within that limited spectrum, but it is no longer a community project. On the other hand, we also need some boundaries – we don't, for example, cater to any commercial events, and leave sports activities to other associations.

What associations from your locale do you cooperate with?

We are in contact with many. Usually, they are associations which work in the field of culture or education, not only in Vrané, but also in Prague and its surroundings. In Vrané, we used to have great relations with the Perla gallery of Ivan Mečl, but unfortunately, they are no longer operating in the spaces of the former paper mill.

S jakými spolky z okolí spolupracujete?

Těch je hodně, většinou to jsou spolky, které mají blízko ke kultuře nebo vzdělávání, nejen z Vraného, ale i z Prahy a okolí. Ve Vraném jsme si dobře rozuměli s galerií Perla Ivana Mečla, která už ale bohužel v prostorách bývalé papírny není.

Jak ovlivňuje komunitní život ve Vraném blízkost Prahy?

Drobnou nevýhodou je, že Praha poskytuje velké vyžití a občas nám odčerpává návštěvníky našich akcí. Výhodou naopak je, že realizace kulturních a jiných akcí je díky blízkosti Prahy jednodušší, protože účinkující to k nám nemají daleko a jezdí k nám rádi.

Jak vidíte Starou školu za 5 let?

Vize Staré školy je být pořád místem setkávání, kde se lidi budou cítit dobře a kde budou realizovat své zájmy. Jak už jsem říkala, další růst je limitovaný kapacitou budovy a lidských zdrojů. Rádi bychom ji dál zvelebovali, protože budova i zahrada si to zaslouží. Pokud by se našla vhodná dotace, je připravena studie na její rekonstrukci. A doufáme, že i za pět let budeme zázemím pro aktivity, o které mají občané zájem.

Co by Vám nejvíc pomohlo tohoto cíle dosáhnout?

Rádi bychom dosáhli důvěry obce, která by nám zajišťovala stabilitu pro naše snažení. V naší práci bychom rádi dosáhli větší efektivity a taky by nebylo špatné získat zdroje na alespoň symbolické odměny pro členy týmu – užšího i širšího. Ideálem by samozřejmě bylo moci si dovolit aspoň jednoho zaměstnance, koordinace a samotná činnost už několik pracovních úvazků zabere. Hrozně nás to baví a chtěli bychom pokračovat. Uvidíme, jestli nám obecní zastupitelstvo smlouvu prodlouží. Rádi bychom zůstali zde, protože škola a její *genius loci* je pro komunitní centrum přímo ideální.

Jaké vidíte největší riziko dalšího rozvoje Staré školy?

Největším rizikem je nejistota nájemního vztahu a možnost vyhoření klíčových členů týmu.

Jak užijete příspěvku nadace Agosto?

Příspěvek nadace Agosto Foundation nám výrazně pomohl v našem napjatém cash-flow. Převážnou část jsme investovali do zahrady a zbytek na provozní a programové resty.

Jan Bartoš

How is life in Vrané influenced by its close proximity to Prague?

It is a bit unfortunate that Prague provides many opportunities, and thus it sometimes draws away our potential audience. On the other hand, it is a fact that realizing cultural and other events in close proximity to Prague is easier, as our performers don't need to travel a long distance to get to us, and they enjoy coming.

Where do you see the Old School in five years?

The vision for the Old School is to continue to be a place for meeting, one where people will feel good, and feel free to follow their interests. As I said, our further development is limited by the building's capacity and our human resources. We would like to continue improving the building and the garden, as they really deserve the care that we give them. If we found the right grant, we in fact have a study for the building's renovation already worked out. And in five years, we hope to remain a platform for activities which our residents will find interesting.

What would allow you to achieve such a goal?

We would like to win the trust and favor of the municipality, so that they would provide stability for us. We would like to become more effective in our work, and it would also be great to gain the resources to pay out at least symbolic rewards for our team – both to the inner and the wider circle. It would be ideal if we could afford at least one employee, as coordination and the activities themselves are enough for a few part-time jobs. We love doing it, and we would like to be able to continue in that. We will see whether the municipality's representatives will prolong our contract. We would like to remain here, as the school and its *genius loci* is ideal for a community center.

What do you think are the biggest risks for the Old School's further development?

The biggest risk is the insecurity of our lease contract, as well as the specter of burnout for certain key members of the team.

How will you make use of the Agosto Foundation's grant?

The grant from the Agosto Foundation helped us tremendously with our strained cash-flow. We invested most of the money into the garden, and the rest was distributed to cover the backlog of operational and program costs.

Jan Bartoš

Martyna Poznańska performance

REZIDENČNÍ PROGRAM

Od svého založení v roce 2013 nadace Agosto Foundation realizuje program tvůrčích pobytů pro umělce, teoretiky a výzkumníky. Již od začátku oslovuje umělce napříč obory a disciplínami. Program se zaměřuje především na výzkum dlouhodobých, či lokálně a časově specifických témat. Vybrané projekty se nejčastěji váží ke zvukovému a intermediálnímu umění, improvizaci, environmentální a sociální problematice, a to rovněž v teoretickém kontextu.

Cílem rezidenčního programu nadále zůstává vytvářet a kultivovat všeobecnou platformu pro aktivní, tvůrčí a neborové objevování, zkoumat a překračovat hranice uměleckých strategií. Tvůrčí pobyty se konají na základě přímého pozvání nadace a otevřené výzvy. V rámci otevřené výzvy v roce 2018 nadace obdržela přes 180 přihlášek. V programu tvůrčích pobytů 2018 nadace udělila rezidenční stipendia v celkové částce 240.000 Kč, jimiž podpořila projekty devíti vybraných umělců.

Široká škála výstupů tvůrčích pobytů zahrnovala přednášky a prezentace, performance a výstavy ve spolupráci s kulturním prostorem Punctum (Praha), Display & Diffractions Collective (Praha), GAMPA (Pardubice), GAMU (Praha), ARTMAP Bookstore (Praha), UMPRUM (Praha), FAVU (Brno), FAMU (Praha), OGV (Jihlava), Petrohradská kolektiv (Praha), Prague College (Praha), Kino Ponrepo NFA (Praha).

Rezidenční program byl v roce 2018 realizován za finanční podpory Ministerstva kultury ve výši 230.000 Kč.

RESIDENCY PROGRAM

The Agosto Foundation has been realizing the residency program since its establishment in 2013, accommodating artists, theorists and researchers across various fields and disciplines. The program is focused especially on research – whether long-term or locally and temporally specific projects. The selected projects mostly deal with themes connected mainly to sound and intermedia art, improvisation, environmental and social issues, but also offer a theoretical context.

The aim of the residency program remains facilitating, supporting and maintaining a general platform for engaged, creative, interdisciplinary (not oriented toward any one discipline) and exploratory projects, research and crossing the borders of artistic strategies. Participation in the Agosto Residency program is contingent upon an invitation from the Agosto Foundation and also on the open call. In their open call for 2018, the Foundation received over 180 applications. As part of the Agosto Residency program, the foundation distributed residency stipends in a total amount of 240,000 CZK to support the projects of nine selected artists.

A wide range of artist activities included lectures and presentations, performances and exhibitions in cooperation with Punctum (Prague), Display & Diffractions Collective (Prague), GAMPA (Pardubice), GAMU (Prague), ARTMAP Bookstore (Prague), UMPRUM (Prague), FAVU (Brno), FAMU (Prague), OGV (Jihlava), Petrohradská kolektiv (Prague), Prague College (Prague), NFA and Cinema Ponrepo (Prague).

The residency program in 2018 was supported by the Ministry of Culture of the Czech Republic in a total amount of 230,000 CZK.

Elena Veljanovska

Elena Veljanovska ve své tvůrčí práci čerpá hlavně z teorie kultury a humanitních věd, rozvoje digitálních technologií, vědy a politiky paměti. Veljanovska považuje za důležité, aby projekty, které iniciuje či na nichž se podílí, zdůrazňovaly hodnotu uměleckého a obecně kulturního pohledu na sociopolitickou realitu, v níž žijeme.

Elena Veljanovska

Rezidenci Veljanovska rozdělila na dvě části. Nejříve představila a propagovala *CRIC – Festival pro kritickou kulturu* (Skopje). Setkala se s místními aktéry podobných iniciativ za účelem možné spolupráce. V druhé části se věnovala výzkumu pro svůj diskurzivní projekt *Budoucnost paměti*. Ten je zaměřen na vytváření digitální paměti a digitálních návyků a možnosti uchování této paměti. Veljanovska se je pokouší srovnat s procesy ukládání vjemů do paměti v oblastech jako historie, neurověda, psychologie apod. *Budoucnost paměti* je pokračováním předchozího výzkumu *Politiky paměti ve veřejném prostoru*. Jeho cílem je shromáždit informace a propojit různé výzkumy k tématu a pokusit se tak zodpovědět otázku, jaký vliv může mít paměť minulosti na utváření paměti budoucnosti. Ve spolupráci s Diffractions Collective také připravila přednášku *Budoucnost minulosti – Současné makedonské politické umění*, která proběhla v Tranzitdisplay v Praze 6. března 2018.

Elena Veljanovska je nezávislou kurátorkou a kulturní manažerkou. Vystudovala dějiny umění a archeologii na Univerzitě Cyrila & Metoděje ve Skopje. Publikuje články o současném umění a organizuje kulturní projekty a výstavy od roku 2003. Je součástí mnoha neziskových organizací a je také spoluzakladatelkou platformy pro nová média v umění a technologie Line I+M (2006–2012). Aktivně se

Elena Veljanovska

In her creative work, Elena Veljanovska takes inspiration mainly from cultural theory and the humanities, the development of digital technologies, science and politics, with an emphasis on the politics of memory. In her projects, Veljanovska emphasizes the need to gain valuable insight and approaches to art and culture from the socio-political reality in which we live.

Veljanovska divided her residency time to focus on two subjects. One was the promotion of the *CRIC – Festival for Critical Culture* (Skopje). She focused on meeting local actors with similar initiatives with the goal of creating possible collaborations. The second part of her residency consisted of research for a discursive project called *The Future of Memory*. This research is focused on contemporary types of digital memory production and the digital habits and possibilities of remembering. Veljanovska attempts to compare these with the mechanisms and methodology of selection, processing and editing the remembered material through various fields, such as history, neuroscience, psychology, etc. *The Future of Memory* is a follow-up to her previous research in the field of *Politics of Memory of the Past in the Public Space*. Its aim is to gather information and combine research in the field to feed our curiosity about how the memory of the past could have an effect in shaping the memory of the future. She also prepared, in cooperation with Diffractions Collective, a lecture titled *The Future of the Past – Contemporary Macedonian Political Art*, which took place at Tranzitdisplay in Prague on 6 March, 2018.

Elena Veljanovska is a freelance curator and cultural producer. She studied Art History and Archaeology in Skopje. Veljanovska has been writing on art, initiating events, cultural projects and exhibitions since 2003. She is also part of several non-profit organizations, as well as a co-founder and artistic director of the platform for new media art and technology Line I+M (2006 – 2012). Veljanovska was actively involved in shaping the Association for the Independent cultural

podílela na formování Asociace pro nezávislou kulturní scénu (Jadro – 2009–2017). Od roku 2012 je výkonnou ředitelkou a programovou kurátorkou organizace Kontrapunkt ve Skopje a od roku 2016 (dohromady s Iskrou Geshoskou) organizuje CRIC – Festival for critical culture. Žije a pracuje v Berlíně a ve Skopje.

Elena Veljanovska obdržela rezidenční grant ve výši 19.000 Kč.

<https://veljanovskaelena.weebly.com/>

Lea Vene

Ve svém výzkumu na poli výtvarného umění a antropologie se Lea Vene věnuje tématům jako obrazová etika, sebereflexivní praktiky ve filmové tvorbě, senzorická etnografie, politika reprezentace, vztah mezi My a Oni, politické motivy ve vizuálním výzkumu, participativní a komunitní umělecká praxe či vymezování okrajových pozic ve vizuálním výzkumu.

Lea Vene

Angažuje se v Zelené síti aktivistických skupin (ZMAG), která společně s galerií Miroslava Kraljeviće (GMK) podporuje interakci uměleckého výzkumu s permakulturními praktikami jako modelu pro vytváření udržitelných, flexibilních a produktivních kultur prostřednictvím pozorování přírodních systémů. Důležité jsou tři základní etické principy: lidská péče, péče o půdu / zemi a spravedlivá dělba hmotných statků. Jádrem permakulturního způsobu myšlení jsou DIY principy a přímé akce.

Dalším projektem, na kterém se Lea Vene podílí, je *Industriální dědictví ostrova Korčula* – inkluзивní kolaborativní platforma pro vědecký a umělecký výzkum, propojující interdisciplinární přístupy kulturních antropologů, etnologů, kurátorů, umělců,

scene (Jadro, 2009–2017). Since 2012, she has been the executive director and program curator in the organization Kontrapunkt in Skopje. From 2016, together with Iskra Geshoska from Kontrapunkt, she has developed CRIC – Festival for Critical Culture. She lives and works in Berlin and Skopje.

Elena Veljanovska received a residency stipend of 19,000 CZK.

<https://veljanovskaelena.weebly.com/>

Lea Vene

Lea Vene does research in the fields of visual art and anthropology. She constantly rethinks the role of visual media in translating elements of culture and everyday life through documentary film and photography. Vene examines image/visual ethics, self-reflexive practices in filmmaking, sensory ethnography, the politics of representation, the relationship between “us” and “them,” participatory and community art practices, and the negotiation of marginal positions in visual research.

Lea Vene is also involved in ZMAG (Green Network of Activist Groups) and (GMK) (Gallery Miroslav Kraljević) that promote the interaction between artistic research and permaculture practices as a model for creating sustainable, flexible and productive cultures through the observation of natural systems. Three basic ethical principles are employed: care for people, care for the land/earth and a fair distribution of goods. DIY principles and direct action are at the core of the permaculture way of thinking.

Another project in which Vene participates is Industrial Heritage of the Island of Korčula, an inclusive collaborative platform encompassing scientific and artistic research which brings together the interdisciplinary approaches of cultural anthropologists, ethnologists, curators, artists, conservators, archivists and other experts. During the last century the island of Korčula has based its production and economy to a large extent on its well-developed industry: shipbuilding, assembling, fishing and package processing, textiles, paint, adhesives, varnishes and electronic devices.

As part of her residency, Vene organized a lecture titled *Industrial Heritage in the Sphere of Cultural Production – A Case Study Croatia* (9 April, 2018 at Artmap Bookstore).

Lea Vene is an art historian and cultural anthropologist. She is currently completing her postgraduate studies at Critical Images at the Royal Academy of

restaurátorů, archivářů a dalších odborníků včetně místní komunity, institucí, sdružení a iniciativ. Ostrov Korčula postavil během posledního století svoji ekonomiku a produkci na místních, dobře rozvinutých odvětvích: stavba a montáže lodí, rybolov, zpracování obalů, textil, barvy, laky, lepidla a elektronická zařízení.

Jedním z výstupů jejího rezidenčního pobytu byla přednáška: *Industriální dědictví v kulturní sféře: Případová studie – Chorvatsko*, která proběhla 9. dubna 2018 v Knihkupectví Artmap v Praze.

Lea Vene je historičkou umění a kulturní antropoložkou. V současnosti dokončuje postgraduální studium “Critical Images” na Královské akademii umění ve Stockholmu. Jako kurátorka se angažuje v galerii Miroslava Kraljeviće v Záhřebu a je jednou z organizátorů etnografického filmového festivalu ETNOFILM, kde připravuje filmový, výstavní a edukativní program. Vene také kurátoruje doprovodné výstavy a konferenční program mezinárodního fotografického festivalu Organ Vida. Je členkou asociace grey) (area, prostoru pro současné mediální umění, kde je jednou z vedoucích osobností projektů zkoumajících genderové aspekty nehmotného průmyslového vlastnictví a kde organizuje letní rezidenční program pro umělce s umělecko-environmentálním zaměřením.

Lea Vene obdržela rezidenční grant ve výši 19.000 Kč.

<https://organvida.com/>
<https://www.lampo.info/grey-area/>
<https://www.zmag.hr/>

Martyna Poznańska

Martyna Poznańska je polská zvuková umělkyně. Ve svém díle využívá různá média a interdisciplinární přístupy. Nehmotné zvukové médium tak často propojuje s pevnou hmotou. Její práce zahrnují metody naslouchání a terénní nahrávky, využívá však i vizuální techniky jako je kresba, video, vytvořené či nalezené objekty, text a další. Poznańska zkoumá spojení mezi lidským tělem a tělem přírody, zejména lesa.

Během rezidenčního pobytu pokračovala v průzkumu poetických a politických souvislostí tohoto tématu a hledala nástroje, jejichž pomocí je možné odhalit více dimenzí tohoto vztahu. Zúčastnila se výstavy *Jak lesy myslí / V houštině vztahů* v Oblastní galerii Vysočina v Jihlavě. 19. dubna 2018 vystupovala v Petrohradská kolektiv v Praze, dále se zúčastnila dalších soundartových událostí v Praze a Brně.

Arts in Stockholm. Vene works as a curator in the gallery Miroslav Kraljević and is one of the organizers of ETNOFILM (Ethnographic film festival) where she prepares the film, exhibition and educational program, and she is also a curator at the ORGAN VIDA International Photography Festival. She is an active member of the association grey) (area, a space for contemporary and media art. Lea Vene is one of the leading personalities of grey) (area projects dealing with gender aspects of intangible industrial property and she also organizes there a summer residency program for artists with an artistic and environmental focus.

Lea Vene received a residency stipend of 19,000 CZK.

<https://organvida.com/>
<https://www.lampo.info/grey-area/>
<https://www.zmag.hr/>

Martyna Poznańska

Martyna Poznańska is a Polish sound artist who uses various media and interdisciplinary approaches in her work. She often builds connections between the intangible sound medium and solid matter. Her work includes listening methods and field recordings, but she also uses various visual techniques such as drawing, video, created or found objects, text and other means.

Poznańska explores the connections between the human body and the body of nature, especially that of the forest. During her residency, she continued to explore the poetic and political complexities of this topic by researching the means to reveal more dimensions of this relationship. She attended the exhibition *How Forests Think*, which was held at OGV Jihlava in May. She had a performance in Petrohradská kolektiv in Prague 19 April, 2018 and also participated in other sound art events in Prague and Brno.

Martyna Poznańska (1984) is a cross-disciplinary artist based in Berlin. She studied Spanish literature and linguistics at the Jagiellonian University in Krakow (PL), voice at the Laboratory of Olga Szwejgier (PL) and Sound Art at The University of the Arts London. In 2016 she obtained an M.A. in Sound Studies from the Universität der Künste Berlin (Berlin University of the Arts).

Martyna Poznańska received a residency stipend of 28,500 CZK.

<http://www.martynapoznanska.com/>
http://www.ogv.cz/jak_lesy_vystava

Martyna Poznańska performance

Martyna Poznańska žije v Berlíně. Studovala španělský jazyk a lingvistiku na Jagellonské Univerzitě v Krakově, zvuk v Laboratory of Olga Szwejgier a sound art na The University of the Arts London. V roce 2016 obhájila MfA titul ze sound studies na Universität der Künste Berlin.

Martyna Poznańska obdržela rezidenční grant ve výši 28.500 Kč.

<http://www.martynapoznanska.com/>
http://www.ogv.cz/jak_lesy_vystava

Julien Maire

Francouzský umělec Julien Maire je specialistou na „znovuobjevování“, dekonstrukci nejružnějších přístrojů a aplikací fyzikálních principů a procesů. Mění funkci i vzhled nástrojů jako jsou například kamera, diaprojektor, nebo filmový projektor a posunuje jejich význam. Od poloviny 90. let pracuje mezi performancí, instalací a kinematografií, a vytváří performativní práce na pomezí žánrů a médií, které většinou zkoumají materialitu pohyblivého obrazu.

Julien Maire

French artist Julien Maire is a specialist in “rediscovering,” deconstructing various devices and applying physical principles and processes. Usually, he disassembles and inverts the functionality of perception machines, such as projectors or cameras. Since the mid-1990s, Julien has created works of performance art, media installations and cinema producing live hybrids of various genres and media, exploring the physicality of the moving image.

As part of his Agosto Residency, he exhibited together with Czech artist Robert Vlasák at the exhibition *Inverse*, which took place in Galerie AMU from 19 July – 2 September, 2018. The exhibition was co-produced by GAMU and Agosto Foundation.

Julien Maire is a French artist born in Metz in 1969. He graduated from the Academy of Fine Arts in Metz, and currently lives and works in Brussels. Maire’s installations and performances, such as *Exploding Camera*, *Low Res Cinema*, and *Demi-Pas* have been featured widely and internationally at prestigious

Julien Maire: Daisy Chain, foto / photo: Gemeline Cartron

Julien Maire: The Man at Work (2014), foto / photo: Courtesy of iMAL Brussels

Během rezidenčního pobytu Julien Maire představil několik svých děl na společné výstavě s českým umělcem Robertem Vlasákem. Jejich výstava *Inverse Mindset* probíhala v Galerii AMU (GAMU) v Praze od 19. července do 2. září 2018 a vznikla v koprodukcí GAMU a nadace Agosto Foundation.

Julien Maire se narodil v roce 1969 ve francouzském Metzu, kde také absolvoval Akademii výtvarných umění. Žije a pracuje v Bruselu. Jeho instalacím a performancím, jako například *Exploding Camera*, *Cinema Low Res*, *Demi-Pas* se dostalo pozornosti v mezinárodním kontextu a našly své místo na festivalech jako jsou *Ars Electronica*, *Festival digitálního umění*, *Festival evropských médií*, *Film Festival Rotterdam*, *Sonar*, *Transmediale*, *ZKM*, *ICC Japonsko*, *Empac* (New York). V roce 2008 se Julien Maire stal vítězem *NTAA.be* (Biennale Update_2) a v roce 2009 byl v New Yorku nominován na cenu *World Technology Award*.

Julien Maire obdržel rezidenční grant ve výši 20.000 Kč.

<http://julienmaire.blogspot.com/>

Tonic Train Sarah Washington a Knut Aufermann

Tonic Train je název dua Sarah Washington a Knuta Aufermanna – tedy kombinace Sarah podomácky vyrobených nástrojů a Knutovy elektroniky se zpětnou vazbou. V jejich hudbě, směřující k originální verzi stylu noise, lze najít stopy dvou metod, které vycházejí z tradice pionýrů elektronické hudby: využití sonifikace elektronických obvodů a vlastností zpětné vazby. Inspirací pro Tonic Train je hudba a autorské přístupy Davida Tudora a Gordona Mumma. *Tonic Train* spolupracuje se soubory nebo hudebníky jako jsou Xentos 'Fray' Bentos, Nicolas Collins, Toshimaru Nakamura, Billy Roisz a Otomo Yoshihide a s programy rádia Resonance104.4fm. Dalším projektem obou umělců je *Mobile Radio*.

Tonic Train performance

venues such as *Ars Electronica*, *Digital Art Festival*, *European Media Art Festival*, *Film Festival Rotterdam*, *Sonar*, *Transmediale*, *ZKM*, *ICC* (Japan), *Empac* (New York). Maire was the winner of the *NTAA.be* (Update_2 biennial) in 2008 and was nominated for the *World Technology Award* in New York in 2009.

Julien Maire received a residency stipend of 20,000 CZK.

<http://julienmaire.blogspot.com/>

Tonic Train Sarah Washington and Knut Aufermann

Tonic Train is the experimental electronics duo of Sarah Washington and Knut Aufermann. The combination of Sarah's homemade, circuit-bent instruments and Knut's feedback electronics creates a spectrum of fundamental electronic noises. It connects two methods of early electronic music practice: the appropriation of electronic circuits to make them sound and the improper use of electronic equipment to make it feedback. Tonic Train's artistic influence comes from electronic music pioneers such as David Tudor and Gordon Mumma. Over time, the Tonic Train duo has become part of many diverse musical projects and performances including a feedback ensemble featuring Xentos 'Fray' Bentos, Nicolas Collins, Toshimaru Nakamura, Billy Roisz and Otomo Yoshihide. They also together produced radio programmes for London's unique radio art station Resonance 104.4 FM. Another common project is Mobile Radio, which aims to take artistic radio production outside the sterile studio environment.

Knut Aufermann (b. 1972, Hagen, Germany) studied chemistry, audio engineering, and sonic arts at Middlesex University, London from 2002 to 2005. He was the station manager of radio Resonance 104.4 FM in London. Now he mainly plays improvised electronic music using various forms of audible feedback. Aufermann and Sarah Washington run the project Mobile Radio, investigating alternative means of radio production. Their works have been broadcast on more than 50 radio stations across the world as well as in gallery contexts, including the 30th São Paulo Biennial in 2012. Aufermann is a co-founder of the international Radio network of independent cultural radio stations. He is the artistic director of Radio Revolten – International Radio Art Festival in Halle (Saale).

Sarah Washington is an English musician, instrument builder, teacher, writer and broadcaster. She worked as a director of the London Musicians Collective, which

Knut Aufermann se narodil v roce 1978 v německém Hagenu. Studoval chemii, zvukovou technologii a zvukové umění na londýnské Middlesex University. Mezi léty 2002 a 2005 byl jedním z prvních redaktorů komunitní rozhlasové stanice Resonance 104.4 FM v Londýně. V současné době se věnuje hlavně improvizované hudbě, v níž se specializuje na práci s různými typy zpětné vazby. Společně se Sarah Washington vystupují pod hlavičkou Mobile Radio a věnují se alternativním modelům rozhlasové produkce. Jejich rozhlasové pořady vysílalo mnoho rozhlasových stanic po celém světě, vystupovali na festivalech a v galeriích, včetně *Bienále* v *São Paulu* v roce 2012. Aufermann je spoluzakladatelem mezinárodní sítě nezávislých rozhlasových stanic Radia a uměleckým ředitelem druhého mezinárodního festivalu Radio Revolten v Halle (Saale).

Angličanka Sarah Washington působí především v oblastech experimentální tvorby, rozhlasového umění a sociální spravedlnosti. Pracovala jako ředitelka podpůrné organizace London Musicians' Collective a podílela se na vzniku legendární londýnské rozhlasové komunitní stanice Resonance 104.4 FM, nebo globální sítě pro rozhlasové umění Radia FM. Vystupuje v řadě kolektivů pro improvizovanou hudbu, jako jsou Responge, P Sing Cho, Feedback People a The Owl Service. Od roku 2005 s Knutem Aufermannem vystupují pod hlavičkou Mobile Radio, kde se věnují výzkumu alternativních modelů pro přenos rozhlasového signálu, tvorbě speciálních pořadů a zvukových ráδιοinstalací a organizaci dílen bastlení (Circuit Bending) pro různé kulturní a komunitní instituce nebo pro festivaly hudby a nových médií po celém světě. V roce 2007 Sarah připravila program Hearing in Tongues pro londýnskou galerii Tate Modern.

Sarah Washington a Knut Aufermann vystoupili v duu *Tonic Train* při zahájení výstavy *Inverse Mindset* Julieny Maireho a Roberta Vlasáka v GAMU 18. července 2018. 26. července 2018 zahráli na "piknikovém čtvrtku" spolupořádaném Galerií města Pardubice a spolkem Offcity, kde se společně sešli kulinařící umělci, teoretici a kritici s veřejností u jednoho stolu. Během rezidence se také individuálně věnovali výzkumu a vývoji svých projektů.

Sarah Washington a Knut Aufermann obdrželi rezidenční grant každý ve výši 29.000 Kč.

<https://tonictrain.klingt.org/>

Saša Spačal

Saša Spačal je slovinskou postmediální umělkyní zabývající se propojováním výzkumu živých systémů se současným a zvukovým uměním. Zaměřuje se

she helped to create. Washington is also a co-founder of the legendary radio station Resonance 104.4 FM in London and the Radio FM Global Radio Network. She plays in several international groups such as Responge, P Sing Cho, Feedback People and The Owl Service. Since 2005, with Knut Aufermann, she has performed Mobile Radio, where the duo research alternative models for radio broadcasting, special programs and audio radio installations, and organize Circuit Bending workshops for various cultural and community institutions and music and new media festivals worldwide. Her work *Hearing in Tongues* is showcased as part of the first commission of radio art by the Tate Modern in London.

Sarah Washington and Knut Aufermann as Tonic Train performed at the opening of the *Inverse Mindset* exhibition by Julien Maire and Robert Vlasák in GAMU on 18 July, 2018.

On 26 July, 2018, Tonic Train played at "Picnic Thursday," co-organized by the City Gallery of Pardubice and the Offcity society, where culinary artists, theoreticians and critics met with the public at one table. They also did research and project development during the residency.

Sarah Washington and Knut Aufermann each received a residency stipend of 29,000 CZK.

<https://tonictrain.klingt.org/>

Saša Spačal

Saša Spačal is a Slovenian postmedia artist working at the intersection of research into living systems with contemporary and sound art. Spačal's work focuses primarily on the posthuman period, in which human beings exist and act as one of many elements in the ecosystem, though not as sovereign entities. She therefore abandons a Cartesian mindset by accepting

Saša Spačal: zvuková performance s živými cvrčky / sound performance with live crickets

především na posthumanistické období, ve kterém lidské bytosti ztrácejí svou suverenitu a stávají se jedním z mnoha prvků ekosystému. Spačal se zřiká karteziánského pojetí světa s vědomím, že oblast technologie se rozšířila přes hardware a software také na wetware s řadou hybridních jevů popsaných v mechanické, digitální a organické logice.

Ve spolupráci s různými uměleckými producenty a kolektivy, jako Kapelica Gallery, Multimedia Center Kibla a Ljudmila – Art and Science Laboratory vyvíjí nástroje a vytváří multimediální instalace propojující technologie s biologickými organismy. Jako hudebnice a VJ působí v orchestru Theremidi, kde vytváří vlastní nástroje generující zvuk a obraz.

Během rezidenčního pobytu v Praze se Spačal věnovala vývoji své nové performanci / instalaci *Soil Sounds* pro ekosystémy zelených ploch (skleníky, louky, lesy apod.). Instalace funguje skrze systém mikrofonů a senzorů rozmístěných na různých místech biomu. K ozvučení podzemního života fauny, flóry, vody a biochemických procesů v půdě je použito mechanických perkusí a strunných nástrojů. Zaznamenané zvuky jsou zesíleny a modulovány do kompozice s dalšími terénními nahrávkami z okolí. Performance je součástí většího biofonního, geofonického a antrofonického ekosystému, který vedle biologické aktivity a procesů také obsahuje různé zvuky mikro a makro seismických pohybů a lidské činnosti.

Spáčal vystoupila 13. října 2018 na sympóziu *Architektura a smysly* v Plasech s novou performancí *Postumanum* a také 17. října 2018 v Petrohradská kolektiv v Praze. Svoji dosavadní tvorbu představila v kontextu současné bioartové scény na Prague College v rámci VALS (Visiting Artist and Lecture Series). Saša Spačal žije a pracuje ve slovinské Lublani.

the fact that technology has expanded not only from hardware to software, but also now includes wetware, resulting in hybrid phenomena that are inscribed in mechanical, digital and organic logic.

In collaboration with various arts organizations, such as the Kapelica Gallery, Multimedia Center Kibla and Ljudmila – Art and Science Laboratory, Spačal is develops media installations and other interfaces by connecting technological and biological organisms. In her interactive visualizations and sound designs, as a VJ and member of Theremidi orchestra, Spačal creates physical interfaces for generating sound and visuals.

During her residency in Prague, Spačal developed a new performance/installation called *Soil Sounds*, which is an endless performance of the ecosystem customized for green spaces, such as greenhouses, meadows, or forests. The installation works through a system of microphones and sensors which are placed on various locations in the biome. The system reveals the underground life of the floor fauna, flora, water and biochemical processes in the soil, which can be heard by controlling mechanical percussion and string instruments. The captured sounds are amplified and modulated and later integrated into a composition, together with subsoil field recordings of the wider area around the performance location. In so doing, the performance is integrated into larger biophonic, geophonic and anthrophonic ecosystems, which, aside from biological activity and processes, also includes various sounds of micro- or macro-seismic movements and human activity.

Spáčal performed at the *Architecture and the Senses* symposium in Plasy with her new performance *Postumanum* on 13 October and at Petrohradská kolektiv on 17 October, 2018. Spačal has also presented

Vystavovala a vystupovala na festivalech jako Ars Electronica, Prix Cube, Transmediale Festival, Cultural Center Athens, Eyebeam, Cynetart Festival, National Art Museum of China, Lisboa Soa festival a dalších. Za svoji práci byla oceněna Prix Ars Electronica Honorary Mention 2015 a nominována na Prix Cube 2016.

Saša Spačal obdržela rezidenční grant ve výši 19.000 Kč.

<https://www.agapea.si/>

Beth Custer

Beth Custer je americkou skladatelkou, performerkou, hudebnicí a frontmankou, zastoupenou BC Records, která mimo jiné za svou hudbu pro KQED obdržela v roce 2017 cenu Emmy. První turné po Evropě podnikla v roce 1991 v rámci "San Francisco Performance Tour". Do Československa se tehdy dostala díky programu výměny umělců z oblasti Bay Area. Hrála sólově i ve spolupráci s dalšími umělci v bunkru Stalin, v psychiatrické nemocnici v Bohnicích s kapelou "Smíšené pocity", v Plzni a v Bratislavě.

Do Čech se Custer několikrát vrátila s různými projekty jako například s kompozicí pro film *Periferie – Hommage à Alexandr Hackenschmied*, na kterém spolupracovala s Martinem Blažíčkem a Milošem Vojtěchovským (2004). O několik let později v Praze opět vystoupila společně s Fredem Frithem a Chrisem Cutlerem (2007) během festivalu MOFFOM a STIMUL, pro které také se svým vlastním ansámblem připravila kompozici pro němou sovětsko-gruzínskou komedii *Babička*. Custer také koncertovala s českými umělci Františkem Skálou a BKS v uměleckém centru Headlands (1992) nebo s Pavlem Fajtem a Fredem Frithem na festivalu Yoshi's Go Left v San Francisku (2007).

Beth Custer

her recent work in the context of current bio-art scene in Prague College during VALS (Visiting Artist and Lecture Series).

Saša Spačal lives and works in Ljubljana, Slovenia. She has exhibited and performed at venues and festivals such as Ars Electronica Festival, Prix Cube Exhibition, Transmediale Festival, Cultural Center Athens, Eyebeam, Cynetart Festival, National Art Museum of China, the Lisboa Soa festival and others. For her work, she was awarded the Prix Ars Electronica Honorary Mention 2015 and was nominated for Prix Cube 2016.

Saša Spačal received a residency stipend of 19,000 CZK.

<https://www.agapea.si/>

Beth Custer

Beth Custer is an Emmy Award-winning composer, performer, recording artist, bandleader, and the proprietor of BC Records. Custer's first European tour was in 1991 with the San Francisco Performance Tour. She then came to Czechoslovakia thanks to an exchange program of Czech artists with artists from the Bay Area. Custer performed solo and in collaborations with artists in the Stalin Bunker, at a state mental health hospital in Bohnice with members of the band Smíšené Pocity, then in Plzeň and in Bratislava.

Custer has since returned to the Czech Republic numerous times with a variety of projects, including a live score in collaboration with the ensemble Metamorphosis to the Martin Blažíček and Miloš Vojtěchovský film *Periferie – Hommage à Alexandr Hackenschmied* (2004); a concert with Fred Frith and Chris Cutler (2007) for the MOFFOM and STIMUL festivals; and with The Beth Custer Ensemble, her silent film score to the Soviet Georgian silent comedy *My Grandmother* at the Lucerna cinema (2007). Custer has also performed with František Skála and BKS at the Headlands Art Center when Skála was artist in residence (1992); and with Pavel Fajt and Fred Frith at Yoshi's Go Left Festival in San Francisco (2007).

In the US, Custer composed for the Left Coast Chamber Ensemble, for theatre productions of Campo Santo, for the dance troupes The Joe Goode Performance Group and for the films of William Farley, Brad Coley, Cathy Lee Crane, and KQED, among many others. She has numerous recordings out with

Ve Spojených státech spolupracovala s Left Coast Chamber Ensemble, s divadelními produkcemi Cam-po Santo, s tanečním seskupením The Joe Goode Performance Group. Zkomponovala hudbu pro filmy Williamu Farleyho, Brada Coleyho, Cathy Lee Crane, KQED a mnohé další. Vydala celou řadu nahrávek s ansámblu jako Club Foot Orchestra, Eighty Mile Beach, Clarinet Thing, The Beth Custer Ensemble a Trance Mission.

Během rezidenčního pobytu v Praze Custer pracovala na nové kompozici pro němé filmy *Noc na Karlštejně* (1919), *České hrady a zámky* (1914) a *Praha v záři světla* (1928). Nové soundtracky pro filmy vznikly ve spolupráci s Pavlem Fajtem (bicí), Martinem Alaçamem (kytara), Vladimírem Václavkem (basa), Lloydem Dunnem (elektronika) a Hearnem Gadboisem (perkuse). Vypravěčem k němým filmům byl František Skála.

Premiérová projekce s jednou reprízou v programu nazvaném *Strašidelné paláce* proběhly v Kině Ponrepo 4. prosince 2018 ve spolupráci s NFA. 8. října 2018 Custer vystoupila sólově na Wakushoppu v pražském Punctu v rámci ozvěn festivalu Alternativa.

Beth Custer obdržela rezidenční grant ve výši 57.500 Kč.

<https://bethcuster.com/>

Poznámka:
V lednu 2018 dokončila dvoutměsíční tvůrčí pobyt také maďarská intermediální umělkyně Veronika Romhány. Její profil najdete na našem webu nebo ve Výroční zprávě 2017.

Veronika Romhány obdržela rezidenční grant ve výši 19.000 Kč.

the ensembles Club Foot Orchestra, Eighty Mile Beach, Clarinet Thing, The Beth Custer Ensemble and Trance Mission.

During her residency in Prague, Custer worked on new compositions for the silent films *Noc na Karlštejně* (A Night at Karlštejn Castle, 1919) and *České Hrady a Zámky* (Czech Castles and Palaces, 1914) and *Praha v Záři Světla* (Prague in the Shining Lights, 1928). The new soundtracks for these films were prepared in collaboration with the Czech musicians Pavel Fajt (drums), Martine Alaçam (guitars), Vladimír Václavěk (bass), Lloyd Dunn (electronics) and Hearn Gadbois (percussion). The narrator of silent comedies was František Skála. The premiere screening took place with two performances as part of a screening evening titled *Haunted Palaces* which took place at Cinema Ponrepo on 4 December, 2018 in cooperation with the NFA. On 8 October, 2018 Custer performed solo at Wakushoppu in Punctum, Prague, as part of the Echoes of Alternativa festival.

Beth Custer received a residency stipend of 57,500 CZK.

<https://bethcuster.com/>

Note: In January 2018, the Hungarian intermedia artist Veronika Romhány completed her two-month residency. You can find her profile on our website or in the Annual Report 2017.

Veronika Romhány received a residency stipend of 19,000 CZK.

Inverse Mindset Julien Maire, Robert Vlasák 19. července – 2. září 2018 Galerie AMU (GAMU)

přípravily: GAMU a Agosto Foundation
kurátor: Miloš Vojtěchovský
technická asistence: Matěj Šenkyřík
architektura: Dominik Adamec
vernisáž: 18. července 2018, 18:00 – performance Tonic Train (Knut Aufermann a Sarah Washington)

Výstava zachytila stínové příběhy podivných (optických a kinetických) aparátů. Setkaly se zde díla dvou umělců, kteří si vybudovali osobitou, „mediálně-archeologickou“ metodu, převracující zavedenou estetiku i ideologii dějin umění a dějin technologie. Francouzský umělec Julien Maire (1969) je specialistou na „znovuobjevování“, dekonstrukci nejrůznějších přístrojů a aplikaci fyzikálních principů a procesů. Mění funkci i vzhled nástrojů jako jsou například kamera, diaprojektor, nebo filmový projektor a posunuje jejich význam. Projekční soustava *The Man at Work* je přístroj na zvláštní druh stop-motion

Inverse Mindset Works by Julien Maire and Robert Vlasák 19 July – 2 September, 2018 Galerie AMU (GAMU)

Production: GAMU and Agosto Foundation
Curated by: Miloš Vojtěchovský
Technical assistance: Matěj Šenkyřík
Exhibition design: Dominik Adamec
Opening: 18 July, 2018, 6 PM – opening sound performance Tonic Train (Knut Aufermann and Sarah Washington)

This exhibition shed light (and shadows) on a hidden narrative of optical and kinetic apparatuses. It brought together five works by two artists who have developed a particular, media-archaeological approach to the aesthetics and ideology of the analogue technology of the past, seen from the perspective of the digital era. French artist Julien Maire (b. 1969) de-constructs and re-invents analog apparatuses. Usually, he disassembles and inverts the functionality of perception machines, such as projectors or cameras. The installation *The Man at Work* (2014) is based on the stop-motion animation of a sequence of

Julien Maire: The Man at Work (2014), Instalace / Installation

animace, kde iluzi prostorovosti promítaného obrazu vytváří sled na pásu se posunujících rozfázovaných miniaturních figurek muže s lopatou. *Instantanées* (1998) je podobný para-kinematický aparát: stínovou animaci padající kapky vody na stěně vytváří rotující disk s miniaturními objekty, umístěnými před čočkami diaprojektoru. Soustava kinetických struktur *Step-direction* (2015) je inspirována starým principem pantografu: zasunují a vysunují se v prostoru a mění neustále svoji konfiguraci a tím i perspektivu diváka. Robert Vlasák (1978) se taktéž nachází na nejasné hranici autorského artefaktu a vynálezce. Pracuje s fyzikálními zákony a technickými patenty a obě jeho díla jsou založena na poetice nalezeného objektu a asambláže. Zvuková instalace *Siréna* (2017) je variace přístroje vynalezeného Augustem Seebeckem v polovině 19. století a rozšířeného o starý kompresor. *Vrtuloid* (2018) je jednoosá soustava pomalu se otáčejících vrtulí z automobilových chladičů, zavěšená u stropu na pohonné hřídeli.

Přístroje v Galerii AMU poháněla palivová směs vážné hravosti a preciznosti – inverzní, nekonvenční úhel pohledu na náš podivný, zázračný svět.

stereolithographic, three-dimensional figures running in a loop. A similarly maverick cinematographic machine is his *Instantanées* (1998). Instead of using flat images as a source, a slide projector adapted to project three-dimensional miniature sculptures is attached to a rotating mechanism that creates an animation of a falling drop of water. In addition, *Step Direction* (2015) is a variable set of kinetic structures based on the ancient principle of the pantograph, autonomously folding and unfolding in a space and it constantly changes its configuration and thus the viewer's perspective.

Robert Vlasák (b. 1978) also works at the unclear boundary of the artifact and the invention. He works with physical laws and technical patents, and his works are based on the poetics of the found object and assemblage. The sound sculpture *Sirene* (2017) is a variation of an acoustic generator, based on an invention by August Seebeck (1805-1849), and extended by an old compressor. The new kinetic sculpture entitled *Vrtuloid* (2018) is constructed from a collection of car engine fan blades arranged on a shaft and suspended from the ceiling.

The machines at GAMU were propelled by serious playfulness and designed with an idiosyncratic touch derived from careful observations of our world.

Sofistikovaná spektakularita: Rozhovor s Julienem Mairem Lenka Štřeláková

Lenka Štřeláková: V obligátní stručné definici vaší umělecké praxe stojí, že se pohybujete „na pomezí performance, mediální instalace a filmu, výsledkem čehož jsou živá performativní díla, hybridní spojení žánrů a médií, která zkoumají fyzické aspekty pohyblivého a digitálního obrazu“. Pokaždé je kolem toho hodně techniky, speciálně upravených optických přístrojů apod. Vás ale přitom, zdá se, zajímá především samotný proces mediace. To, jak je naše vidění, paměť, očekávání a zakoušení světa formováno prostřednictvím vizuálních médií a technologií. Ať už se jedná o analogové nebo digitální zpracování, třebaže každé z nich s sebou nese jiné mentální nastavení a přístup.

Julien Maire: Jsem z generace, která byla přechodu od analogového k digitálnímu bezprostředně přítomna. Takže tato zpracování i přístupy přirozeně kombinuji, a ačkoliv mne ten posun zajímá, mnohem spíše se zabývám tím, co se odehrává v rámci optického procesu, který realitu komprimuje do dvourozměrného tvaru, a tím, co to je vůbec za proces. Nejde totiž o zachycení okamžiku, jako o otázku perspektivy nebo schopnosti kreslit ve dvou rozměrech. Posun mezi 3D objekty a 2D projekcí je přítomný v mnoha mých pracích a ten proces je tu skutečně důležitější než výsledek samotný.

LS: Řekla bych, že všechna tři díla, která aktuálně vystavujete v GAMU, do tohoto výzkumného rámce náleží. *Man at Work* a *Instantanées* představují povědomé aparáty, u nichž však došlo k nečekané změně: namísto filmového pásu nebo diapositivu promítají sérii 3D modelů. To vytváří nezvyklý, plastický efekt a obraz, který je smyslově jaksí delikátnější. Kinetická instalace *Step-direction* zase tím, jak se rozšiřuje do všech směrů, pomalu přerámovává naše hledisko.

Za všemi těmito materiálními realizacemi pak obvykle stojí nové a svobodné technologie jako třeba 3D tiskárna a další opensourcová hardwarová i softwarová řešení. Je evidentní, že jejich kombinace se staršími, analogovými či mechanickými aparáty pro vás má při znovuvynalézání a myšlenkové revizi těchto systémů reprezentace praktický smysl. Zároveň ale také říkáte, že systém má korespondovat s obrazem.

JM: Když při výzkumu používáte média, mechanické a optické aparáty, projekční systémy apod., musíte jako umělec srovnávat výsledek s prostředky, jimiž

Sophisticated Spectacularity: An Interview with Julien Maire Lenka Štřeláková

Lenka Štřeláková: The obligatory short definition of your praxis as an artist states that you work “between performance art, media installations and cinema to produce live performative works that are hybrids of genres and media, exploring the physicality of the moving image and the digital image.” You make use of a variety of techniques and specially adapted or adjusted optical devices, but you seem to be more interested in the process of mediation itself, and in what way our vision, memory, expectations and experience of the world are formed through visual media and technology. Be it analogue or digital processing, each implies a different mindset.

Julien Maire: I am of the generation that was totally within this transition, the shift from analogue to digital, and I combine them naturally. I am interested in this shift, but in general I primarily wonder what is happening within the optical process, which compresses reality down to two dimensions, and what kind of process it is. This problem is less about capturing the moment and concerns more such questions as: what is perspective? Or: how are we able to draw in 2D? The shift between the 3D object and its 2D projection is something that is present in much of my work, and the process is indeed more important than the result.

LS: I suppose all three of the pieces you exhibited at GAMU belong in this field of research. *The Man at Work* and *Instantanées* represent seemingly familiar projection apparatuses with a decisive reversal: instead of a strip of film or slides, there is a series of 3D figures projected, which creates an unusual effect of solidity, and sensually a somehow more delicate image. *Step-direction* is a kinetic installation that slowly reframes our point of view by expanding out in all directions.

Behind the material production of the pieces, there are certain new and open technologies, such as 3D printing, and other open source hardware and software. This combination, together with older analogue or mechanical devices, is obviously useful to you when re-inventing and re-thinking those systems of representation. However, according to you, the system also corresponds with the image.

JM: Within this research when you work with media, mechanisms, optical apparatuses, visual projection systems, etc., you as an artist always have to compare the result with what you have actually

jste k němu dospěli, neboť ty zůstávají součástí díla. Jsem proto přesvědčený, že je vždy důležité brát v úvahu způsob nebo řekněme eleganci toho, jak obrazu i onoho procesu, který k němu vede, dosáhnete. To má pro mě stejnou váhu jako pro jiné, zvolí-li si k výrobě díla jíl nebo kov. Ve většině mých projektů jsou aparáty otevřené, je možné se do nich podívat, a tvoří pevnou součást díla.

Například moje instalace *Exploding Camera* je vlastně úplný trash, jejím tématem je ale exploze, válka, politika a také produkce obrazu masovými médii. Vztahuje se k události, k níž došlo dva dny před jedenáctým zářím, k úspěšnému vražednému útoku al-Káidy pomocí bomby ukryté v kameře během falešného interview. Exploding Camera ve skutečnosti není vůbec estetická, ale to koresponduje se všemi těmi procesy, které jsou zde přítomny.

Zásadovost v této podobě je také jediným pravidlem, které ve své práci uplatňuji, abych byl schopen dělat rozhodnutí. A těch je v průběhu tvorby celá řada. Umění zacházející s technologií je mnohdy produkováno inženýry, a právě proto někdy není tak dobré – nemůžete improvizovat jako inženýr, nemůžete ale improvizovat ani jako umělec. Také umění je profese a měli bychom tak o něm i uvažovat: je to skutečná práce, k níž potřebujete určité znalosti. Není to jen vtip.

LS: To očividně není – dokonce i když v rámci něj žertujete... což mi připomíná jinou vaši práci, v níž také dekonstruuji kameru. Kontext této performance nazvané *Open Core* je však úplně jiný, odkazuje k veřejným anatomickým pitvám v době renesance a k jejich zvláštnímu, divadelnímu, či dokonce magickému duchu, což pro vás zřejmě představuje další silnou inspiraci. Když pracujete na nové věci, kdy a jak se rozhodnete, zda to bude instalace nebo performance?

JM: Já mezi těmito formami nedělám zásadní rozdíl; performance si volím pro experimenty, které by nebylo možné v instalaci ukázat, neboť se jedná o nestabilní média nebo o prototypy, jež musím teprve otestovat. Moje performance jsou také pokaždé trochu ironické.

LS: U instalace *Step-direction* jste vzpomínal její ironický aspekt komentující výstavní praxi a požadavek na umělce vyplnit galerijní prostor. Performance však mají nepochybně vícero možností, jak ironii nebo i odkaz k něčemu doručit přímočařejší cestou...

JM: Jako umělec musíte být opatrný, jak s odkazy nakládáte. Když je máte, jste vnímán v daném kontextu a všichni jsou spokojení, jak to do sebe zapadá, a že

used — since it is there as a part of the piece. That's why I believe it is always important to take into consideration the manner, or let us say, elegance in how you accomplish the image, as well as the process that leads to it. It has the same importance for me as why, for example, you choose to use clay or metal for your piece. In most of my projects, the machines have been opened up, and you can look inside and they are defining components of the works.

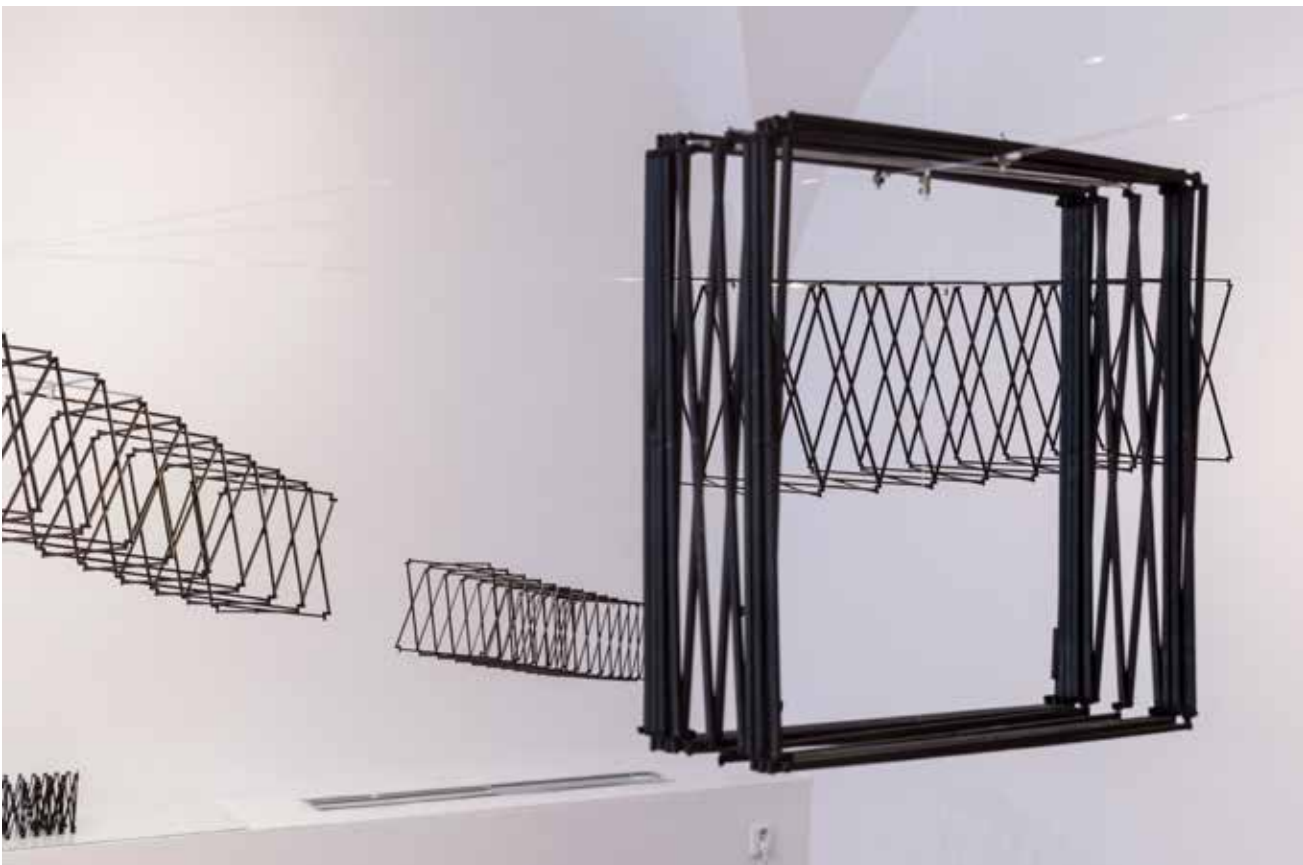
For example, in my piece *Exploding Camera*, the installation is totally trashy, but it deals with an explosion; it's about war and politics, as well as the mass media's production of images. It refers to a historical event that took place two days before 9/11, where a successful assassination was pulled off by Al-Qaeda by means of a bomb hidden inside a camera during a supposed interview. The piece *Exploding Camera* itself is in fact not aesthetic at all, but it fits in with all the processes that are placed together here.

This kind of consistency is also the only rule I apply to my work so that I can make decisions about it. And there are lots of decisions throughout the process. Technological art is mostly made by engineers and that's why it is sometimes not so good — you cannot improvise as an engineer but you cannot improvise as an artist either. Art is also a job and we have to think about it like that, it is real work for which you need a certain knowledge. It is not just a joke.

LS: It is not, obviously — even if you are joking ... Which reminds me of another work of yours, a performance called *Open Core*. Here you also deconstruct a camera but the context is completely different, referring to public anatomical dissections of the renaissance and their curious theatrical, or even magical, spirit which seems to be another strong inspiration for you. When you work on some new theme, when and how do you decide that you are making an installation or a performance out of it?

JM: I do not make a big distinction between the two. I choose performances to show experiments that are not possible to show in an installation, since they are not in a stable medium, or they are prototypes that are yet to be tested. And my performances are always a bit ironic.

LS: Earlier you revealed some of this irony to me. Hidden inside the *Step-direction* installation, commenting on the exhibition praxis and the artist's given task, which is to fill the gallery space. However, performances have obviously more opportunities to deliver irony, or even a particular reference in a more direct way.

Julien Maire: Step-direction (2015), Instalace / Installation

má dílo své určité téma. Já mám ale za to, že v umělecké praxi byste měl tyto odkazy úplně promíchat a přimět je držet pohromadě, ať je to pak třeba ironické nebo i zcela mimo.

V *Open Core* jsem vzal Deleuzovu knihu *Film 1 / Obraz-pohyb*, která má zadní stranu obálky černou a přední bílou. Nechal jsem ji obracet přístrojem tak, že to vytvářelo flicker efekt, který snímala kamera. Flicker se přenášel do videoprojektoru a ten jej promítal. Projektor byl ale upravený a mezi jeho lampu a čočku se dal vložit film. Deleuzova kniha pojednávající o pohyblivém obraze tedy najednou na pozadí filmu vytvářela flicker efekt, což ten filmový pás umožnilo promítnout jako pohyblivé obrazy.

Došlo tak k úplnému prohození médií i modu přednášky. Ta připomínala lekci anatomie: otevřel jsem kameru a dostal jsem se i k senzoru, přičemž divák nakonec v přenosu spatřil obrovskou jehlu destruuující aparát, takže to působilo opravdu jako operace. Ta performance je ironická, sestavená z konceptů, které k sobě nepasují. Ale výsledek je celkem zajímavý, překračuje to rovinu vtipu. Snažil jsem se zde vystavět poměrně jasnou myšlenku, a třebaže se to dílo zrodilo z tako-

JM: As an artist you have to be careful about how you use your references. When you make references, you are perceived within a certain context and everybody is happy with how it fits in, and how the work develops its themes. But in a certain way, I think that as an artist, you have to totally mix your references, to force them together, so that they are ironic, or to be totally out of place.

In the *Open Core* performance, I took a book by Deleuze called *Cinema 1: The Movement Image*. The book cover is black on the back, and white on the front. I used a machine to flip the book back and forth, and used a camera to film it, which creates a flickering effect. This flicker is then projected using a video projector. But the projector itself is transformed, so that you can load it with film, situated in between the lamp and the objective. And suddenly, a book by Deleuze that deals with the moving image, is actually making the flickering effect on a background that allows you to show the film as a moving image.

It completely intertwines these media with the system of lecturing, here recalling an anatomy lesson. So that, in the end, I open up the camera, as well as the

Julien Maire: Step-direction (2015), Instalace / Installation

vých brakových fragmentů a bylo kolem toho hodně legrace, dává ve výsledku smysl. To je způsob, jakým pracuji.

LS: O procesu mediace jsme již hovořili, ale s touto performancí se zároveň otevírá otázka spektakularity, s níž často pracujete a prozkoumáváte ji. Když už používáte nová média, bylo by nasnadě docílit podívané pomocí jejich ústředních kvalit, jako je vysoké rozlišení nebo rychlost. Zatímco vy ve vašich dílech, která vyvolávají skutečný úžas a ohromení, často pracujete s pomalostí a s nízkým rozlišením.

JM: Já jsem vysokým rozlišením zcela okouzlen, ale v důsledku to je jako, dejme tomu, s obrazy Prerafaelitů. Jsou nádherné, po chvíli se však sami sebe ptáte, jestli je opravdu důležité takovou věc dělat... Příliš mnoho dokonalosti všechno zabije.

Otázce spektakularity, působení na diváka a vlastního průběhu nošení se do fikce se věnuji dlouhodobě. Jak fikci můžeme věřit a proč jí věříme? To se netýká pouze analogu či digitálu; prach uvízlý v projektoru může fikci rozbít podobně jako nějaká chyba během show, s níž veškeré kouzlo náhle pomine. Práce s vadou

camera sensor, and then you can see a giant needle destroying the camera, so it's really like an operation. The performance is ironic, as it is constructed from concepts that do not fit together. But the result of it is quite interesting, it's not simply a joke. I try to construct a very clear idea here and — in spite of the fact that it is born from trash and there are many jokes — it makes some sense in the end. This is how I work.

LS: We were talking about the process of mediation already, but with this piece we are opening the question of spectacularity, which you often work with and explore. When using new media, one would probably try to attain spectacularity via the cardinal qualities of the medium, such as superior image resolution or speed. Whereas your pieces arouse true astonishment or amazement of the spectacular in the viewer by doing the opposite, employing instead slowness and low resolution.

JM: I am totally amazed by high resolution, but in the end, it is like with, let's say, Pre-Raphaelite paintings which are wonderfully made, but after a while you just ask yourself if the high degree of refinement is really so important. Too much perfection kills everything.

či nedokonalostí a se způsobem, jakým vás přiměje o celém procesu hlouběji přemýšlet, mi je blízká. Jedná se ostatně o uvažování, které má v umění určitou historii, a to i v rámci klasických médií, jako jsou malba nebo socha.

Někdy je režim fikce velmi prostý a divák ji jednoduše následuje, někdy je zase docela směšný, jako třeba v případě zpívajících fontán. Vše je naplánováno a vše je falešné. Představa určitého způsobu fingování v rámci performance mě ale baví. Pro *Model for the Apocalypse* jsem vyvinul speciální „pomalou“ hmotu, kterou během performance před zraky diváků tvaruji a která se posléze ve zpomaleném pohybu rozpadá. Publikum to nejprve sleduje na plátně v živém videopřenosu, a není tudíž nikterak překvapené. Poté je ale jeho zprostředkované vidění konfrontováno s bezprostředním pohledem v reálném čase, a divák tak pochopí, že tady není žádný dodatečný efekt, který předpokládal a četl skrze svou zkušenost s médii. To je ten druh spektakularity, který mne zajímá. Samotné dílo pak funguje, neboť je současně nespektakulární i spektakulární v té vlastní záměně reality a pohyblivého obrazu.

LS: Zdá se mi, že tato záměna v rámci kategorií času (rychlosti) či prostoru (dimenzí) a způsobu jejich zprostředkování je vaším ústředním tématem. Tato, řekněme, sofistikovaná spektakularita je ve vašich dílech často zarámována kontextem kinematografie nebo její možnou, paralelní historií technologicky zprostředkovaného vidění. Souvisí s tím i váš další umělecký projekt?

JM: Nyní se zabývám trochu jinou oblastí výzkumu: pocit, který se dnes pojí s médii, je pocit všudypřítomnosti, jenž vede k takovým věcem, jako je třeba bytí na dvou místech současně. Ta představa v mojí mysli právě zraje, ale jakým směrem ten výzkum povede, to ještě nevím.

Zkrácená verze rozhovoru vyšla v Kulturním týdeníku A2, #17/2018.

The question of spectacularity, the impression of the spectator, and the way of falling for fiction, are some of my long-term interests. How can we trust a fiction and why do we trust it? It is not only a question of analog or digital. A bit of dust stuck in an old projector can also destroy the fiction, as well as some imperfection appearing suddenly during a show, and then the magic is lost. I am kind of interested in the imperfections that make you think more about the whole process. Which is, of course, a direction that has certain history in art even within classical media such as painting or sculpture.

Sometimes the mode of the fiction is very simple and the spectator just follows along, and sometimes it's just ridiculous, as in the case of the singing fountains. Everything is set up and everything is fake. However, I also like the idea of faking in performing art. For the performance *Model for the Apocalypse* I developed special “slow motion” material that is shaped in front of the audience, and that disintegrates afterwards into slow motion. Spectators see this performance as a live video transmission on a screen first, and of course, nobody is surprised. Afterward, their mediated vision is confronted with an immediate, real-time perception, and they understand that this is not the special effect they expected and which they interpreted this way because of their past experience with media. This is the kind of spectacularity I am interested in. The piece works well, since it is unspectacular and spectacular at the same time, alternating between reality and the moving image.

LS: It seems to me that this alternation of the categories of time (or speed) and space (or dimension) and the form of their mediation is the main focus of yours. This, let us say, sort of sophisticated spectacularity in your work is then often framed within the context of cinematography, or rather a possible parallel history of technologically mediated vision. Is your next art project or topic also related to this?

JM: These days, I am interested in a somewhat different field of research: that the media now give a feeling of ubiquity, which leads into issues such as being on two places at the same time. I have this impression that is growing in my mind, but I don't yet know what form the research will take.

A shorter version of this interview first appeared in Czech in the cultural journal A2, #17/2018.

Jez Riley French
Přednáška, Plasy, 2018 / lecture, Plasy, 2018

**ARCHITEKTURA A SMYSLY –
PROSTOR A AKUSTIKA
V PROMĚNÁCH DOBY**

seminář, dílny, diskuze, performance

Centrum stavitelského dědictví Národního technického muzea, Plasy
Státní památkový objekt klášter Plasy
Muzeum a galerie severního Plzeňska v Mariánské Týnici
12.–14. října 2018

Mezinárodní mezioborové setkání
Architektura a smysly – prostor a akustika
v proměnách doby hostilo odborníky z humanitních i přírodních věd a zvukové umělce. Setkání bylo věnované problematice pojetí a vnímání prostoru v historických i současných souvislostech architektury, umění a krajiny, se zvláštním zřetelem na zvuk. Odehrálo se v Centru stavitelského dědictví Plasy, doprovodný program proběhl v bývalém klášteře v Plasech. Poslední den setkání se účastníci přesunuli do bývalého cisterciáckého probošství v Mariánské Týnici, dnešního Muzea a galerie severního Plzeňska.

**ARCHITECTURE AND THE SENSES –
SPACE AND ACOUSTICS
THROUGHOUT THE AGES**

Seminar, workshops, discussions, performances

Center for Architectural Heritage National Technical Museum, Plasy
State Historical Site of Plasy Monastery
Museum and Gallery of the North Pilsen in Mariánská Týnice
12–14 October, 2018

The international interdisciplinary conference Architecture and the Senses – Space and Acoustics Throughout the Ages welcomed experts of both the humanities and the natural sciences, as well as sound artists. The gathering was devoted to the issue of understanding and experiencing space in the historical and contemporary context of architecture, art and the landscape, and was specifically focused on the experience of sound. It took place at the Center for Architectural Heritage, and the accompanying program took place at the former Plasy Monastery. On the last day of the gathering, the participants traveled to the nearby Cistercian cathedral at Mariánská Týnice, currently the Museum and Gallery of the North Pilsen region.

Intervence studentů AMU Praha a UJEP v Ústí nad Labem / Interventions by students from AMU Prague and Faculty of Art and Design UJEP Ústí nad Labem

Setkání připravila nadace v návaznosti na zveřejnění archivů dvou zaniklých organizací: *Nadace Hermit* a *Centra pro Metamedia Plasy* v Mediátéce nadace Agosto Foundation. Tyto organizace iniciovaly sérii mezinárodních uměleckých symposií probíhajících mezi lety 1992 a 1999 v bývalém cisterciáckém klášteře v Plasech, zvláště pak v budově konventu. Budovu konventu navrhl barokní architekt a stavitel Jan Blažej Santini-Aichel, jenž nechal budovu založit na 5100 dubových kůlech, dodnes zpevňujících zdejší bažinatý podklad. Multimediální archiv symposií Hermit, který nadace zpracovává, nabízí stovky fotografií, textů a biografií umělců, a průběžně zpřístupňuje také původní videa a zvukové nahrávky. Archiv také dokládá zvukové kvality barokního konventu a jeho dvou kaplí formou hudebních nahrávek.

Setkání *Architektura a smysly* také tematicky navázalo na seminář *Soundworms Ecology Gathering* organizovaný nadací v Mariánských Radčicích (2017) v severních Čechách, v krajině poznamenané těžbou uhlí. Seminář zahrnující průnik estetiky a akustiky, geometrie a architektury, přírodních a humanitních věd i umění byl zaměřen především na akustickou ekologii.

Setkání v Plasech nabídlo, vedle série přednášek, také zvukové instalace, koncerty a dílny, které pro-

The Foundation organized the gathering as a follow-up to the publication of the archives of two (now inactive) organizations – The Hermit Foundation and the Center for Metamedia Plasy – as part of the Agosto Foundation's Mediateka. These organizations initiated a series of international artistic symposia which took place between the years 1992 and 1999 in the former Cistercian monastery of Plasy, especially in the convent building. The convent was designed by the Baroque architect and builder Jan Santini-Aichel who had the structure built on 5100 oak pillars, which even today give firm foundations on otherwise swampy ground. The Hermit multimedia archive of the Hermit symposia, which the Foundation has been working on, offers hundreds of photographs, texts and artist biographies, and regularly publishes original videos and sound recordings. By means of sound recordings, the archive is also a testament to the sound qualities of the Baroque convent's two chapels.

The *Architecture and the Senses* symposium also thematically developed on the themes of the *Soundworms Ecology Gathering* seminar, organized by the Foundation in Mariánská Radčice (2017) in Northern Bohemia, in a landscape deeply affected by coal mining. The seminar addressed the overlap between

běhly v Centru stavitelského dědictví a jeho okolí, dále v budově konventu a v několik kilometrů vzdáleném kostele Zvěstování Panny Marie bývalého cisterciáckého probošství v Mariánské Týnici.

Soundscape a akustická ekologie

Akustická ekologie slučuje výzkum technických, sociologických a estetických aspektů akustického prostředí a pracuje s klíčovým pojmem *soundscape* (zvukové prostředí /zvuková krajina). Tento pojem je vždy ve vztahu jednotlivce (či určitého společenství) a prostředí. Důležité je zmínit, že zvukové prostředí je popisováno jako subjektivní percepční zkušenost, tím se akustická ekologie vymezuje vůči tradičním vědeckým přístupům, které jsou založeny na pozitivistickém principu objektivního poznání.

Rozšíření zájmu a přemýšlení i o bytostech ne-lidských v Plasech prezentoval například ornitolog a ekolog Vít Zavadil ukázkou nahrávek ptačích hlasů pořízených v bývalých vojenských prostorech Ralsko a Vrchbělá. V této souvislosti je možné zmínit i Slovinku Sašu Spačal, která ve své performanci propojila zvuk vydávaný cvrčky ve skleněných nádobách s elektronickou hudební kompozicí.

Téma vztahu akustiky a církevních staveb otevřela religionistka a historička vědy Anna Kvičalová, která se zaměřuje na výzkum zvuku a sluchu v rámci „alternativní“ akustiky hledající znalosti o šíření zvuku v prostoru v oblastech jako je náboženství, architektura, umění a dobová písemná svědectví o mších a kázáních v církevních stavbách. Je evidentní, že dlouho před tím, než byla ve 20. století založena exaktní akustika, se architektura a zvuk vzájemně ovlivňovaly v inspiracích z hudebních forem, liturgických pravidel, kosmologie a prostorového řešení staveb. Příkladem diskutovaného fenoménu je vývoj náboženského zpěvu vyplývajícího z dlouhého dozvuku v sakrálních budovách. Ředitelka Muzea a galerie severního Plzeňska v Mariánské Týnici Irena Bukačová rozšířila vztah architektury a hudby ještě o prvek světla. Hovořila o pythagorejsko-platónské tradici, která byla základem analogií mezi hudbou a architekturou. Numerologie byla zdrojem číselných poměrů, jež se objevily jak v architektuře, tak v hudbě, čemuž odpovídá i známé rčení, že „architektura je zkamenělá hudba“. Santiniho realizace jsou podle Bukačové nejen úchvatnými geometrickými parametry, ale jsou koncipovány tak, aby vyzněla kvalita přirozeného světla s jeho významotvornou rolí, tj. symbolikou božského elementu.

Další příspěvky byly věnovány způsobům slyšení nebo poslouchání, které nejsou jen fyziologickou a kognitivní funkcí, ale jsou kulturně a historicky podmíněny.

aesthetics and acoustics, geometry and architecture, art, the natural sciences and the humanities, and was predominantly focused on acoustic ecology.

Apart from the series of lectures, the gathering in Plasy also presented sound installations, concerts and workshops which took place in the Center for Architectural Heritage and its surroundings, in the convent's building, and in the nearby church of the Annunciation of the Virgin Mary in the Cistercian cathedral of Mariánská Týnice.

Soundscapes and Acoustic Ecology

Acoustic ecology connects the research of technical, sociological and aesthetic aspects of the acoustic environment, and works with the key term of *soundscape* (sound environment). This term always denotes the relationship between the individual (or some community) and their environment. It is important to note that a sound environment is described as a subjective perceptual experience – this is how acoustic ecology differs from the traditional scientific approaches which are based on the positivist principle of objective knowledge.

The interest in thinking about inhuman entities was presented in Plasy also by ornithologist and ecologist Vít Zavadil, who played a selection of bird song recordings taken in former military spaces Ralsko and Vrchbělá. Also relevant in this regard is the work of the Slovenian artist Saša Spačal, whose musical performance using the sound of crickets in glass containers was presented in the context of an electronic musical composition.

The relationships between acoustics and sacred buildings was addressed in the presentation of religious scholar and art historian Anna Kvičalová, who researches sound and hearing as part of an “alternative” acoustics, focused on the formation of knowledge about the spread of sound in space through the

John Grzinich performance

Adam Hejduk: Dlouhé struny / Long Strings, Plasy 2018

Akustická ekologie lidské vnímání zvuku pojímá jako specifické poznávání akustické krajiny kolem nás formou *zvukové / poslechové procházky* nebo jako analýzu, zaměřující se na tradiční přístupy v rámci zvukových kompozic. V prvním případě se uplatňuje radikální požadavek aktivního slyšení, psychologický typ slyšení, jež je dle kanadského zvukového skladatele a pedagoga R. M. Schafera předpokladem pro sluchovou interakci s naším okolím.

„Hluboké poslouchání“ souviselo například s příspěvkem skladatele elektronické hudby Yiorgise Sakellariou, kterého zajímá zvuková atmosféra sakrální architektury. Zároveň je představitelem tzv. akusmatické hudby, což znamená úplnou redukci vizuální či performativní složky hudby. Jeho koncerty se odehrávají ve tmě. Ian Mikyska připravil pro účastníky večerní zvukovou procházku ambity klášterního konventu, založenou na tzv. „ekonomii pozornosti“ (pozornost ve smyslu omezeného a stále vzácnějšího zdroje). Pokud pozorností plýtváme, ztrácíme obecně schopnost soustředění. Dále se věnoval tomu, jak se lze v tomto kontextu kontemplativním způsobem vztahovat k prostředí a prostoru.

Ve večerních hodinách se klášterní konvent rozezněl koncertem studentů AMU (T. Roček, M. Šenkyřík, Z. Šklíbová). V konventních kaplích s dlouhým dozvukem – v kapli sv. Benedikta provedl George Cremaschi *Improvizaci pro kontrabas a ozvěnu*, v kapli sv. Bernarda zněla elektronická kompozice (Martin Marek, Jan Kromholz, Iva Polanecká, Polina Khatsenka, Matěj Šenkyřík, všichni z FUD UJEP). Exteriérová zvuková instalace pro dlouhé struny Adama Hejduka byla umístěna ve dvoře hospodářské budovy.

Doprovodný program končil v neděli odpoledne v Mariánské Týnici v areálu bývalého probošství v poutním kostele Zvěstování Panny Marie. Zvuková kolektivní performance připomínala aboriginské rituály s hudeb-

prism of religion, architecture, art and period-written testimonies about the Mass and sermons in sacred buildings. It is evident that long before the 20th century brought the foundation of exact acoustics, architecture and sound mutually determined each other in deriving inspiration from musical forms, liturgical rules, cosmology and the spatial dimensions of buildings. An example of the phenomenon discussed can be found in the development of religious song which made use of long reverberations in sacred interiors.

Irena Bukačová, the director of the Museum and Gallery of the North Pilsen region in Mariánská Týnice, expounded on the relationship of architecture and music, and added a third feature – light. She spoke about the Pythagorean-Platonic tradition which was the basis for the analogy between music and architecture. Numerology was a source of numeric relations which appeared both in architecture and in music, summarized in the well-known saying that “architecture is music petrified.” According to Bukačová, Santini’s realizations not only exhibit stunning geometric parameters, but are also conceived so that the quality of natural light comes to the fore along with its role of meaning-making, i.e. symbolising the godly element.

Other contributions were dedicated to various modes of listening which not only have to do with the physiological and cognitive function, but are culturally and historically determined. Acoustic ecology understands the human perception of sound as a specific form of encountering the landscape, whether in the form of a sound walk, or through an analysis focused on the traditional approaches to sound composition. In the first case, it employs the radical demand for active listening, a psychological type of hearing which is, according to the Canadian sound composer and pedagogue R.M. Schafer, a prerequisite for sound interaction with our surroundings.

“Deep listening” was, for instance, the theme of the contribution of electronic music composer Yiorgis Sakellariou who is generally interested in the sound atmosphere of sacred architecture. He is also a proponent of so-called acousmatic music, which denotes a complete reduction of visual or performative aspects of musical production. His concerts take place in the dark. Ian Mikyska prepared an evening sound walk through the convent’s ambit for the participants, based on the so-called “attention economy” (which understands attention as an ever-scarcer resource). If we expend attention, we generally lose the ability to concentrate. He then focused on possible methods of relating to such a contemplative context through the environment and the surrounding space.

ním nástrojem čiringou – mluvícím dřevem (bullroarer). Závěrem Hana Sar Blochová, v rámci své přednášky *Hudba sfér a sonická geometrie posvátných zpěvů*, názorně v kostele předvedla, jak hlas vede dialog s architekturou a rovinou posvátného.

Účastníci setkání: Pavel Kodera (CZ), Irena Bukačová (CZ), Anna Kvičalová (CZ), Yiorgis Sakellariou (LT/GR), John Grzinich (EST/USA), Taufan ter Weel (NL), Sara Pinheiro (P/CZ), Petra Kapš alias OR poiesis (SLO), Davide Tidoni (I), Jez Riley French (GB), George Cremaschi (US), Ian Mikyska (CZ), Csaba Hajnóczy (H), Miloš Šejn (CZ), Vít Zavadiil (CZ), Stanislav Abrahám (CZ), Judit Emese Konopás (H), Martin Zet (CZ), Saša Spačal (SLO), Martin Klusák (CZ), Hana Sar Blochová (CZ), studenti nebo absolventi Tomáš Roček, Jiří Rouš, Matěj Šenkyřík (CAS FAMU), Zuzana Šklíbová (KALD DAMU), Jan Kromholz, Iva Polanecká, Polina Khatsenka, Martin Marek (Time-Based Media, FUD UJEP), Adam Hejduk (FaVU VUT Brno).

Setkání byl věnován pořad ArtCafé ČRo Vltava: www.vltava.rozhlas.cz/zvuk-sveta-se-meni-upozornuje-na-symposium-architektura-a-smysly-7639461

Podrobné informace o programu a jednotlivých příspěvcích včetně dokumentace jsou dostupné v nadační Mediatéce.

Účast zahraničních umělců na setkání podpořila nadace Agosto Foundation granty v celkové výši 66.625 Kč.

Setkání bylo realizováno za finanční podpory Plzeňského kraje ve výši 50.000 Kč.

Stanislav Abrahám performance

In the evenings, the convent resounded with the sounds of the students of the Academy of Fine Arts (T. Roček, M. Šenkyřík, Z. Šklíbová). In the convent chapels, which manifest very long reverberation times, George Cremaschi performed his *Improvisation for Double Bass and Echo*, while the chapel of St. Bernard hosted the electronic composition of Martin Marek, Jan Kromholz, Iva Polanecká, Polina Khatsenka and Matěj Šenkyřík, who are all students of UJEP. Adam Hejduk’s exterior sound installation for long strings was set up next to the keeper’s house.

The accompanying program ended on Sunday afternoon in Mariánská Týnice in the cathedral of the pilgrimage church of the Annunciation of the Virgin Mary. The collective performance was reminiscent of the aboriginal rituals which feature the *chiringa* – speaking wood (bullroarer). Towards the end of the session, Hana Sar Blochová’s contribution, entitled *The Music of the Spheres and the Sonic Geometry of Sacred Song*, showed how voice is in constant dialogue with architecture and the realm of the sacred.

Participants: Pavel Kodera (CZ), Irena Bukačová (CZ), Anna Kvičalová (CZ), Yiorgis Sakellariou (LT/GR), John Grzinich (EST/USA), Taufan ter Weel (NL), Sara Pinheiro (P/CZ), Petra Kapš alias OR poiesis (SLO), Davide Tidoni (I), Jez Riley French (GB), George Cremaschi (US), Ian Mikyska (CZ), Csaba Hajnóczy (H), Miloš Šejn (CZ), Vít Zavadiil (CZ), Stanislav Abrahám (CZ), Judit Emese Konopás (H), Martin Zet (CZ), Saša Spačal (SLO), Martin Klusák (CZ), Hana Sar Blochová (CZ), students or graduates: Tomáš Roček, Jiří Rouš, Matěj Šenkyřík (CAS FAMU), Zuzana Šklíbová (KALD DAMU), Jan Kromholz, Iva Polanecká, Polina Khatsenka, Martin Marek (Time-Based Media, FUD UJEP), Adam Hejduk (FaVU VUT Brno).

The gathering received a programming slot on the ArtCafé program on Czech Radio Vltava: www.vltava.rozhlas.cz/zvuk-sveta-se-meni-upozornuje-na-symposium-architektura-a-smysly-7639461

Detailed information about the program and the individual contributions, including documentation, are available at the Agosto Foundation Mediateka.

The participation of foreign artists was supported by the Agosto Foundation with grants totaling 66,625 CZK.

The gathering was also made possible through the financial support of the Pilsen region totaling 50,000 CZK.

Keiji Haino
Koncert / concert, Plasy, 1993 / photo © Daniel Šperl

MEDIATÉKA

Mediatéka nadace Agosto Foundation byla založena v roce 2017 za účelem dokumentovat rozsah a různorodost probíhajících kulturních iniciativ v České republice v posledních několika dekádách. Filosofie dostupnosti Mediatéky vychází z přesvědčení, že: *„Přístup ke kulturnímu dědictví je základem vzdělané a otevřené společnosti a rovnováhy mezi obecnými a vyššími zájmy na poli veřejné sféry.“*

V současné podobě Mediatéka tvoří část stále se rozšiřujících webových stránek nadace, sloužící k naplňování jejího poslání. Iniciativy zastoupené v Mediatéce mimo jiné ukazují bohatost relativně nedávných kulturních aktivit českých kurátorů, organizátorů a umělců, na jejich mezinárodní rozměr a zasazení místní scény do souvislostí evropského současného umění a kultury.

Mediatéka tak představuje na jedné straně cenné „vykopávky“ – vypůjčeno z archeologické terminologie – odkrývající umělecké vrstvy práce, jež by mohly být, bez zájmu archeologů v terénu, navždy ztraceny, navzdory své relativní novosti. Jako příklad lze uvést *Předpoklady budoucnosti*, jednu ze sérií „Flusserových mediálních konferencí“, která se konala v 90. letech a počátkem tisíciletí. Pro konferenci konanou v Praze v roce 2001 byla vytvořena webová stránka, která byla někde uložena na pevném disku a zachráněna (spíše náhodou!) ze svého domovského serveru těsně před zrušením serverového účtu. Nadační „Mediatek-nici“ spojili všechny rozbité odkazy, znovu shromáždili rozptýlené obrazy (jak jen to bylo možné) a v současné době je k dispozici jako příklad digitální resuscitace – symbolický příspěvek k dějinám „nových médií“ a „elektronického umění“ v československém a českém kulturním kontextu.

Nejobsáhlejším projektem Mediatéky je mediální sbírka *Nadace Hermit a Centra pro Metamedia Plasy* (zdánlivě navždy probíhající práce), která dokumentuje různé konference, symposia a veřejné akce konané v bývalém cisterciáckém klášteře v Plasech v severozápadních Čechách mezi lety 1991 až 1999. Tato část Mediatéky představuje dnes na internetu jedinou komplexní sbírku materiálu týkajícího se událostí v Plasech, které jsou klíčové pro pochopení české současnosti. Jádro tohoto dokumentárního výzkumu vede Miloš Vojtěchovský, který byl hlavním iniciátorem mnoha symposií v Plasech. Jeho spolupracovnice Radoslava Schmelzová provedla několik hloubkových šetření

MEDIATEKA

The Agosto Foundation Mediateka was established in 2017 to provide a space on the web to document the scope and richness of cultural initiatives present in the Czech Republic over the last few decades. The Mediateka announced its availability with a philosophy, stated in part as: *“Access to cultural heritage is fundamental to an educated and open society, and for maintaining a balance between the common and higher interests at play in the public sphere.”*

In its current form, the Mediateka is but one corner of the ever-expanding, living website serving the Agosto Foundation. Beyond this, the initiatives represented in the Mediateka also often demonstrate an international bent, and place the Czech scene firmly in the context of a European set of recent art and cultural practices.

Importantly, the Mediateka also serves as a “dig” – to borrow a term from archaeology – that opens strata of work that might easily have been lost forever, in spite of its relative recentness, if not for the commitment of the field workers in charge of these excavations. The example of Excavating the Future, one of a series of “Flusser Media Conferences” which took place in the 1990s and early 2000s, comes to mind. A website was created for the 2001 conference held in Prague, but some time afterward languished, unvisited, on a hard drive somewhere, having (as if by chance!) been rescued from its home server sometime before the server account was cancelled. The Mediatek-nicians of Agosto laced together all the broken links, re-amassed the scattered images (insofar as it was possible) and currently present it, an act of digital resuscitation, as one small part of a media collection devoted to the Flusser conferences.

A core asset of the Mediateka is its media collection Hermit Foundation and Center for Metamedia Plasy (seemingly forever a work-in-progress), which documents the various conferences, symposia, and public events held at the former Cistercian monastery at Plasy in northwestern Bohemia from 1991 to 1999. This section of the Mediateka constitutes the only comprehensive collection on the internet today of material concerning the Plasy events, which are crucial to understanding the Czech contemporary art scene during the transition from socialism up until now. The core of this research is being led by Miloš Vojtěchovský, himself a main instigator of many of the Plasy symposia. In addition, Radoslava Schmelzová has made several in-depth examinations of the Plasy

archivních materiálů z Plasů ještě před samotným započítím výzkumu. Mediatéka tento materiál snadno zpřístupňuje všem, kteří o něj mají zájem.

Sbírka „*Sestry Válovy*“, věnovaná významným kladenským výtvarnicím, Jitce a Květě Válovým, obsahuje obrazy, novinové výstřižky, video a audio rozhovory a dokumentaci z konference o jejich pozůstalosti. Byla sestavená ve spolupráci s umělkyní a kurátorkou Dagmar Šubrtovou a představuje zdroj cenných informací pro výzkumníky i širší veřejnost.

V Mediatéce nejinteraktivnější sbírka *UPSYCH 316a* (Univerzální Psychiatrický Chrám) je věnována aktivitám skupiny JSD (Jedinečné Svatopěstitelské Družstvo). Fiktivní instituce Upsych316a sídlí v objektu původně gotické tvrze v obci Kuřívody, jehož vybavení je postupně rozšiřováno, průběžně přemístováno a přeskupováno podle různých pravidel, se záměrem posloužit potřebám i rozmarům zhruba čtyřiceti nájemníků. Rozsáhlý „multimediální“ prostor je až po stropy vystlán díly, které lze obtížně kategorizovat. V Médiátece nahlédnete do označených půdorysů objektu s podrobnou datovanou fotodokumentací a dalšími materiály, vztahujícími se k činnosti JSD.

Historická stránka však není jediným aspektem pohledu na českou kulturní scénu reprezentovanou v Mediatéce. Najdete zde i dokumentaci příspěvků ze setkání, které nadace uspořádala v letech 2017 a 2018: *Soundworms Ecology Gathering* v Mariánských Radčicích, zaměřené na různá použití sonického výzkumu a sonifikace či *Architektura a smysly* v Plasech k tématu prostoru, zvuku a architektury. Nebo unikátní sérii rozhovorů s účastníky Festivalu hudební improvizace s přesahem k dalším médiím, jakými jsou pohyb, zvukové nebo výtvarné umění, film a nové přístupy v hudební skladbě, který nadace uspořádala v roce 2016.

K tomu lze přidat výjimečnou mapu Perpedian, která průběžně představuje příspěvky formou článků, rozhovorů a dokumentace o současných uměleckých iniciativách napříč Českou republikou.

Je těžké předpovědět, do jaké míry lze tak rozsáhlou a dalekosáhlou koncepci kulturního online prostoru uskutečnit. Její kurátorská vize je kolektivní a dostatečně všestranná, aby nepřipustila žádné zjevné limity. V tomto ohledu je Mediatéka potenciálně nekonečná v šíři a hloubce a bude i nadále růst, pokud bude mít k dispozici příslušné zdroje.

Lloyd Dunn

archive material prior to this survey. The Mediateka makes this material easily accessible to all who are interested.

Another significant media collection concerns the work of the “Válovky” who, as noted in the Mediateka article, are: “... *unique on the Czech and the world scene. They belong among the most significant Czech artists of their generation, and at the same time, they have stood outside the trends of their time.*” The Válová Sisters collection, assembled in collaboration with Dagmar Šubrtová, includes images, press clippings, video and audio interviews and conference documentation, and stands as a trove of valuable information for researchers and the public alike.

Other voices are also welcome in the Mediateka. The maniacal assemblages of the outsider artists who call themselves the Universal Psychic Church (Upsych316a) is represented by one of the most interactive media collections in the Mediteka. The locus of Upsych316a activity is a derelict chateau in the Bohemian village of Kuřívody. Room after room, lining every corridor and stuffed to the rafters, this massive multimedia assemblage is difficult to categorize. But it has been carefully documented in the Mediateka with a series of carefully labeled floor plans where each of the rooms is identified by a code number, about half of which are also documented in photographs, so when you click on one of those, it explodes into a slideshow.

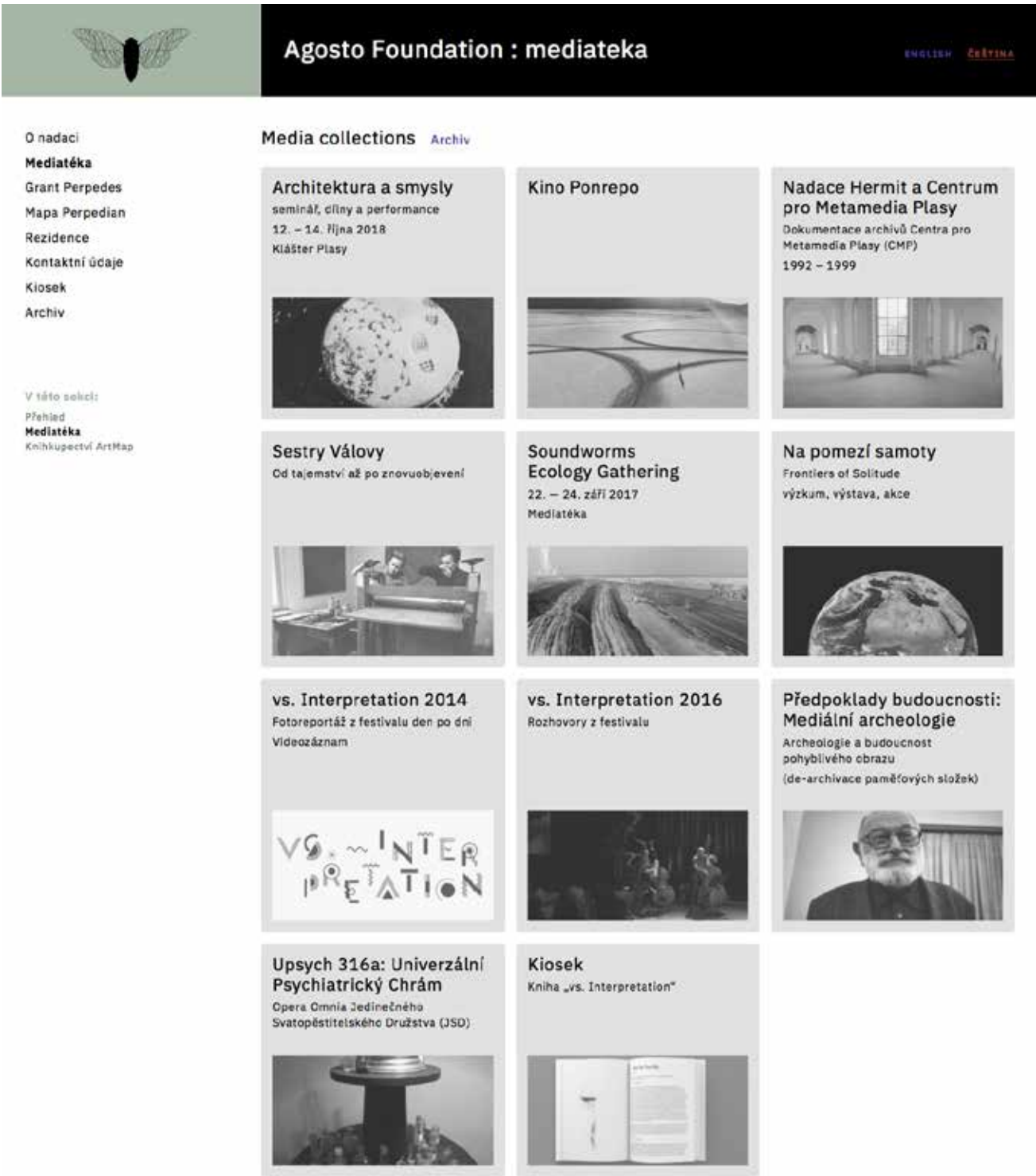
The historical side is not the only aspect of the Czech cultural scene represented in the Mediateka. In recent years, Agosto Foundation has sponsored a number of symposia outside of Prague, and these have been documented in real-time in the Mediateka – from the Soundworms Ecology Gathering (focused on various uses of sonic research and sonification to palpate the current condition of the environment), to Architecture and the Senses (taking a deep dive into the multi-sensorial aspects of architectural objects). To this list we may also add this year's scheduled exhibition, mounted in collaboration with GHMP, Sonic Circuits (examining a broad swath of current practices in sonic, visual and algorithmic works, and exploring how these practices intersect).

We can also add to all of this the unique Perpedian Map which offers information, by means of articles, interviews, and documentation, about contemporary artistic initiatives across the Czech Republic.

It is difficult to predict how far such a wide-reaching and far-sighted conception of an online culture space

can be carried. Its curatorial vision is collective and sufficiently all-encompassing to admit no obvious limits. In this regard, the Mediateka is potentially infinite in breadth and depth, and it will certainly continue to grow as relevant resources are made available.

Lloyd Dunn

De-archivace archivů Nadace Hermit a Centra pro Metamedia Plasy (CMP) 1992–1999

Nadace Hermit a Centrum pro Metamedia Plasy byly kulturní iniciativy, které v letech 1992 až 1999 uskutěčnily sérii mezinárodních mezioborových symposií a festivalů v bývalém klášteře Plasy. Hlavním smyslem těchto aktivit bylo přispět k navázání mezinárodních kontaktů a obecně k lepšímu propojení tehdejšího československého živého umění do západu – i východu – evropského kontextu. Během devíti let se symposií, festivalů a rezidencí v Plasech zúčastnilo několik stovek umělců z Československa a z celého světa. Hermit provozoval od roku 1995 rezidenční program, připravený ve spolupráci s různými institucemi v Evropě, USA, Kanadě a Asii. Koncept projektu byl mezioborový a symposií a rezidencí se zúčastnili výtvarní umělci, performeři, hudebníci, experimentální filmaři, spisovatelé a teoretici.

Projekt v průběhu let podpořily: Nadace Pro Helvetia (1996 až 1998), Nadace pro současné umění Praha/ Sorosovo centrum pro současné umění Praha, Prins Bernhard Fonds, Het Mondrian Stichting, Ministerstvo kultury České republiky, Unesco Bursaries a další instituce.

Na základě poskytnuté dotace Nadace pro současné umění Praha bylo možné v roce 2018 dokončit v on-line Mediatéce nadace Agosto Foundation digitalizaci textových a obrazových archivů a zpřístupnit fotografie, videa, zvukové nahrávky a tiskové materiály následujících mezinárodních symposií, festivalů, dílen nebo konferencí:

Hermit Foundation and Center for Metamedia Plasy. Documentation from the CMP Archives 1992–1999

The Hermit Foundation and Center for Metamedia Plasy were cultural initiatives that conducted a series of international interdisciplinary symposia and festivals in the former Plasy Monastery between 1992 and 1999.

The event organizers sought to develop international contacts and cooperation. Over the course of nine years, several hundred artists from Czechoslovakia and around the world participated in the symposia, festivals and residencies at Plasy. Beginning in 1995, the Hermit Foundation operated a residency program in collaboration with various institutions in Europe, the US, Canada and Asia. The focus was on interdisciplinary works, with artists, performers, musicians, experimental filmmakers, writers and theoreticians participating in the symposia and residencies.

The activities of the Hermit Foundation and Center for Metamedia Plasy/Civic Association of Friends of Art in Plasy took place over the years with the support of several funding bodies, foremost of which were: The Ministry of Culture of Czech Republic, the Foundation Pro Helvetia Ost-West (1996–1998), Foundation for Contemporary Art/Soros Center for Contemporary Art, Prince Bernhard Fonds, Het Mondrian Stichting, Unesco Bursaries, among others.

In 2018, through a grant from the Foundation for Contemporary Art Prague, we were able to complete the digitization of text and image archives at the Agosto Foundation Mediateka and make available photographs, videos, sound recordings and press materials from the following symposia, festivals, workshops and conferences:

O počátku / Near the Beginning

- srpen–září 1997, klášter Plasy

Tématem, navrženým Igorem Hlavinkou, byla temporalita jako něco základního, archetypálního. Symposium odráželo i tehdejší geopolitickou a kulturní situaci v České republice i Evropě.

Limbo II

- První panevropské sanatorium
- festival
- 19. – 22. června 1998, klášter Plasy

Festival se zabýval tématem ekologie a psycho-holisticko-terapeutickými přístupy. Scénografie naznačovala nemocniční prostředí.

Die Fabrikanten: IRONET

- rezidence a konference
- podzim–zima 1994, prelatura, klášter Plasy

Rakouský kolektiv v síťovém projektu „IRONET“ zkoumal možnosti využití elektronických sítí, jako je APC a internet, k dialogu mezi lidmi ze zemí bývalého východního bloku a Rakouskem. Na zasláním výzvu odpovědělo asi 20 subjektů z různých zemí. Po virtuální komunikaci následovala skutečná schůzka, kybernetický rozhovor následoval osobní setkání.

Feedback – fenomén zpětné vazby ve vědě a umění

- mezinárodní symposium
- Kunstverein Giannozzo ve spolupráci s Nadací Hermit
- 2–4. září 1994, klášter Plasy

Berlínský umělecký spolek Giannozzo pořádal od 80. let řadu symposií, teoreticky a prakticky zkoumajících propojení výtvarného umění, hudby a vědy.

Po-hádky

- mezinárodní symposium
- září 1999, klášter Plasy

Symposium a výstava «Fairy-Tales/Po-hádky» se zabývalo vývojem různých forem příběhového žánru, proměnami narativity, ovlivněnými rozvojem komunikačních masových technologií a vedoucí k hlubokým společenským, politickým a ideologickým změnám, kterými jsme v posledních 50 letech prošli.

Pantograf – nástroj pro spolupráci

- platforma/seminář/dílna
- 7–12. června 1999, CMP, klášter Plasy

Pantograf byla experimentální platforma a pilotní seminář připravený pro rozvoj znalostí a spolupráci, diskuzi a posílení vznikající sítě „meziregionálních projektů“. Pozornost byla zaměřena hlavně na aktivity, které usilovaly o přesahy a souvislosti mezi uměním, kulturou a sociálními a politickými tématy v rámci bývalého „východního bloku“ Evropy.

V rámci projektu De-archivace byly digitalizovány a editovány videomateriály z archivních nosičů VHS a digi8 a jsou postupně zveřejňovány. Výzkumu se věnuje iniciátor plaských symposií Miloš Vojtěchovský ve spolupráci s historičkou umění Radoslavou Schmelzovou a dalšími. Technický koncept, řešení databáze a architekturu webu navrhl a spravuje programátor, zvukový a intermediální umělec Lloyd Dunn.

Projekt je dostupný na:

www.agosto-foundation.org/hermit-foundation-and-center-for-metamedia-plasy

De-archivace archivů Nadace Hermit a Centra pro Metamedia Plasy 1992–99 byla v roce 2018 podpořena částkou 70.000 Kč Výročním grantem Nadace pro současné umění Praha z prostředků Gestor, ochranného svazu autorského.

Near the Beginning

- Symposium
- August – September 1997, Plasy Monastery

The theme, proposed by Igor Hlavinka, explored temporality as something basic and archetypal. The symposium also reflected the geopolitical and cultural situation in the Czech Republic and Europe.

Limbo II

- First Pan-European Sanatorium
- Festival
- 19–22 June, 1998, Plasy Monastery

The festival dealt with topics related to ecology and psycho-holistic-therapeutic approaches. The scenography suggested a hospital setting.

Die Fabrikanten: IRONET

- Residency, Conference
- Autumn – Winter 1994, Prelature, Plasy Monastery

The Austrian team in the IRONET project explored the possibilities of using electronic networks, such as APC and the Internet, for dialogue between people from the former Eastern bloc and Austria. Around twenty entities from different countries responded to the challenge. The virtual communication was followed by a face-to-face meeting, the cyber-interview followed by personal contact.

The Phenomenon of Feedback in

Science and Art

- Symposium
- Kunstverein Giannozzo in cooperation with the Hermit Foundation
- 2–4 September 1994, Plasy Monastery

The Berlin Art Society Giannozzo has been organizing a series of symposia since the 1980s, theoretically and practically exploring the interconnections between fine art, music and science.

Fairy-Tales

- International symposium
- September 1999, Plasy Monastery

The International Symposium *Fairy-Tales* dealt with the development of various forms of the narrative genre, the changes in narrativity influenced by the development of mass communication technologies, leading to the profound social, political and ideological changes that society has undergone over the past 50 years.

Pantograph – A Tool for Mediation

- Transnational platform meeting
- 7–12 June, 1999, CMP, Plasy Monastery

Pantograph was an experimental platform and a pilot seminar aimed at the development of knowledge, collaboration and discussion, intended to strengthen the emerging network of “interregional projects.” Its goal was to foster and amplify constructive discussions and the transfer of tools of knowledge, as well as to initiate more interregional projects which would address the overlaps between culture, society, and politics within the former Eastern bloc.

As part of the archive publication of the Hermit Foundation and CMP 1992–99, video documentation has been digitized and edited from VHS tapes and digi8, and are gradually being published. The core of this research is being led by the initiator of the Plasy symposia, Miloš Vojtěchovský, in cooperation with the art historian Radoslava Schmelzová and others. The technical concept and web implementation were made by Lloyd Dunn.

The project is available at: www.agosto-foundation.org/hermit-foundation-and-center-for-metamedia-plasy

In 2018, the publication of the Hermit Foundation and Center for Metamedia Plasy 1992–99 was supported in part by a grant from the Foundation for Contemporary Art Prague, from funds provided by the Gestor copyright protection association.

Jak ECHO, tak NARCIS

zvuková a hudební aktivita Centra pro Metamedia Plasy a Nadace Hermit 1992–1999

V textu, který jsem v roce 1992 napsal v příloze prvního dokumentačního katalogu symposia HERMIT v Plasech stojí, že „určujícím inspiračním prvkem se staly specifické akustické kvality barokního konventu. Zvukové zrcadlení klášterních ambitů a dlouho doznívající ozvěna v kaplích svatého Benedikta a svatého Bernarda, provázena odbíjením hodin nad sýpkou spolu s přirozenými zvuky okolí, určuje trochu snovou atmosféru místa. Jednalo se zde o souvislosti mezi prostorem a zvukem, o rozhovory mezi člověkem a krajinou. V Plasech se setkali vizuální i zvukoví umělci, tanečníci a hudebníci, hlavně ti, kteří se nacházejí někde na okrajích oborů. Ti, kdo se zaměřují na syntetizující žánry site specific instalace, zvukové krajiny/soundscape anebo performanci. Přímoou inspirací (pro mne) byla tvorba umělců jako je Terry Fox, Logos Duo, Hans van Koolwijk, Thierry de Cordier, Paul Panhuysen, myšlenky Johna Cage, Thomase Mertona a dalších. Důležitou roli sehrálo, že lidé během symposia žili po delší či kratší dobu společně přímo v bývalém klášteře, v místě poměrně vzdáleném uměleckému světu a jeho vlivům. Mohli se poměrně nerušeně věnovat buď svým myšlenkám, projektům nebo se seznámit mezi sebou, vést dlouhé rozhovory“. (MV 1992)

Terry Fox, nebo Duo Logos do Plas nikdy nedorazili, ale Paul Panhuysen přijel hned první rok společně s Phillem Niblockem. Oba se pak vraceli celkem pravidelně. Myšlenka o syntetizujícím mezioborovém konceptu současného umění byla tehdy v 90. letech celkem aktuální a nosná, protože lidé byli po dlouhém pŕstu normalizace zvědaví a otevření a většinou neortodoxní. Vrátil jsem se v dramaturgii symposií ke svému zájmu o současnou hudbu a pokusil se využít příležitost být a pracovat v tak skvělém místě jako je plaský klášter, ambity a kaple v konventu. Každé symposium mezi lety 1992 až 1999 bylo zakončeno mezinárodním festivalem, kde hudební a zvuková tvorba měla komplementárně doplňovat instalace a performance, které vznikaly v nejrůznějších zákoutích klášterního komplexu. Díky spolupráci s plzeňským studiem Avik se podařilo většinu hudebních akcí zaznamenat a k jednotlivým ročníkům vydat v malém nákladu jako přílohu k tištěnému katalogu zvukové nosiče (v roce 1992 to byla kazeta, v dalších 7 letech CD). Ve velké většině šlo o záznamy z koncertů, kde akustický ambient a kouzlo okamžiku hrály důležitou roli, jindy to byly nahrávky bez šramotu a pokašlávání posluchačů (například koncert

Both ECHO and Narcissus

Sonic and Musical Activities at the Center for Metamedia Plasy and the Hermit Foundation 1992-1999

In a text written in 1992 to accompany the first documentary catalogue of the Hermit symposium in Plasy, I wrote that “... *the specific acoustic qualities of the Baroque monastery became a defining inspirational element. The sonic mirroring of the cloisters of the convent and the long reverberation time in the chapels of St. Benedict and St. Bernard, accompanied by the clock striking on the hour above the granary and the natural sounds of the environment, defines the somewhat dreamy atmosphere of the place. [...] We are dealing with links between space and sound, conversations between people and landscapes. Plasy witnessed encounters between visual and sound artists, dancers and musicians, especially those who find themselves on the fringes of various disciplines – those working on the synthetic genres of site-specific installation, soundscape, or performance. Direct inspirations (for me) included the work of artists such as Terry Fox, Logos Duo, Hans van Koolwijk, Thierry de Cordier, Paul Panhuysen, the ideas of John Cage, Thomas Merton, and others. Crucially, during the symposium, people spent shorter or longer periods living together directly in the former monastery, in a place relatively distant from the art world and its influences. Relatively undisturbed, they could go about their thoughts, projects, meeting and having long discussions.*” (MV, 1992.)

Neither Terry Fox nor Duo Logos ever made it to Plasy, but Paul Panhuysen came the very first year, accompanied by Phill Niblock. They both returned semi-regularly. The idea of a synthesizing an interdisciplinary concept for contemporary art was topical and carried some weight in 1990s Czech Republic because, after the long abstinence of the normalization period, people were curious, open, and generally unorthodox. In preparing the dramaturgy of the symposia, I returned to my interest in contemporary music and attempted to make use of the opportunity to be and work in a space as amazing as the Plasy monastery, cloisters, and chapels in the convent. Every symposium between 1992 and 1999 concluded in an international festival, where the musical and sonic works were to complement the installations and performances which were created in the various nooks and crannies of the monastery complex. Thanks to a collaboration with the AVIK studio in Pilsen, most musical events were recorded. We published these recordings as a supplement to the print catalogues (on cassette in 1992, and on CD for the following seven editions). Mostly, these recordings

Rova Saxophone Quartet). Tři nosiče vznikly z iniciativy a ve spolupráci s hudebníky, kteří získali finance na techniky a pronájem prostoru (Bambuso Sonoro Hanse van Koolwijk, Den v Benediktu Rajeshe Meh-ty a Ireny a Vojty Havlových a USUKU Michaela Delii).

Nosiče byly šířeny většinou jako součást katalogu, někdy se podařilo vydat větší náklad, a tak se dostaly CD i do specializovaných prodejen v Čechách i v zahraničí. Druhý disk Letohruhy (1993) byl pozitivně recenzován v The Wire.

Bohužel většina nahraného materiálu, která nebyla použita na nosiče, byla z praktických důvodů ve studiu AVIK přemazána. Existuje ještě několik soukromých archivů, kde něco z nahrávek možná čeká na objevení, případně zveřejnění. Velká část je dostupná v online archivu na stránkách nadace Agosto Foundation, která podpořila archivaci materiálů, jež přečkalý desetiletí, dělící dnešek od doby, kdy Centrum pro Metamedia v Plasech muselo ukončit svoji činnost. Zvuková tvorba, která vznikala během 90. let v Plasech byla paralelní s příbuznými, nebo spřízněnými aktivitami jako byly Transcommunication festival na Slovensku, Het Apollohuis v Eindhovenu, nebo Experimental Intermedia v New Yorku.

Miloš Vojtěchovský

Text vyšel ve čtvrtletníku Czech Music Quarterly vydávaném Českým hudebním informačním centrem.

presented concerts at which the acoustic ambience and the magic of the moment played an important part; elsewhere, the recordings contained no noise and audience coughs (the recording of the Rova Saxophone Quartet, for instance). Three recordings were published from the initiative of and in collaboration with musicians who secured funds for the technical side and rental of the space (Hans van Koolwijk’s *Bambuso Sonoro*, *A Day in Benedict* by Rajesh Mehta, Irena Havlová and Vojtěch Havel, and Michael Delia’s *USUKU*).

Recordings were mostly shared as part of the catalogue. Sometimes, we managed to make a larger print run, in which case the CDs were distributed to specialized stores in both the Czech Republic and abroad. The second disc, *Letokruhy* (*Growth Rings*, 1993) received a positive review in *The Wire* magazine.

Unfortunately, most of the material not used for releases was deleted at AVIK studios for practical reasons. There are still some private archives in which certain recordings perhaps still await their discovery (and possible publication). Many recordings are available in the online archive on the Agosto Foundation Mediateka, which has supported the archiving of the materials which have survived the decades which divide us from the end of the activities of the Center for Metamedia Plasy. The musical works created in Plasy during the 90s ran in parallel to related or allied initiatives, such as the Transcommunication Festival in Slovakia, Het Apollohuis in Eindhoven, and Experimental Intermedia in New York.

Miloš Vojtěchovský

This text was published in the *Czech Music Quarterly* published by the Czech Music Information Center.

Dům sester Válových

Kladenské malířky, sestry Jitka (1922–2011) a Květa (1922–1998) Válovy patří mezi nejvýraznější osobnosti českého výtvarného umění druhé poloviny 20. století. Jejich život a tvorba jsou úzce spjaty s rodným městem Kladnem a domem v Bendlově ulici č.p. 6, ve kterém žily a sdílely ateliér. Obě studovaly na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze a v roce 1954 se staly členkami skupiny Trasa, se kterou společně vystavovaly. Spolu s Adrienou Šimotovou, Alenou Kučerovou a dalšími umělci se řadí k nejvýznamnějším představitelkám směru zvaného Nová figurace. Sestry Válovy se zúčastnily několika desítek výstav u nás i v zahraničí, převzaly několik významných ocenění v Čechách i v zahraničí, například ve Vídni Cenu J. G. Herdera, v posledku v roce 2019 jim bude udělena cena In memoriam Mene Tekel v kategorii Dámy české kultury. Obě malířky zůstaly svobodné a až do roku 1998, kdy Květa zemřela, žily a tvořily společně v rodném Kladně. Sestřina smrt Jitku hluboce zasáhla, v malování pokračovala až po dvouletém smutku. Zemřela v březnu 2011.

Odhaltování pamětní desky na domě sester Válových / Unveiling of a plaque on the house of the Válová sisters

Home of the Válová Sisters

The Kladno-based painters, sisters Jitka (1922–2011) and Květa (1922–1998) Válová, are among the most important persons of the Czech fine art scene of the 20th century. Their life and work are closely connected to their hometown of Kladno and the house on Bendlova St. no. 6, where they lived and where they had their studio. Both studied at the Academy of Arts, Architecture and Design in Prague and, in 1954, they became members of the Trasa group with which they also exhibited. Along with Adriana Šimotová, Alena Kučerová and other artists, they are considered to be among the most important proponents of the New Figuration style. The Válová sisters took part in dozens of exhibitions at home and abroad and received a number of prestigious awards in Czechia and elsewhere, such as the J. G. Herder award which was awarded in Vienna. Their final honor was the In Memoriam Mene Tekel award for “Dames of Czech Culture,” which they received posthumously in 2019. Both painters remained single until 1998, when Květa died, and they worked and lived together in their native Kladno. Deeply affected by her sister's death, Jitka only continued painting after a two-year mourning period. She died in March of 2011.

The life of the Válová sisters is commemorated with a plaque which was installed on the house in March of 2018 with the support of the Kladno Municipality. In 2018, the Agosto Foundation also supported a conference entitled *The Legacy of the Válová Sisters*, which approached the future of the house and the sisters' legacy from a broader perspective, looking at examples of similar projects dedicated to other artists. The conference was attended by Jan Rous, who familiarized the participants with the legacy of Jindřich Chalupecký. Martina Lehmannová spoke about the successful renovation of Josef Hoffmann's house in Brtnice, and the program also featured many other contributions.

Video documentation of the entire proceedings can be found here:

www.agosto-foundation.org/cs/konference-k-otazkam-umeleckych-pozustalosti

In collaboration with the heir to the estate, Ms. Marie Vydrová, it is now possible to visit the house after making arrangements at dumvalovek@email.cz. The studio of Jitka Válová has been preserved, as well as the bathroom with an original glass mosaic of orchids made by both sisters. Currently, one can also see the sketchbooks of Jitka and Květa from the time when they were drafted to work in Kladno's Poldovka

Od března 2018 život sester Válových připomíná pamětní deska na domě, umístěná ve spolupráci se Statutárním městem Kladnem. V domě se v roce 2018 konala za podpory nadace Agosto Foundation konference s názvem *Odkaz sester Válových*, která se věnovala otázkám budoucnosti domu a pozůstalosti sester v širší perspektivě pohledem na různé příklady osudů a práce s pozůstalostmi významných uměleckých osobností. Konference se zúčastnil Jan Rous, jenž účastníkům přiblížil osud pozůstalosti Jindřicha Chalupeckého. Martina Lehmannová připomněla zdárnou rekonstrukci rodného domu Josefa Hoffmanna v Brtnici a další.

Videozáznam je ke shlédnutí zde:

www.agosto-foundation.org/cs/konference-k-otazkam-umeleckych-pozustalosti

Ve spolupráci s dědičkou pozůstalosti Marií Vydrovou je nyní možné dům navštívit po předchozí dohodě na emailové adrese: dumvalovek@email.cz. Je zde zachován ateliér Jitky Válové, koupelna s autor-skou skleněnou mozaikou obou sester s vyobrazením orchidejí. K nahlédnutí jsou v tuto chvíli skicáky Jitky a Květy z doby, kdy byly totálně nasazené v kladenské Poldovce, a i z doby, kdy do SONP Poldi Kladno chodily skicovat a zkoumat pohyb a prostředí pro své pozdější obrazy, dále deník s básněmi Květy Válové a dopis Jindřicha Chalupeckého sestrám z roku 1985 a další.

Nadace Agosto Foundation nás v loňském roce podpořila i v začátku třídění pozůstalosti, skic, dokumentů, korespondence, knihovny a dalších částí. Rádi bychom s touto aktivitou pokračovali. Výhledově máme příslibeno, že dům sester Válových bude zařazen Statutárním městem Kladnem do prohlídkového okruhu významných domů v Kladně. Na konci roku 2019 připravuji výstavu sester Válových v galerii města Kladna, kde plánuji představit výsledky archívace a třídění pozůstalosti vztahující se přímo k městu Kladnu.

Některé dokumenty je možné najít již v tuto chvíli v Mediátéce nadace Agosto Foundation: www.agosto-foundation.org/the-valova-sisters

Dagmar Šubrtová

Poznámka: V únoru 2019 sestry Válovy získaly ocenění Dámy české kultury. Vyznamenání in memoriam jim udělil ministr kultury Antonín Staněk v rámci 13. ročníku mezinárodního festivalu Mene Tekel. Medaili s odznakem za malířky převzala Marie Vydrová, zástupkyně rodiny sester Válových.

Sestry Válovy / Válová Sisters

plant, as well as from the times when they used to go to SONP Poldi Kladno to sketch and study motion and spaces for their future paintings. There is also a diary with the poems of Květa Válová and a letter from Jindřich Chalupecký from 1985 addressed to the sisters, as well as many other artifacts.

Last year, the Agosto Foundation supported the project in its early stages, during the sorting of their sketches, documentation, correspondence, library and other parts of their legacy. We would like to continue this support. We have been promised that the Home of the Válová Sisters will be added to the tour itinerary of Kladno's notable buildings. An exhibition of the work of the Válová sisters is being prepared for the Gallery of the City of Kladno for the end of 2019, where the sections of the archive which pertain directly to the city of Kladno will be presented.

Some documents are available now in the Agosto Foundation Mediateka: <https://www.agosto-foundation.org/the-valova-sisters>

Dagmar Šubrtová

Note: *The Válová Sisters have been awarded the title Dames of Czech Culture. The posthumous honor was awarded by the minister of culture, Antonín Staněk, as part of the 13th annual international festival Mene Tekel. A medal with an emblem for painting was accepted on 24 February, 2019 by Marie Vydrová, representing the Válová family.*

Beth Custer & František Skála

FILMOVÉ PROJEKCE A DISKUSE

Již třetím rokem ve spolupráci s Kinem Ponrepo Národního filmového archivu připravuje nadace filmové projekce a diskuze na téma budoucnosti, přírody, krajiny, společnosti, umění, ekologie a entropie. V roce 2018 se v této programové sérii konaly tyto akce:

FILM SCREENINGS AND DISCUSSIONS

For the third year, in collaboration with the Cinema Ponrepo of the National Film Archive, the Agosto Foundation has organized film screenings and discussions on the theme of the future, nature, landscape, society, art, ecology and entropy. In 2018, the program included these events:

WILD PLANTS / DIVOKÉ ROSTLINY

- (Německo / Švýcarsko, 2016, 108 min.)
- 9. leden 2018, 20:00, Kino Ponrepo
- Česká premiéra filmu Nicolase Humberta za účasti autora & diskuze k tématu Guerilla gardening

režie: Nicolas Humbert

kamera: Marion Neumann

střih: Simone Fürbringer

produkce: Close Up Films a Leykauf Film

Nicolas Humbert

Poetický dokument o městských zahradách režiséra Nicolase Humberta sleduje aktivisty v Detroitu, Curychu, nebo v Ženevě v jejich snaze vrátit nejen rostliny a vegetaci, ale i jiné hodnoty do sterilního prostředí současných post-industriálních metropolí konzumu a luxusu. Portrét několika jednotlivců, hledajících znovu lidský smysl v nesmyslném světě ovládaném algoritmy a stroji.

Nicolas Humbert film osobně uvedl. Před filmem proběhla diskuze s hosty: Petrem Gibasem (Sociologický ústav AVČR), Radkou Pokornou (Kokoza) a dalšími.

Nicolas Humbert je německý režisér a spisovatel. Studoval malbu a následně režii na Mnichovské filmové akademii. V roce 1987 založil Humbert společně s hudebníkem, režisérem a cestovatelem Wernerem Penzelem produkční společnost Cine Nomad. Jejich prvním velkým společným projektem byl hudební film *Step Across the Border* o anglickém skladateli a multiinstrumentalistovi Fredu Frithovi. Film získal mnoho mezinárodních ocenění a kritici časopisu Cahiers du Cinéma jej zařadili mezi sto nejdůležitějších filmů dvacátého století.

WILD PLANTS

- (Germany/Switzerland, 2016, 108 min.)
- 19 January 2018, 8 PM – Cinema Ponrepo
- The Czech premiere of a Nicolas Humbert film, with a discussion about guerilla gardening.

Directed by: Nicolas Humbert

Cinematography: Marion Neumann

Editing: Simone Fürbringer

Production: Switzerland (Close Up Films) and Germany (Leykauf Film)

Nicolas Humbert's poetic documentary about city gardens follows activists in Detroit, Zurich, and Geneva in their efforts to return not only plants and vegetation, but also other values to the sterile environment of contemporary post-industrial metropolises of consumerism and luxury. A portrait of several individuals who are abandoning the comfort of the consumer society and returning to the land, in order to create new ways of being together and being in the world.

Nicolas Humbert personally introduced the screening, before which there was a short discussion with guests Petr Gibas (Institute of Sociology, Czech Academy of Sciences), Radka Pokorná (Kokoza) and others.

Nicolas Humbert is a German director and writer. He studied painting and then directing at School for Film in Munich. In 1987, Humbert founded the film production Cine Nomad together with musician, film director and traveler Werner Penzel. Their first major project together, the music film *Step Across the Border* is about the English musician and composer Fred Frith. This film won awards at numerous festivals. In 2000, critics of the *Cahiers du Cinéma* in Paris voted *Step Across the Border* one of the 100 most important films in cinema history.

CITY OF THE SUN / SLUNEČNÍ STÁT

- (Gruzie, 2017, 104 min.)
- 13. únor 2018, 20:00, Kino Ponrepo
- Pražská premiéra oceněného filmu režiséra Rati Oneliho

Scénář, režie, produkce: Rati Oneli

Gruzie / USA / Katar / Nizozemsko

Čiatura je město v západní Gruzii s jedním z největších nalezišť manganu na světě, v 19. století bylo založeno gruzijskými básníky a aristokraty, v dobách Sovětského svazu se proměnilo v průmyslové centrum. Pro Sověty bylo symbolem krásné, utopické budoucnosti. Americký miliardář Harriman do něj investoval obrovské jmění a také v něm bydlel; byly zde postaveny divadla, univerzity, koncertní síně, stadiony a parky.

Bývaly doby, kdy město produkovalo 50% celosvětové těžby manganu, a v době svého vrcholu důl zaměstnával až 10 000 lidí. Dnes je těžba manganu oproti minulosti mizivá, pracovní podmínky jsou zdraví nebezpečné a situace nejví jakékoliv známky zlepšení. Je to město duchů. Obrovský společenský a technologický experiment nakonec naprosto selhal.

Životy, sny a osudy výjimečných postav se odvíjejí mezi rozvalinami kdysi velkého, dnes již opuštěného hornického městečka. Učitel hudby město stále rozbourává, aby mohl pro sebe a svou rodinu vystavět nový život; horník – herec žije v osobním limbu, neboť se nemůže rozhodnout mezi svou láskou (divadlem) a penězi (fáráním); a dva podvyživení sportovní šampióni stále běhají jenom proto, aby přežili...

DAWSON CITY: FROZEN TIME

- (USA, 2016, 120 min.)
- 29. březen 2018, 20:00, Kino Ponrepo
- Česká premiéra a diskuse s hosty z Dawson City
- Úvodní slovo: Matěj Strnad (NFA)

CITY OF THE SUN

- (Georgia, 2017, 104 min.)
- A film by Rati Oneli
- 13 February 2018, 8 PM — Cinema Ponrepo
- The Prague premiere of Rati Oneli's widely acclaimed documentary film.

Script, direction, production: Rati Oneli

Georgia/USA/Qatar/Netherlands

Chiatura is a city in Western Georgia with one of the largest manganese deposits in the world. The city was founded by Georgian poets and aristocrats in the 19th century, but was turned into a center of industry by the Soviet regime. For the Soviets, it was the embodiment of a bright, utopian future. American billionaire Harriman made huge investments and lived there; theaters, universities, concert halls, stadiums and parks were built.

There was a time when the mines were responsible for supplying 50% of the world's manganese and, at its peak, the mine employed up to 10,000 workers. Today, with drastically reduced manganese production, dangerous working conditions and little prospect for any improvement, it is well on its way to becoming a ghost town. Chiatura was a human and technological experiment on a grand scale that ultimately failed.

The lives, dreams and destinies of extraordinary characters unfold amidst the ruins of a semi-abandoned mining town. A music teacher works at demolition in the city to build a new life for himself and his family; a miner-turned-actor lives in limbo, unable to make a decision between his passion (theatre) and money (working at the mines); and two malnourished champion athletes have to keep running just to survive.

DAWSON CITY: FROZEN TIME

- (USA, 2016, 120 min.)
- 29 March, 2018, 8 PM — Cinema Ponrepo
- Introduced by Matěj Strnad (National Film Archive)
- Discussion with guests from Dawson City

Director: Bill Morrison

Music: Alex Somers

Producers: Madeleine Molyneaux/Picture Palace Pictures; Bill Morrison/Hypnotic Pictures

Dawson City, located at the confluence of the Klondike and Yukon rivers, in 1896 became the center of the Klondike Gold Rush that brought 100,000 prospectors to the area. Most did not even find gold, but Dawson City had changed to Paris of the North.

režie: Bill Morrison
hudba: Alex Somers
produkce: Madeleine Molyneaux/Picture Palace Pictures; Bill Morrison/Hypnotic Pictures

Kanadské městečko Dawson City v oblasti řek Klondike a Yukon se v roce 1896 díky „zlatému opojení“ stalo cílem pro cca 100 000 prospektorů a podnikatelů, kteří sem cestovali z USA i z daleké Evropy. Většina nenašla ani šupinku zlata, Dawson City se změnilo v Paříž severu. Touha po vzácném kovu změnila křehkou arktickou krajinu, odkud byli nemilosrdně vyhnáni původní obyvatelé, v pustinu. Při stavebních pracích, u dávno zasypaného bazénu, objevili v roce 1978 dělníci 533 kotoučů němých filmů, které se díky nízkým teplotám permafrostu uchovaly skoro padesát let.

Režisér Bill Morrison zkomponoval 120minutovou poému nejen o paměti místa Dawson City, prvních 20 letech filmu, ale i o charakteru minulého století. Využil k tomu 150 kilometrů a 106 hodin unikátního filmového materiálu. Morrison použil dokumentární záběry, fragmenty z hraných filmů a evokativní fotografie z archivu Erica A. Hegga, zachycujících v letech 1897 až 1901 drsnou, nehostinnou krajinu a postavy dobrodruhů. Důležitou součástí díla, představeného na festivalu v Benátkách v roce 2016, je sférický soundtrack skladatele a vizuálního umělce Alexe Somerse, známého mimo jiné spoluprací s islandskou skupinou Sigur Rós.

Po projekci filmu proběhla krátká diskuze „Česká stopa na sněžných pláních“. Patrik, Irena a Vladan – tři čeští obyvatelé Dawson City hovořili o tom, jak slavná minulost dodnes ovlivňuje život v bývalém epicentru kanadské zlaté horečky. Patrik a Irena Pikálkovi žijí v Dawson City od roku 2012. Irena pracuje v mateřské škole s dětmi původních obyvatel Kanady, Patrik podniká v oblasti IT a současně působí v památkové komisi Dawson City, která posuzuje nové developerské projekty. K diskuzi v Kině Ponrepo se připojil Vladan Šádek, který na Klondiku provozuje zlatokopecký důl.

Matěj Strnad

The desire for precious metal changed the fragile Arctic landscape, from which the original inhabitants were ruthlessly expelled into the wilderness. In 1978, a collection of 533 rare silent films dating from the 1910s and 1920s was discovered during construction work, buried in a sub-arctic swimming pool deep in the Yukon Territory. They had been preserved for almost fifty years in the low permafrost temperatures. Director Bill Morrison composed a 120-minute story, not only about the memory of Dawson City, the first 20 years of film production, but also about the character of the last century. He used 150 kilometers and 106 hours of unique film material. Morrison used documentary shots, fragments of fiction films and evocative photographs from the archives of Eric A. Hegg, depicting the harsh, inhospitable landscape and character of the adventurers from 1897 to 1901. An important part of the work, presented at the Venice festival in 2016, is the surround soundtrack of composer and visual artist Alex Somers, known for his collaboration with the Icelandic group Sigur Rós.

After the screening, there was a short discussion, “Czech tracks on the snow fields.” Three Czech residents of Dawson City revealed how its infamous past affects life in the former epicenter of the Canadian Gold Rush today. Patrik and Irena Pikálkovi have lived in Dawson City since 2012. Irena works in a kindergarten and Patrik runs an IT business and currently also works in the Dawson City commission for the protection of monuments, which adjudicates new developer projects. A gold miner of the Klondike, Vladan Šádek, also joined the discussion.

CHLĚB NÁŠ VEZDEJŠÍ

- (Rakousko, 2005, 92 min.)
- 9. květen 2018, 20:00, Kino Ponrepo
- Pražská premiéra

režie: Nikolaus Geyrhalter
zvuk: Stefan Holzer, Andreas Hamza, Hjalti Bager–Jonathansson
produkce: Nikolaus Geyrhalter Filmproduktion GmbH

Ohromující obrazy filmu odhalují neznámý svět technicky vyspělého zemědělského průmyslu. Výroba potravin na různých místech Evropy se v nich jeví jako utopie, až na to, že je úzce spjatá s naší každodenní stravou. Hypnotické sekvence ukazují stroj, který dokáže setřást olivovník za patnáct sekund, stroje na vyvrhování ryb nebo kastrování selat, surrealistické lány optimalizované pro další stroje, sterilní boxy chladírenských zařízení. Vše je určeno pro maximální efektivitu velkovýroby.

Režisér zvolil radikální formu bez vypravěče, hudby, statistik či rozhovorů. Dlouhé záběry a zvukový design (zvuk strojů a řev zvířat) vytvářejí prostor filmu. Svými sterilními koridory se film podobá Kubrickově sci-fi a podobně prezentuje stroje jako monumentální svébytné bytosti, které mechanickými pohyby posouvají jídlo až na náš stůl. Stroje ztělesňují současnou výrobu potravin, vše živé sehrává jen podpůrnou roli.

Geyrhalterův snímek navazuje na slavné filmy *Krev zvířat* (režie Georges Franju, 1949) a *Maso* (Frederick Wiseman, 1976). Podobně jako jeho předchůdci vstupuje do zapovězených zón a ukazuje je v čase, kdy globální výroba a distribuce zcela proměnily vztah míst výroby a spotřeby potravin.

THE SKY TREMBLES AND THE EARTH IS AFRAID AND THE TWO EYES ARE NOT BROTHERS (Nebesa se chvějí a země se bojí a oko oku bratrem není)

- (UK, 2015, 98 min.)
- 8. října, 20:00, Kino Ponrepo
- Pražská premiéra filmu Bena Riverse

režie: Ben Rivers

Riversův film se odvíjí po mnoha narativních liniích, v jádru je však adaptací krátké povídky *A Distant Episode*, syrového díla amerického spisovatele Paula Bowlese, která se odehrává v Maroku, a poprvé byla publikována v roce 1947. Film volně osciluje mezi dokumentem, fikcí, a bajkou. Výprava sleduje hlavní

OUR DAILY BREAD

- (Austria, 2005, 92 min.)
- 9 May, 2018, 8 PM — Cinema Ponrepo
- *Prague premiere*

Directed by: Nikolaus Geyrhalter
Sound: Stefan Holzer, Andreas Hamza, Hjalti Bager–Jonathansson
Produced by: Nikolaus Geyrhalter Filmproduktion GmbH

The stunning images of this film reveal the unknown world of the technically advanced agricultural industry. Food production in various locations in Europe has an almost utopian image, except for the fact that it is closely connected with what we eat every day. Hypnotic sequences present a machine that can shake the fruit from an olive tree in fifteen seconds, machines for gutting fish or castrating piglets, surrealistic tracts of land optimized for more machines, the sterile boxes of a refrigeration plant. Everything is designed for the maximum efficiency of mass production.

The director has opted for a radical form of presenting the film without narration, music, statistics, or interviews. Sterile corridors make the film reminiscent of a Kubrick sci-fi, and it similarly depicts machines as monumental independent creatures that by mechanical motions convey food all the way to our table. The machines personify the contemporary food production process, in which living things play merely a supporting role.

Geyrhalter's film follows up on the earlier famous films *Le sang des bêtes/The Blood of Animals* (Georges Franju, 1949) and *Meat* (Frederick Wiseman, 1976), and like its predecessors it enters forbidden zones and draws attention to them at a time when global production and distribution processes have entirely transformed the relationship between the place of production and the consumption of food.

postavu, v podání marockého herce Olivera Laxe (*You Are All Captains*, 2010), jak režíruje vlastní film *Las Mimosas*, který v roce 2016 obdržel cenu Critics' Week na festivalu v Cannes. Lax však práci na svém filmu opouští a vrhá se přímo do příběhu Bena Riverse.

„Ben Rivers nám dal náročný, inteligentní film, co nehoří, ale pomalu doutná. Odvíjí se pomalu, střizlivě, ale pak znenadání vzplane v orgii násilí: částečně v drama, částečně v mlhavou esej o orientalismu. Film se zakládá na Bowlesově znepokojivém příběhu o evropském profesorovi lingvistiky, který přijede do Maroka se záměrem studovat místní dialekt, k místním se chová s despektem, a nakonec je s ním zacházeno způsobem, který nelze obhájit ani jakkoliv ospravedlnit jeho předešlým chováním. Riversův film změni hlavní postavu z profesora na filmaře, který autokraticky nutí místní lidi hrát v jeho filmech.” Peter Bradshaw, The Guardian

Ben Rivers (nar. 1972) je umělec a režisér experimentálních snímků žijící v Londýně. Jeho díla byla promítána na mnoha filmových festivalech a v galeriích po celém světě, a získala mnohá ocenění. Riversova režisérská práce stojí na pomezí dokumentu a fikce. Často sleduje osudy lidí, kteří se nějakým způsobem vydělili ze společnosti, a syrové nahrávky poskytují Riversovi odrazový můstek ke tvorbě mlhavých příběhů o alternativních životech v periferních světech. Rivers užívá téměř zastaralé kamery a šestnáctimilimetrový film vyvolává ručně. Tímto způsobem přiznává a odhaluje vlivy, kterým byl film vystaven, a tento materiální rozměr spoluvytváří část celého příběhu.

THE SKY TREMBLES AND THE EARTH IS AFRAID AND THE TWO EYES ARE NOT BROTHERS

- (UK, 2015, 98 min.)
- 8 October 2018, 8 PM, Cinema Ponrepo
- Prague premiere

Directed by: Ben Rivers

At the heart of the film's multiple narratives is an adaptation of *A Distant Episode*, the savage short story set in Morocco by American author Paul Bowles, first published in 1947. Moving between documentary, fiction and fable, the film observes its protagonist, played by the Morocco-based filmmaker Oliver Laxe (*You Are All Captains*, 2010), directing his own film *Las Mimosas* (winner of Critics' Week prize at Cannes, 2016), only to walk off set and into Rivers' narrative.

“Here is a challenging, cerebral slow-burner from the artist and filmmaker Ben Rivers. It unfolds calmly, blankly, then contorts into violence: part drama, part opaque essay film on the nature of orientalism. ... [Based on Bowles's] disturbing tale about a European professor of languages who comes to Morocco intent on studying dialect, behaves high-handedly with the locals and is treated with terrifying violence that is far from justified or explained by his own behavior. Rivers' film changes the man from a professor to a film-maker, who autocratically insists the locals take roles in his movie.” Peter Bradshaw, The Guardian

Ben Rivers (b. 1972) is an artist and experimental filmmaker based in London. His work has been shown in many film festivals and galleries around the world and has won numerous awards. Rivers' practice as a filmmaker treads a line between documentary and fiction. Often following and filming people who have in some way separated themselves from society, the raw film footage provides Rivers with a starting point for creating oblique narratives imagining alternative existences in marginal worlds. Rivers uses near-antique cameras and often hand-develops 16mm film, which shows the evidence of the elements it has been exposed to – the materiality of this medium forming part of the narrative.

GENESIS 2.0

- (Switzerland/China/Russia/South Korea/USA, 2018, 113 min.)
- A film by Christian Frei
- 8 November, 2018, 8 PM, Cinema Ponrepo
- Pre-screening discussion (in Czech) at Náprstkovo Museum, 6 PM
- Czech premiere and discussion

GENESIS 2.0

- (Švýcarsko / Čína / Rusko / Jižní Korea / USA, 2018, 113 min.)
- 8. listopadu 2018, 20:00, Kino Ponrepo, Náprstkovo muzeum (diskuse)
- Česká premiéra a diskuse

režie a produkce: Christian Frei, Maxim Arbugajev

scénář: Christian Frei

kamera: Peter Indergand, Maxim Arbugajev

produkce: Frei Filmproduction

Diskuze v Náprstkově muzeu o vědeckých možnostech a etických mantinelech oboru současné genetiky a klonování, předcházející projekci, se zúčastnili prof. RNDr. Jaroslav Flégr, CSc.; doc. RNDr. David Hořák, Ph.D.; a Mgr. Marek “Orko” Vácha, Ph.D. Moderoval: Vít Bohal. Záznam diskuse je k dispozici na nadačním vimeu.

Lov bílého zlata v dalekých sibiřských pláních nám umožňuje nahlédnout budoucnost, která by naším světem mohla otřást v základech.

Na vzdálených Novosibiřských ostrovech v Severním ledovém oceánu hledají místní lovci ostatky dávno vyhynulých mamutů. Atmosféra připomíná Zlatou horečku, protože cena mamutích klů dosud nikdy nebyla tak vysoká. Novodobí lovci mamutů nacházejí překvapivě zachovalou mrtvolu tohoto vyhynulého velikána, a podobné nálezy fungují jako magnet pro vědce, kteří se věnují oboru genetiky. Ti chtějí vyhynulého mamuta vrátit mezi živé tvory, jako je tomu ve filmu Jurský park. Oživení mamuta je předzvěst nové technologické revoluce, kde se z člověka stává Stvořitel.

Genesis 2.0 je film o tajemství přírody a o tom, jak rozdílné jsou způsoby tvoření a jakou roli v nich hraje člověk.

Directors, Producers: Christian Frei, Maxim Arbugaev

Scenario: Christian Frei

Camera: Peter Indergand, Maxim Arbugaev

Production: Frei Filmproduction

Before the screening, there was a public discussion (in Czech) at Náprstkovo Museum on the scientific possibilities and ethical issues raised by advanced genetics and cloning. Participants: Prof. RNDr. Jaroslav Flégr, CSc., doc. RNDr. David Hořák, Ph.D., and Mgr. Marek “Orko” Vácha, Ph.D. The discussion was moderated by Vít Bohal and is available for viewing on the Agosto Foundation vimeo page.

The hunt for white gold at the remotest edge of Siberia reveals a scenario of the future that may well turn our world upside down. On the remote New Siberian Islands in the Arctic

Diskuse v Náprstkově muzeu / Discussion at Náprstkovo Museum

Ocean, hunters search for the tusks of extinct mammoths. There is a gold rush fever in the air. The price for white gold has never been so high. The thawing permafrost not only releases precious ivory. The tusk hunters find a surprisingly well-preserved mammoth carcass. Such finds are magnets for high-tech genetic scientists. They want to bring the extinct woolly mammoth back to life, like in *Jurassic Park*. Resurrecting the mammoth is an early manifestation of the next great technological revolution. Man becomes Creator.

Genesis 2.0 is a film about the secrets and mysteries hidden within nature and the fundamental difference between all of creation and the role of man within it. “*Genesis 2.0* speaks about legends, myths, and taboo, and confronts us with our fear of an unknown future,” says Frei. In 2001, the Swiss director was nominated for an Academy Award for the film *War Photographer*, and has received the World Cinema and Directing Award for his film *Space Tourists* at the 2009 Sundance Festival.

“*Genesis 2.0 pojednává o legendách, mýtech, a tabu, a staví nás tváří v tvář našemu strachu z neznámé budoucnosti*“, říká Frei. Tento švýcarský režisér byl v roce 2001 nominován na Cenu akademie za film *War Photographer*, a získal World Cinema Directing Award za film *Space Tourists* na Sundance Festivalu 2009.

STRAŠIDELNÉ PALÁČE

- 4. prosince 2018, 18:00 a 20.30, Kino Ponrepo
- Projektce s živým koncertním vystoupením

České hrady a zámky (Karel Hašler, 1914, 7 min.)

Noc na Karlštejně (Olaf Larus-Racek, 1919, 44 min.)

Praha v záři světél (Svatopluk Inneman, 1928, 22 min.)

Projektce s živým doprovodem skladatelky soundtracků k filmům a klarinetistky Beth Custer (klarinet, hlas, klavír), Pavla Fajta (bicí), Martina Alačama (kytary), Vladimíra Václavka (basa), Lloyd Dunna (elektronika) a Hearn Gadboise (perkuse). Vypravěčem k němým filmům byl František Skála.

Beth Custer je skladatelkou, performerkou a hudebnicí, která mimo jiné za svou hudbu pro KQED obdržela v roce 2017 cenu Emmy. V Čechách se opakovaně angažovala v různých audiovizuálních projektech již od devadesátých let. Původní kompozice k výše uvedeným němým filmům ve spolupráci s místními hudebníky připravila během rezidenčního pobytu v nadaci od října do listopadu 2018.

HAUNTED CASTLES

- 4 December, 2018, at 6 and 8:30 PM, Cinema Ponrepo
- A screening accompanied by a live performance

Czech Castles and Palaces (Karel Hašler, 1914, 7 min.)

One Night in Karlštejn Castle (Olaf Larus-Racek, 1919, 44 min.)

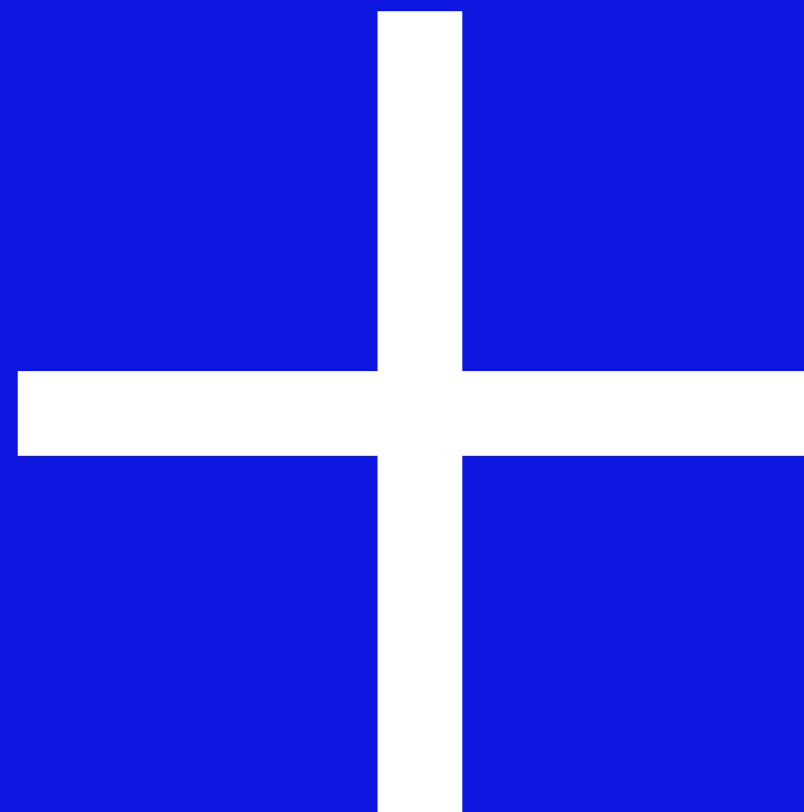
Prague in the Shining Lights (Svatopluk Inneman, 1928, 22 min.)

A screening accompanied by a live performance of Beth Custer (clarinet, voice, piano), Pavel Fajt (percussion), Martin Alačam (guitar), Vladimír Václavek (bass), Lloyd Dunn (electronics) and Hearn Gadbois (percussion), with narration by František Skála.

Beth Custer is an Emmy Award-winning composer, performer, and musician. Since the 1990s, Custer has repeatedly participated in various audio-visual projects in the Czech Republic. During her residency in Prague from October to November, 2018, Custer worked on new compositions for the silent films in collaborations with the Czech musicians.

ÚČETNÍ ZÁVĚRKA

VÝKAZ ZISKU A ZTRÁTY
v plném rozsahu ke dni 31.12.2018
(v celých tisících Kč)

FINANCIAL STATEMENTS

Nadace Agosto Foundation Vojtěšská 196/18
Praha 1, 110 00
IČO: 02178001

	TEXT	Číslo řádku	Činnosti		
			Hlavní	Hospodářská	Celkem
			5	6	7
A. I.	Spotřebované nákupy a nakupované služby / Součet A.I.1. až A.I.6.	2	1 751	137	1 888
A. I. 1.	Spotřeba materiálu, energie a ostatních neskladovaných dodávek	3	159	73	232
A. I. 3.	Opravy a udržování	5	5		5
A. I. 4.	Náklady na cestovné	6	19		19
A. I. 5.	Náklady na reprezentaci	7	17		17
A. I. 6.	Ostatní služby	8	1 551	64	1 615
A. III.	Osobní náklady / Součet A.III.10. až A.III.14.	13	642		642
A. III. 10.	Mzdové náklady	14	479		479
A. III. 11.	Zákonné sociální pojištění	15	163		163
A. V.	Ostatní náklady / Součet A.V.16. až A.V.22.	21	1 674		1 674
A. V. 19.	Kurové ztráty	25	4		4
A. V. 20.	Dary	26	1 661		1 661
A. V. 22.	Jiné ostatní náklady	28	9		9
	Náklady celkem / Součet A.I. až A.VIII.	39	4 067	137	4 204
B. I.	Provozní dotace / Hodnota B.I.1.	41	290		290
B. I. 1.	Provozní dotace	42	230		230
B. II.	Přijaté příspěvky / Součet B.II.2. až B.II.4.	43	2 570		2 570
B. II. 3.	Přijaté příspěvky (dary)	45	2 570		2 570
B. III.	Tržby za vlastní výkony a za zboží	47		100	100
B. IV.	Ostatní výnosy / Součet B.IV.5. až B.IV.10.	48	7		7
B. IV. 10.	Jiné ostatní výnosy	54	7		7
	Výnosy celkem / Součet B.I. až B.V.	61	2 867	100	2 967
C.	Výsledek hospodaření před zdaněním / ř. 61 - (ř. 39 - ř.37)	62	-1 200	-37	-1 237
D.	Výsledek hospodaření po zdanění / ř. 62 - ř. 37	63	-1 200	-37	-1 237

Sestaveno dne: 14. 03. 2019

Podpisový záznam statutárního orgánu účetní jednotky
nebo podpisový vzor fyzické osoby, která je účetní jednotkou

Právní forma účetní jednotky

Předmět podnikání
Podpora sociálních a kulturních programů

Pozn.:

	AKTIVA	Číslo řádku	Stav k prvnímu dni účetního období	Stav k posled. dni účetního období
a	b	c	1	2
B.	Krátkodobý majetek celkem / Součet B.I. až B.IV.	41	1 900	723
B. II.	Pohledávky celkem Součet B.II.1. až B.II.19.	71	2	3
B. II. 4.	Poskytnuté provozní zálohy (314)	55	2	3
B. III.	Krátkodobý finanční majetek celkem / Součet B.III.1. až B.III.7.	80	1 898	720
B. III. 1.	Peněžní prostředky v pokladně / (211)	72	1	40
B. III. 3.	Peněžní prostředky na účtech / (221)	74	1 897	680
	Aktiva celkem / Součet A. až B.	85	1 900	723

	PASIVA	Číslo řádku	Stav k prvnímu dni účetního období	Stav k posled. dni účetního období
a	b	c	3	4
A.	Vlastní zdroje celkem / Součet A.I. až A.II.	86	1 814	576
A. I.	Jmění celkem / Součet A.I.1. až A.I.3.	90	3 005	3 004
A. I. 1.	Vlastní jmění / (901)	87	1 000	1 000
A. I. 2.	Fondy / (911)	88	2 005	2 004
A. II.	Výsledek hospodaření celkem / Součet A.II.1 až A.II.3.	94	-1 191	-2 428
A. II. 1.	Účet výsledku hospodaření / (963)	91	x	-1 237
A. II. 2.	Výsledek hospodaření ve schvalovacím řízení / (931)	92	-923	x
A. II. 3.	Nerozdělený zisk, neuhrazená ztráta minulých let / (932)	93	-268	-1 191
B.	Cizí zdroje celkem / Součet B.I. až B.IV.	95	86	147
B. III.	Krátkodobé závazky celkem / Součet B.III.1. až B.III.23.	129	85	75
B. III. 1.	Dodavatelé / (321)	106	16	16
B. III. 3.	Přijaté zálohy / (324)	108	5	5
B. III. 4.	Ostatní závazky / (325)	109	1	1
B. III. 5.	Zaměstnanci / (331)	110	39	30
B. III. 7.	Závazky k institucím soc. zabezpečení a veřejného zdrav. pojištění / (336)	112	18	18
B. III. 9.	Ostatní přímé daně / (342)	114	6	5
B. IV.	Jiná pasiva celkem / Součet B.IV.1. až B.IV.2.	133	1	72
B. IV. 1.	Výdaje příštích období / (383)	130	1	72
	Pasiva celkem / Součet A. až B.	134	1 900	723

Sestaveno dne: 14. 03. 2019

Podpisový záznam statutárního orgánu účetní jednotky
nebo podpisový vzor fyzické osoby, která je účetní jednotkou

Právní forma účetní jednotky

Předmět podnikání
Podpora sociálních a kulturních programů

Pozn.:

ZÁKLADNÍ ÚDAJE

Nadace Agosto Foundation vznikla v roce 2013 jako soukromá nadace na podporu uvědomělého a udržitelného rozvoje uměleckých forem, které napomáhají k pozitivní společenské a kulturní změně. Zvláštní důraz je kladen na novátorský, experimentální a mezioborový přístup, a zejména na projekty, které mají vzdělávací přesahy. Prostřednictvím grantů podporuje nadace zejména skupiny a jednotlivce, kteří se přičiňují o osobní a společenský rozvoj, a kteří se v rámci umělecké činnosti vyrovnávají s komplexními výzvami, které jsou se společenskými změnami nedílně spojeny.

Nadace Agosto Foundation je vedená pod spisovou značkou N 1070 u Městského soudu v Praze.

Sídlo: Vojtěšská 196/18, 110 00 Praha 1, Česká republika
IČ: 02178001
DIČ: CZ02178001
Nadační jmění ke dni 31.12. 2018: 1 mil. Kč

Předsedkyně správní rady: Cynthia Plachá
Místopředseda správní rady: Tomáš Plachý
Člen: Jan Mengler
Kontrolorka: Eva Kolovratová (do 09/2018), BODIE s.r.o., IČ: 26150557 (od 09/2018)

Účetnictví nadace Agosto Foundation zpracovává firma ADMU s.r.o.
www.admu.cz

BASIC INFORMATION

The Agosto Foundation was founded in 2013 in Prague as a private organization focusing on the development of social and cultural programs and their continuing support through sharing across disciplines. An innovative, experimental and interdisciplinary approach constitutes the main focus of our activities, especially if they also feature a didactic element. Through our grants, the Foundation supports those groups and individuals who contribute to both social and personal development and who, as part of their artistic activity, address and face the complex challenges which are inextricably linked to any form of social change.

The Agosto Foundation is listed in the Foundation Registry at the Municipal Court in Prague, Czech Republic, Section N, insert 1070.

Address: Vojtěšská 196/18, 110 00 Prague 1, Czech Republic
Business ID: 02178001
Tax ID: CZ02178001
The foundation's assets as of 31 December, 2018: 1 million Czech Crowns

Chairwoman: Cynthia Plachá
Vice Chairman: Tomáš Plachý
Board Member: Jan Mengler
Controller: Eva Kolovratová (until 09/2018), BODIE Ltd., IČ: 26150557 (since 09/2018).

The Agosto Foundation's accounting is done by ADMU s.r.o
www.admu.cz

PODĚKOVÁNÍ

Děkujeme všem, kteří nás podpořili a podporují svými zkušenostmi, partnerstvím nebo nám věnují svůj čas. Mimo jiné: Artalk.cz, Artyčok TV, ArtMap, RurArtMap, NFA – Kino Ponrepo, Galerie Hlavního města Prahy, Tranzitdisplay, Multiplace, Diffractions Collective, His Voice, Goethe Institut, Římskokatolická farnost u kostela sv. Vojtěcha Praha – Nové Město, Oblastní Galerie Vysočiny Jihlava, GAMU, NTM – Centrum stavitelského dědictví Plasy, Muzeum Mariánská Týnice, Národní památkový ústav, územní správa objektů v Českých Budějovicích, Fakulta umění a designu Univerzity Jana Evangelisty Purkyně, Akademie múzických umění v Praze, spolek Plasy sobě.

Zvláštní poděkování patří paní Olze Gruntové.

Kde není uvedeno jinak, fotografie pocházejí z archivu nadace.

Fotografie na obálce: Jan Bartoš

THANKS TO

We would like to thank everyone who has supported us through their experience, partnership or time. For 2018, we especially wish to thank: Artalk.cz, Artyčok TV, ArtMap, RurArtMap, NFA – Cinema Ponrepo, Gallery of the City of Prague, Tranzitdisplay, Multiplace, Diffractions Collective, His Voice, Goethe Institut, Catholic Parish of the Church of St. Vojtěch in Prague-Nové Město, Regional Gallery of Vysočina in Jihlava, GAMU, NTM – Center for Architectural Heritage in Plasy, Museum of Mariánská Týnice, Institute for National Monuments, Administrator of Buildings in České Budějovice, Jan Evangelista Purkyně University Department of Art and Design, Academy of Musical Arts in Prague, Association Plasy sobě.

Special thanks to Mrs. Olga Gruntová.

Unless otherwise stated, all photographs are from the foundation archive.

Cover photo: Jan Bartoš

Design: Pixle
© Agosto Foundation 2019
www.agosto-foundation.org

